

Den Europæiske Unions Tidende

L 386

49. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

29. december 2006

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder) 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1890/2006 af 20. december 2006 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 571/88 om tilrettelæggelse af en række fællesskabsundersøgelser af landbrugsbedriftenes struktur, hvad angår finansieringsrammen for perioden 2007-2009 og Fællesskabets maksimale bidrag til Bulgarien og Rumænien 12
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1891/2006 af 18. december 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 6/2002 og (EF) nr. 40/94 med henblik på Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design 14

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2006/953/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 27. marts 2006 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko om visse aspekter af lufttrafik 17
- Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko om visse aspekter af lufttrafik 18

Pris: 22 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

2006/954/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 18. december 2006 om godkendelse af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, vedtaget i Genève den 2. juli 1999 28

2006/955/EF, Euratom:

- ★ Rådets afgørelse af 18. december 2006 om ændring af procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Domstol vedrørende reglerne om sprog 44

2006/956/EF, Euratom:

- ★ Rådets afgørelse af 18. december 2006 om ændring af procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans vedrørende reglerne om sprog 45

2006/957/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 18. december 2006 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af en ændring af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet 46

2006/958/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 19. december 2006 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering 50

2006/959/EF:

- ★ Afgørelse truffet af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 4. december 2006 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden ⁽¹⁾ 55

Euro-Middelhavs-aftale om luftfart mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden 57

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder 89

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1889/2006

af 20. december 2006

om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179, stk. 1, og artikel 181a, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at gøre Fællesskabets eksterne bistand mere effektiv og gennemsigtig foreslås der nye rammer for planlægning og levering af bistand. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 ⁽²⁾ oprettes der et førtiltrædelsesinstrument for (IPA) Fællesskabets bistand til kandidatlandene og potentielle kandidatlande. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 ⁽³⁾ af 24. oktober 2006 oprettes der et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) som direkte støtte til EU's europæiske naboskabspolitik. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 ⁽⁴⁾ oprettes der et instrument til finansiering af udviklingssamarbejdet (DCI). Ved Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 ⁽⁴⁾ oprettes der et finansieringsinstrument for samarbejde med industrialiserede lande og andre højindkomstlande og -territorier (ICI). Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 ⁽⁵⁾ oprettes der et finansieringsinstrument til fordel for stabilitet (Ifs), der yder bistand i tilfælde af kriser eller truende kriser og i forbindelse med specifikke globale og transnationale trusler. Ved nærværende forordning oprettes der et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (Det Europæiske Instrument for demokrati og menneskerettigheder), der gør det muligt at yde støtte uafhængigt af, om tredjelandes regeringer og offentlige myndigheder giver deres samtykke.

(2) Det er i artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union fastsat, at Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles.

(3) Fremme, udvikling og konsolidering af demokratiet og retsstaten samt af respekt for menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder er et af hovedmålene i Fællesskabets udviklingspolitik og det økonomiske, finansielle og tekniske samarbejde med tredjelande ⁽⁶⁾. Respekten for samt fremme og beskyttelse af demokratiske principper og menneskerettigheder er en væsentlig faktor i forbindelse med Fællesskabets indgåelse af aftaler med tredjelande ⁽⁷⁾.

(4) Dette finansieringsinstrument bidrager til at nå målsætningerne i den europæiske konsensus om udvikling, der blev vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen den 20. december 2005 ⁽⁸⁾. Den europæiske konsensus om udvikling understreger, at »fremgang med hensyn til beskyttelse af menneskerettigheder, god regeringsførelse og demokratisering er af afgørende betydning for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling«, og bidrager hermed til at nå millenniumudviklingsmålene.

(5) Det bekræftes i den europæiske konsensus om udvikling, at fremme af ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder er »en grundlæggende menneskeret og et spørgsmål om social retfærdighed« samt et instrument til at nå alle årtusindudviklingsmålene og gennemføre Cairo-handlingsprogrammet og konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, og forordningen indeholder derfor en stærk kønskomponent.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.12.2006.

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, p. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Kommissionens meddelelse af 8. maj 2001 om hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande.

⁽⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen af 23. maj 1995: Hvorledes overholdelsen af de demokratiske principper og menneskerettighederne indgår i aftalerne mellem Fællesskabet og tredjelande.

⁽⁸⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

- (6) Dette finansieringsinstrument bidrager til at opfylde målene for EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som fastsat i artikel 11, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union og udformet efter EU-retningslinjerne, for så vidt angår udvikling og konsolidering af demokratiet og retsstaten samt overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.
- (7) Fællesskabets bidrag til udvikling og konsolidering af demokratiet og retsstaten samt overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder tager udgangspunkt i de almindelige principper, der er fastlagt ved de internationale menneskerettighedsinstrumenter («International Bill of Human Rights») og alle andre instrumenter vedrørende universelle menneskerettigheder, der er vedtaget af De Forenede Nationer, samt relevante regionale menneskerettighedsinstrumenter.
- (8) Demokrati og menneskerettigheder hænger uløseligt sammen. De grundlæggende frihedsrettigheder - ytringsfrihed og foreningsfrihed - er nødvendige forudsætninger for politisk pluralisme og demokratiske processer, mens demokratisk kontrol og magtens deling er en forudsætning for at kunne opretholde et uafhængigt retsvæsen og retsstaten, hvilket igen er nødvendigt for at kunne beskytte menneskerettighederne effektivt.
- (9) Menneskerettighederne betragtes ud fra universelt accepterede internationale normer, men demokratiet skal også ses som en proces, der udvikler sig indefra med deltagelse af hele samfundet og en række institutioner, navnlig nationale demokratiske parlamenter, der skal sikre deltagelse, repræsentation, lydhørhed og ansvarlighed. Indsatsen for at opbygge og opretholde en kultur med menneskerettigheder og få demokratiet til at fungere for borgerne udgør, selv om den er særligt vigtig og vanskelig i spæde demokratier, en vedvarende opgave, som i første række skal løftes af befolkningerne i de berørte lande, men uden at det internationale samfunds forpligtelser derved reduceres.
- (10) Ovennævnte forhold bør håndteres effektivt, gennemsnitligt, rettidigt og fleksibelt, også efter udløbet af Rådets forordning (EF) nr. 975/1999 af 29. april 1999 om kravene til gennemførelsen af udviklingssamarbejdsaktioner, der bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 976/1999 af 29. april 1999 om kravene til gennemførelsen af andre fællesskabsaktioner end udviklingssamarbejdsaktioner, der inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitik bidrager til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i tredjelande⁽²⁾, der har udgjort retsgrundlaget for Det Europæiske Initiativ for Demokrati og Menneskerettigheder, og som udløber den 31. december 2006. Der er derfor behov for specifikke finansielle ressourcer og et specifikt finansieringsinstrument, som fortsat kan fungere uafhængigt og samtidig udgøre et supplement til og styrke andre af fællesskabsinstrumenterne for ekstern bistand, partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-landene) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater⁽³⁾ samt den humanitære bistand.
- (11) Fællesskabsbistand, der ydes i henhold til denne forordning, er beregnet på at supplere de forskellige andre redskaber for gennemførelse af EU-politikkerne for demokrati og menneskerettigheder, der spænder fra politisk dialog og diplomatiske tiltag til forskellige instrumenter for finansielt og teknisk samarbejde, herunder både geografiske og tematiske programmer. Bistanden skal ligeledes være et supplement til stabilitetsinstrumentets mere kriseorienterede interventioner.
- (12) Ud over og som supplement til de foranstaltninger, der aftales med partnerlandene i det samarbejde, som finder sted gennem førtiltrædelsesinstrumentet, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, Cotonou-aftalen med AVS-landene, instrumentet til finansiering af samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier og stabilitetsinstrumentet, skal fællesskabsbistand, der ydes i henhold til denne forordning, navnlig fremme menneskerettigheder og demokratisering på globalt, regionalt, nationalt og lokalt plan i et partnerskab med civilsamfundet, der skal omfatte alle former for samfundsindsats, der gøres af enkeltpersoner eller grupper, som er uafhængige af regeringen og arbejder for fremme af menneskerettigheder og demokrati.

(1) EFT L 120 af 8.5.1999, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1).

(2) EFT L 120 af 8.5.1999, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005 (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 23).

(3) EUT L 317 af 15.12.2000, s. 3. EUT L 385 af 29.12.2004, s. 88.

- (13) Mens målene vedrørende demokrati og menneskerettigheder i stadig højere grad skal integreres i alle instrumenter for finansiering af ekstern bistand, vil fællesskabsbistand, der ydes i henhold til denne forordning, ydermere skulle spille en særlig komplementær og supplerende rolle, dels på grund af sin globale karakter, dels fordi det ikke bliver nødvendigt at opnå samtykke fra regeringerne og andre offentlige myndigheder i tredjelande til at gennemføre foranstaltninger. Det gør det muligt at samarbejde med civilsamfundet om følsomme spørgsmål vedrørende menneskerettigheder og demokrati, herunder indvanderes nydelse af menneskerettighederne, asylansøgere og internt fordrevnes rettigheder, og bistanden bliver således fleksibel og vil kunne tilpasses skiftende omstændigheder eller anvendes til at støtte innovation. Fællesskabet får ligeledes mulighed for at formulere og støtte særlige mål og foranstaltninger på internationalt plan, der hverken er geografisk betingede eller foranlediget af kriser, og som eventuelt kræver en tværnational tilgang eller omfatter en indsats i både Fællesskabet og en række tredjelande. Bistanden skaber de nødvendige rammer for tiltag såsom støtte til uafhængige EU-valgobservationsmissioner, der kræver politikkohærens, sammenhængende forvaltning og fælles standarder for gennemførelse.
- (14) Udvikling og konsolidering af demokratiet i henhold til denne forordning bør involvere demokratiske parlamenter og deres evne til at støtte og fremme demokratiske reformprocesser. Nationale parlamenter skal derfor medtages som organer, der er berettigede til at modtage støtte i medfør af denne forordning, hvis det er nødvendigt for at opfylde dens mål, medmindre den foreslåede foranstaltning kan finansieres i henhold til et beslægtet fællesskabsinstrument for ekstern bistand.
- (15) I »Retningslinjerne for styrket operationel samordning mellem Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, og medlemsstaterne for så vidt angår ekstern bistand« af 21. januar 2001 understreges det, at der er behov for en styrkelse af koordinationen af EU's eksterne bistand for så vidt angår støtte til demokratisering og fremme af respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder på verdensplan. Kommissionen og medlemsstaterne bør sørge for, at deres respektive bistandsforanstaltninger supplerer hinanden og er sammenhængende, idet overlappning og dobbeltarbejde skal undgås. Kommissionen og medlemsstaterne bør stræbe efter en tættere samordning med andre donorer. Fællesskabets udviklingssamarbejds politik bør supplere medlemsstaternes politikker.
- (16) Fællesskabsbistandens relevans og betydning for fremme af demokrati og menneskerettigheder gør, at Kommissionen regelmæssigt og hyppigt bør udveksle information med Europa-Parlamentet.
- (17) Kommissionen skal høre repræsentanterne for civilsamfundet, andre donorer og aktører så tidligt som muligt i programmeringsprocessen for at gøre det lettere for disse at yde et bidrag og sikre, at bistandsaktiviteterne supplerer hinanden bedst muligt.
- (18) Fællesskabet skal kunne reagere hurtigt på uforudsete behov og under usædvanlige omstændigheder for at være mere troværdigt og effektivt i sin indsats for fremme af demokrati og menneskerettigheder i lande, hvor der opstår sådanne situationer. Det kræver, at Kommissionen har mulighed for at vedtage særforanstaltninger, der ikke er omfattet af strategidokumenter. Dette instrument for forvaltning af bistand stemmer overens med de forvaltningsinstrumenter, der indgår i andre finansieringsinstrumenter vedrørende ekstern bistand.
- (19) Fællesskabet skal også være i stand til at reagere fleksibelt og rettidigt på menneskerettighedsforkæmperes specifikke behov ved hjælp af ad hoc-foranstaltninger, som ikke kræver indkaldelse af forslag. Endvidere kan enheder, som ikke har status som juridiske personer i henhold til gældende national ret, også komme i betragtning på de betingelser, der er fastsat i finansforordningen.
- (20) I denne forordning fastlægges der for perioden 2007-2013 en finansieringsramme, som udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾.
- (21) Det skal sikres, at Det Fælleseuropæiske Universitetscenter for Menneskerettigheder og Demokratisering modtager finansiel støtte til den europæiske mastergrad i menneskerettigheder og demokratisering og til EU/FN-stipendiatprogrammet, også efter udløbet ved udgangen af 2006 af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 791/2004/EF af 21. april 2004 om et EF-handlingsprogram til fremme af organer, der er aktive på europæisk plan på uddannelsesområdet, og støtte til enkeltforanstaltninger på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet ⁽²⁾, som udgjorde retsgrundlaget for finansieringen.
- (22) EU-valgobservationsmissioner yder et betydeligt og effektivt bidrag til tredjelandes demokratiske processer ⁽³⁾. Fremme af demokrati rækker imidlertid langt ud over selve valgprocessen. Udgifterne til EU-valgobservationsmissioner må derfor ikke tegne sig for en uforholdsmæssigt stor del af de samlede midler, der er til rådighed i henhold til denne forordning.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 138 af 30.4.2004, s. 31.

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse om EU-bistand til valg handlinger og valgovervågning, KOM(2000) 191 endelig af 11. april 2000.

- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (24) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at virkeliggøre det grundlæggende mål for denne forordning nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om et europæisk instrument for demokrati og menneskerettigheder. I overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål -

- c) opbygge tillid til og øge pålideligheden af valgprocesser, navnlig gennem valgobservationsmissioner og gennem støtte til lokale civilsamfundsorganisationer, der er involveret i disse processer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Under hensyntagen til artikel 1 og 3 kan der ydes fællesskabsbistand til følgende områder:

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Mål

1. Der oprettes ved denne forordning et europæisk instrument for demokrati og menneskerettigheder, i henhold til hvilket Fællesskabet yder bistand hertil inden for rammerne af sin politik for udviklingssamarbejde og økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande samt i overensstemmelse med EU's udenrigspolitik som helhed og derved bidrager til udvikling og konsolidering af demokrati og retsstatsprincippet samt af respekten for menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder.

2. Formålet med denne bistand er navnlig at

- a) øge respekten for og overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som er omhandlet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og andre internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter, fremme og konsolidere demokratiet og demokratiske reformer i tredjelande, navnlig gennem støtte til civilsamfundets organisationer, yde støtte til og vise solidaritet med menneskerettighedsforkæmpere og ofre for undertrykkelse og mishandling samt styrke civilsamfundets organisationer, der arbejder aktivt for fremme af menneskerettighederne og demokratiet
- b) støtte og styrke de internationale og regionale rammer for beskyttelse, fremme og overvågning af menneskerettigheder og fremme af demokrati og retsstat og forstærke civilsamfundets aktive rolle inden for disse rammer

- a) fremme og styrkelse af det partcipatoriske og repræsentative demokrati, herunder parlamentarisk demokrati, og af demokratiseringsprocesser, særlig gennem civilsamfundets organisationer, bl.a. ved at:

- i) fremme forenings- og forsamlingsfrihed, uhindrede personbevægelser, menings- og ytringsfrihed, herunder kunstneriske og kulturelle udtryksformer, uafhængige medier, uhindret adgang til information og foranstaltninger til bekæmpelse af administrative hindringer for udøvelsen af disse frihedsrettigheder, herunder bekæmpelse af censur

- ii) styrke retsstaten, fremme et uafhængigt retsvæsen, tilskynde til og evaluere retslige og institutionelle reformer og fremme adgang til retlig prøvelse

- iii) fremme og styrke Den Internationale Straffedomstol, internationale ad hoc-straffedomstole og retsopgør efter regimeskift samt sandheds- og forsoningsmekanismer

- iv) støtte reformer med henblik på at opnå faktisk og gennemsigtig demokratisk kontrol og overblik, herunder over sikkerhedssektoren og retsvæsenet, og tilskynde til bekæmpelse af korruption

- v) fremme politisk pluralisme og demokratisk politisk repræsentation og tilskynde til borgernes og især marginaliserede gruppers politiske deltagelse i demokratiske reformprocesser på lokalt, regionalt og nationalt plan

- vi) fremme mænds og kvinders lige deltagelse i det sociale, økonomiske og politiske liv og støtte kvinders lige muligheder, deltagelse og politiske repræsentation

- vii) støtte foranstaltninger, der letter fredelig mægling mellem forskellige gruppers interesser, herunder ved at støtte tillidskabende foranstaltninger i forbindelse med menneskerettigheder og demokratisering

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- b) fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, der er omhandlet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og andre internationale og regionale instrumenter vedrørende borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, hovedsagelig gennem civilsamfundets organisationer, bl.a. på følgende områder:
- i) afskaffelse af dødsstraf, forebyggelse af tortur, mishandling og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf og rehabilitering af ofre for tortur
  - ii) støtte til, beskyttelse af og bistand til menneskerettighedsforkæmpere, jf. artikel 1 i FN's erklæring om individers og samfundsgruppers ret og pligt til at fremme og beskytte universelt anerkendte menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder
  - iii) bekæmpelse af racisme og fremmedhad samt diskrimination på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske træk, sprog, religion eller tro, politisk eller anden overbevisning, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering eller ethvert andet forhold
  - iv) oprindelige folks rettigheder og rettigheder for personer, der tilhører mindretal og etniske grupper
  - v) kvinders rettigheder, som er omhandlet i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og de valgfrie protokoller hertil, herunder foranstaltninger til bekæmpelse af kvindelig kønslemlestelse, tvangsægteskaber, æresforbrydelser, handel med kvinder og enhver anden form for vold mod kvinder
  - vi) børns rettigheder, som er omhandlet i konventionen om barnets rettigheder og de valgfrie protokoller hertil, herunder bekæmpelse af børnearbejde, handel med børn og børneprostitution samt rekruttering og brug af børnesoldater
  - vii) handicappedes rettigheder
  - viii) fremme af grundlæggende arbejdstagerrettigheder og virksomhedernes sociale ansvar
  - ix) almen og faglig uddannelse samt overvågning på området menneskerettigheder og demokrati og på det område, der er omfattet af stk. 1, litra a), nr. vii)
  - x) støtte til lokale, regionale, nationale og internationale civilsamfundsorganisationer, der er involveret i beskyttelse og fremme af samt forsvar for menneskerettighederne og i de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra a), nr. vii)
- c) styrkelse af de internationale rammer for beskyttelse af menneskerettighederne, retfærdighed og retsstaten og fremme af demokrati ved navnlig at:
- i) yde støtte til internationale og regionale instrumenter for fremme af menneskerettigheder, retfærdighed, retsstaten og demokrati
  - ii) fremme civilsamfundets samarbejde med internationale og regionale mellemstatslige organisationer og støtte civilsamfundsaktiviteter, der tager sigte på at fremme og overvåge gennemførelsen af internationale og regionale instrumenter vedrørende menneskerettigheder, retfærdighed, retsstaten og demokrati
  - iii) fremme respekten for den humanitære folkeret
- d) opbyggelse af tillid til demokratiske valgprocesser og styrkelse af deres pålidelighed og gennemsigtighed, navnlig gennem:
- i) udsendelse af EU-valgobservationsmissioner
  - ii) andre foranstaltninger til observation af valgprocesser
  - iii) bidrag til udvikling af regionale og lokale civilsamfundsorganisationers valgobservationskapacitet og støtte til deres initiativer for større deltagelse i og opfølgning af valgprocessen
  - iv) støtte til foranstaltninger, der tager sigte på at gennemføre EU-valgobservationsmissionernes anbefalinger, især gennem civilsamfundets organisationer.
2. Hvor det er relevant, tages der i alle de bistandsforanstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, hensyn til fremme og beskyttelse af ligestillingen mellem kønnene, barnets rettigheder, oprindelige folks rettigheder og handicappedes rettigheder samt principper såsom myndiggørelse, deltagelse, ikke-forskelsbehandling af sårbare grupper og ansvarliggørelse.
3. Bistandsforanstaltningerne i denne forordning skal gennemføres på tredjelandes område eller skal være direkte forbundet med situationer i tredjelande eller med globale eller regionale tiltag.

Artikel 3

Fællesskabsbistandens komplementaritet og sammenhæng med andre instrumenter

1. Fællesskabsbistand, der ydes i henhold til denne forordning, skal ligge inden for rammerne af Fællesskabets udviklingssamarbejdspolitik og være i overensstemmelse med EU's udenrigspolitik som helhed og komplementere den bistand, der ydes i henhold til beslægtede fællesskabsinstrumenter for ekstern bistand og partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater. Der ydes supplerende fællesskabsbistand i henhold til denne forordning for at styrke indsatsen inden for rammerne af de beslægtede instrumenter for ekstern bistand.
2. Kommissionen sikrer, at foranstaltninger, der vedtages i medfør af denne forordning, er i overensstemmelse med Fællesskabets overordnede strategiske politikrammer, navnlig målene for ovennævnte instrumenter, og med andre relevante fællesskabsforanstaltninger.
3. For at øge effektiviteten af og sammenhængen mellem Fællesskabets og medlemsstaternes bistandsforanstaltninger sørger Kommissionen for nøje at samordne sine egne aktiviteter med medlemsstaternes, både i beslutningstagningen og i marken. Samordningen indebærer regelmæssige høringer og hyppig udveksling af relevant information, bl.a. med andre donorer, i de forskellige faser i bistandscyklussen, særlig i marken.
4. Kommissionen informerer og udveksler regelmæssigt synspunkter med Europa-Parlamentet.
5. Kommissionen tilstræber regelmæssig udveksling af information med civilsamfundet på alle niveauer, herunder i tredjelande.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE

Artikel 4

Generelle gennemførelsesbestemmelser

Fællesskabsbistand, der ydes i henhold til denne forordning, gennemføres ved hjælp af følgende foranstaltninger:

- a) strategidokumenter og ændringer heraf i relevant omfang
- b) årlige handlingsprogrammer
- c) særforanstaltninger
- d) ad hoc-foranstaltninger.

Artikel 5

Strategidokumenter og ændringer heraf

1. Fællesskabets strategi for fællesskabsbistanden omhandlet i denne forordning, Fællesskabets prioriteringer, den internationale situation og hovedpartnernes aktiviteter beskrives i strategidokumenter. De skal være i overensstemmelse med denne forordnings overordnede formål, mål, anvendelsesområde og principper.
2. I strategidokumenterne fastlægges de prioriterede områder, der udvælges til fællesskabsfinansiering, de specifikke mål, de forventede resultater og resultatindikatorerne. De skal ligeledes indeholde vejledende finansieringsbeløb, både de samlede beløb og beløbet for hvert prioriteret område, eventuelt i form af en finansieringsramme.
3. Strategidokumenterne og alle ændringer eller udvidelser heraf vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2. De må kun dække denne forordnings gyldighedsperiode. Strategidokumenterne vil blive taget op til evaluering midtvejs gennem perioden eller om nødvendigt på ad hoc-basis.
4. Kommissionen og medlemsstaterne udveksler information og hører hinanden og andre donorer og aktører, herunder repræsentanter for civilsamfundet, så tidligt som muligt i programmeringsprocessen for at fremme komplementariteten i deres samarbejde.

Artikel 6

Årlige handlingsprogrammer

1. Uden at det berører artikel 7, vedtager Kommissionen de årlige handlingsprogrammer på grundlag af strategidokumenterne og ændringerne heraf, jf. artikel 5.
2. I handlingsprogrammerne fastlægges mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der skal i programmerne tages hensyn til erfaringerne fra hidtidig gennemførelse af fællesskabsbistanden. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Målene skal være målbare og skal opfyldes inden for en vis tidsfrist.
3. De årlige handlingsprogrammer og eventuelle ændringer og udvidelser heraf vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2. Hvis ændringerne af de årlige handlingsprogrammer ikke overstiger 20 % af det samlede beløb, der er afsat til dem, vedtager Kommissionen sådanne ændringer. Den underretter det i artikel 17, stk. 1, omhandlede udvalg herom.
4. Såfremt et årligt handlingsprogram endnu ikke er vedtaget, kan Kommissionen undtagelsesvis på grundlag af de i artikel 5 nævnte strategidokumenter vedtage foranstaltninger, der ikke er omhandlet i et årligt handlingsprogram, i henhold til de bestemmelser og procedurer, der er fastlagt i de årlige handlingsprogrammer.

*Artikel 7***Særforanstaltninger**

1. Uden at det berører artikel 5, kan Kommissionen i tilfælde af uforudsete og behørigt begrundede behov eller under usædvanlige omstændigheder vedtage særforanstaltninger, der ikke er omhandlet i strategidokumenterne.

2. I forbindelse med særforanstaltninger angives mål, indsatsområder, forventede resultater forvaltningsprocedurer og det samlede finansieringsbeløb. Der skal gives en beskrivelse af den indsats, der finansieres, en angivelse af de beløb, der tildeles hver enkelt indsats, og den vejledende tidsplan for gennemførelsen heraf. Det skal også fastsættes, hvilken type resultatindikatorer, der skal overvåges i forbindelse med gennemførelsen af særforanstaltningerne.

3. Hvis udgifterne til sådanne foranstaltninger svarer til eller overstiger 3 000 000 EUR, vedtager Kommissionen dem efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

4. I tilfælde af særforanstaltninger til under 3 000 000 EUR sender Kommissionen senest 10 arbejdsdage efter at have truffet sin afgørelse meddelelse herom til Europa-Parlamentet og medlemsstaterne til orientering.

*Artikel 8***Støtteforanstaltninger**

1. Fællesskabsfinansiering, der ydes i henhold til denne forordning, kan dække omkostninger forbundet med forskellige aktiviteter såsom forberedelse, opfølgning, overvågning, revision og evaluering, der er direkte nødvendige for gennemførelsen af denne forordning og realiseringen af målene heri, f.eks. undersøgelser, møder, information, bevidstgørelse, kurser og publikationer, herunder kurser og uddannelsesforanstaltninger for partnere fra civilsamfundet, omkostninger forbundet med edb-netværker med henblik på udveksling af information og alle andre udgifter til administrativ og teknisk bistand, der er nødvendige for forvaltning af programmet. Den kan i givet fald også dække omkostninger forbundet med foranstaltninger til at fremhæve bistandens fællesskabskarakter samt forklaring af målene for og resultaterne af bistanden over for offentligheden i de berørte lande.

2. Fællesskabsfinansieringen dækker også udgifter til administrativ assistance i Kommissionens delegerationer til forvaltning af aktioner, som finansieres i henhold til denne forordning.

3. Kommissionen vedtager støtteforanstaltninger, som ikke er omfattet af de i artikel 5 omhandlede strategidokumenter, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3 og 4.

*Artikel 9***Ad hoc-foranstaltninger**

1. Uanset artikel 5 kan Kommissionen yde små tilskud på ad hoc-grundlag til menneskerettighedsforkæmpere for at imødekomme presserende behov for beskyttelse.

2. Kommissionen skal regelmæssigt underrette Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om de ad hoc-foranstaltninger, der gennemføres.

*Artikel 10***Støtteberettigelse**

1. Uden at det berører artikel 14, er følgende organer og aktører, der operere selvstændigt og under ansvar, berettigede til at modtage støtte i medfør af denne forordning med henblik på gennemførelse af de i artikel 6, 7 og 9 omhandlede foranstaltninger:

- a) civilsamfundets organisationer, herunder ikke-statslige, nonprofit-organisationer og uafhængige politiske institutter, organisationer, der har rod i lokalsamfundet, og privatretlige nonprofit-agenturer, -institutioner og -organisationer og netværk heraf på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan
- b) offentligtretlige nonprofit-agenturer, -institutioner, -organisationer og -netværk på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan
- c) nationale, regionale og internationale parlamentariske organer, når det er nødvendigt for at nå målene i dette instrument, medmindre de foreslåede foranstaltninger kan finansieres i henhold til et beslægtet fællesskabsinstrument for ekstern bistand
- d) internationale og regionale mellemstatslige organisationer
- e) fysiske personer, hvis det er nødvendigt for at opfylde denne forordnings mål.

2. Der kan undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde ydes finansiering til andre organer og aktører, der ikke er anført i stk. 1, hvis det er nødvendigt for at opfylde denne forordnings mål.

*Artikel 11***Forvaltningsprocedurer**

1. Bistandsforanstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, gennemføres centralt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ og alle ændringer heraf eller ved fælles forvaltning sammen med internationale organisationer i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 53, stk. 1.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

2. I tilfælde af samfinansiering og i andre behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 54 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 vedtage at overlade offentligretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de i artikel 54, stk. 2, litra c), i nævnte forordning omhandlede organer.

Artikel 12

Budgetforpligtelser

1. Budgetforpligtelser indgås på grundlag af afgørelser, som Kommissionen træffer i medfør af artikel 6, 7, 8 og 9.

2. Fællesskabsfinansiering kan juridisk set bl.a. tage form af:

- a) aftaler eller afgørelser om tilskud eller aftaler om bidrag
- b) aftaler i henhold til artikel 54 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002
- c) indkøbskontrakter
- d) arbejdskontrakter.

Artikel 13

Finansieringstyper

1. Fællesskabsfinansieringen kan bl.a. antage form af:

- a) projekter og programmer
- b) tilskud til at finansiere projekter, der indgives af de i artikel 10, stk. 1, litra d), omhandlede internationale og regionale mellemstatslige organisationer
- c) små tilskud til menneskerettighedsforkæmpere som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii) til finansiering af presserende beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 9, stk. 1.
- d) tilskud til at dække driftsudgifter til FN's højkommisær for menneskerettighedens kontorer.
- e) tilskud til at dække driftsudgifterne for Det Fælleseuropæiske Universitetscenter for Menneskerettigheder og Demokratisering (EIUC), særlig det europæiske program for masteruddannelse i menneskerettigheder og demokratisering og EU/FN-stipendiatprogrammet, der gøres fuldt tilgængelige for statsborgere fra tredjelande, samt andre uddannelses- og forskningsaktiviteter, der fremmer menneskerettigheder og demokratisering

f) bidrag til internationale fonde, især fonde forvaltet af internationale eller regionale organisationer

g) menneskelige og materielle ressourcer, som er nødvendige for effektiv gennemførelse af EU-valgovervågningsmissionerne

h) offentlige indkøbskontrakter som defineret i artikel 88 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

2. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, er berettigede til samfinansiering fra følgende kilder, især:

- a) medlemsstaterne og disses lokale myndigheder, især offentlige og halvoffentlige organer
- b) andre donorlande, især disses offentlige og halvoffentlige organer
- c) internationale og regionale mellemstatslige organisationer
- d) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor, fagforeninger, fagforbund og andre ikke-statslige aktører.

3. I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare elementer, som hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres. I tilfælde af samlet samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, som deltager i finansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke er muligt at identificere finansieringskilden i forbindelse med en specifik aktivitet under projektet eller programmet.

4. I tilfælde af samlet samfinansiering kan Kommissionen modtage og forvalte midler på vegne af de enheder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c), til gennemførelse af fælles foranstaltninger. Midlerne behandles som formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1605/2002.

5. I tilfælde af samfinansiering og i andre behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen overlade offentligretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de i artikel 54, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1605/2002 omhandlede organer.

6. Fællesskabets bistand må ikke anvendes til at betale skatter, told og andre afgifter i modtagerlandene.

Artikel 14

Regler for deltagelse og oprindelsesregler

1. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er åben for alle fysiske og juridiske personer, der henholdsvis er statsborgere i eller er etableret i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, i et officielt kandidatland anerkendt af Det Europæiske Fællesskab eller i en af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes medlemsstater.

Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er åben for alle fysiske og juridiske personer, der henholdsvis er statsborgere i eller er etableret i et udviklingsland, som defineret af Komitéen for Udviklingsbistand under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), ud over de fysiske og juridiske personer, der er berettigede til bistand i medfør af denne forordning. Kommissionen offentliggør og ajourfører listen over udviklingslande, der er udarbejdet af Komitéen for Udviklingsbistand, i overensstemmelse med den regelmæssige gennemgang af denne liste, og underretter Rådet herom.

2. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er også åben for alle fysiske og juridiske personer, der henholdsvis er statsborgere i eller er etableret i et andet land end de i stk. 1 omhandlede, hvis der er aftalt gensidig adgang til eksternt bistand. Der gives gensidig adgang, hvis et land indrømmer medlemsstaternes og det pågældende modtagerland støtteberettigelse på lige vilkår.

Der gives gensidig adgang ved hjælp af en konkret beslutning vedrørende et bestemt land eller en bestemt regional gruppe af lande. En sådan beslutning vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2, og vil være i kraft i mindst et år.

3. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er åben for internationale organisationer.

4. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 har ingen virkning for visse kategorier af organisationer, der er berettigede til finansiering, og som på grund af deres karakter eller hjemsted kan deltage i virkeliggørelsen af målene for den pågældende indsats.

5. Ekspertes kan have en hvilken som helst nationalitet. Det har ingen virkning for de kvalitets- og finansieringskrav, der er omhandlet i Fællesskabets regler for indkøb.

6. Hvis foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, gennemføres centralt eller indirekte ved uddelegering til særlige fællesskabsorganer, internationale eller nationale offentligretlige organer eller privatretlige enheder, der har

fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c) i forordning (EF) nr. 1605/2002, er deltagelse i procedurerne for tildeling af forvaltningsenhedens indkøbs- eller tilskudskontrakter åben for fysiske personer, der er statsborgere i de lande, der har adgang til Fællesskabets indkøbs- og tilskudskontrakter i henhold til principperne i denne artikels stk. 1, og i ethvert andet land, der er berettiget til finansiering i henhold til forvaltningsenhedens regler og procedurer, og for juridiske personer, der er etableret i disse lande.

7. Når der ydes fællesskabsbistand til en indsats, der gennemføres gennem en international organisation, er deltagelse i de relevante kontraktprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettiget til finansiering i medfør af denne artikel, og for alle fysiske og juridiske personer, som er berettiget til finansiering i henhold til den pågældende organisations regler, idet det omhyggeligt sikres, at alle donorer behandles ens. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

8. Når der ydes fællesskabsbistand til en indsats, som samfinansieres med et tredjeland, der er omfattet af gensidighed, eller med en regional organisation eller med en medlemsstat, er deltagelse i de relevante kontraktprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettiget til finansiering i medfør af denne artikel, og for alle fysiske og juridiske personer, som er berettiget til finansiering i henhold til de regler, der er fastsat af tredjelandet, den regionale organisation eller medlemsstaten. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

9. Alle leverancer og materialer, som indkøbes i henhold til aftaler, der finansieres i henhold til denne forordning, skal have oprindelse i Fællesskabet eller i et land, der er støtteberettiget i henhold til stk. 1 og 2. I denne forordning forstås »oprindelse« således, som det er fastlagt i de relevante fællesskabsbestemmelser om oprindelsesregler til toldmæssige formål.

10. Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde tillade, at fysiske og juridiske personer fra lande, der længe har haft økonomisk, handelsmæssig eller geografisk tilknytning til nabolandene, eller fra andre tredjelande deltager, samt at leverancer og materialer af en anden oprindelse kan indkøbes og anvendes.

11. Undtagelser kan begrundes med, at bestemte varer og tjenesteydelser ikke er til rådighed på de berørte landes markeder, at sagen er yderst hastende, eller at reglerne om støtteberettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et projekt, et program eller en foranstaltning.

12. Bydende, der har fået tildelt en kontrakt, skal overholde de internationalt anerkendte grundlæggende arbejdsstandarder. f.eks. Den Internationale Arbejdsorganisations grundlæggende arbejdsstandarder, konventionerne om foreningsfrihed og kollektive overenskomstforhandlinger, afskaffelse af tvangs- og pligtarbejde, afskaffelse af diskrimination for så vidt angår beskæftigelse og erhverv samt afskaffelse af børnearbejde.

Artikel 15

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Alle aftaler og kontrakter, der indgås i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, skal indeholde bestemmelser om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, særlig med hensyn til svig, korruption og andre uregelmæssigheder, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.

2. I aftalerne anføres det udtrykkeligt, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelse til at foretage dokumentrevision eller revision på stedet for alle kontrahenter eller underkontrahenter, som har modtaget fællesskabsmidler. Det skal også udtrykkeligt fastsættes, at Kommissionen kan foretage kontrol og inspektioner på stedet i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96.

Artikel 16

Evaluering

1. Kommissionen overvåger og gennemgår regelmæssigt sine programmer og evaluerer programmeringens effektivitet, sammenhæng og overensstemmelse, i givet fald ved hjælp af uafhængige eksterne evalueringer, for at efterprøve, om målene er nået, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige foranstaltninger. Der vil blive taget behørigt hensyn til forslag fra Europa-Parlamentet og Rådet om uafhængige eksterne evalueringer.

2. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter til det udvalg, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, og til Europa-Parlamentet til orientering. Medlemsstaterne kan anmode om, at bestemte evalueringer drøftes i det i artikel 17, stk. 1, omhandlede udvalg. Resultaterne udnyttes ved udformning af programmer og tildeling af ressourcer.

3. Kommissionen inddrager i relevant omfang alle berørte parter i evalueringen af den fællesskabsbistand, der er ydet i henhold til denne forordning. Der vil blive tilskyndet til fælles evalueringer med medlemsstaterne, internationale organisationer eller andre organer.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg for demokrati og menneskerettigheder, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF jf. dennes artikel 8. Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 30 dage.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 18

Årsberetning

1. Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de i henhold til denne forordning truffede bistandsforanstaltninger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsberetning om gennemførelsen og resultaterne og så vidt muligt det vigtigste udbytte og de vigtigste virkninger af bistanden. Beretningen er en integreret del af årsberetningen om gennemførelse af Fællesskabets udviklingspolitik og gennemførelsen af den eksterne bistand og af EU's årsberetning om menneskerettighederne.

2. Årsberetningen skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultaterne, relevante partners deltagelse, gennemførelsen af budgetforpligtelser og -betalinger fordelt på globale, regionale og nationale foranstaltninger samt bistandsområder. Årsberetningen skal indeholde en vurdering af resultaterne af bistanden så vidt muligt ved brug af specifikke og målelige indikatorer for, hvilken rolle bistanden har spillet med hensyn til at opfylde målene i denne forordning.

Artikel 19

Finansieringsramme

Den finansielle referenceramme for gennemførelsen af denne forordning i perioden 2007-2013 er på 1 104 000 000 EUR. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for de finansielle overslag for 2007-2013.

*Artikel 20***Midtvejsevaluering**

Senest den 31. december 2010 tilsender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om denne forordnings gennemførelse i de første tre år, eventuelt med et forslag til retsakt om nødvendige ændringer af denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2006

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. BORRELL FONTELLES

*Artikel 21***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 2007 til 31. december 2013.

På Rådets vegne

Formand

J. KORKEAOJA

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1890/2006

af 20. december 2006

om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 571/88 om tilrettelæggelse af en række fællesskabsundersøgelser af landbrugsbedrifternes struktur, hvad angår finansieringsrammen for perioden 2007-2009 og Fællesskabets maksimale bidrag til Bulgarien og RumænienEUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,under henvisning til akten vedrørende Bulgariens og Rumæniens
tiltrædelse, særlig artikel 56,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til forordning (EØF) nr. 571/88 ⁽²⁾ skal der som bidrag til afholdte udgifter foretages en tilbagebetaling til medlemsstaterne, dog kun indtil et maksimumsbeløb pr. undersøgelse.

(2) Gennemførelsen af undersøgelserne af landbrugsbedrifternes struktur gør det påkrævet, at både medlemsstaterne og Fællesskabet afsætter betydelige budgetmidler til opfyldelse af fællesskabsinstitutionernes informationsbehov.

(3) Med henblik på Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse og gennemførelsen af undersøgelserne af landbrugsbedrifternes struktur i disse nye medlemsstater i 2007 bør der fastsættes et maksimumsbeløb for Fællesskabets bidrag pr. undersøgelse; denne tilpasning er nødvendig på grund af tiltrædelsen og er ikke omhandlet i tiltrædelsesakten.

(4) I denne forordning fastlægges der for programmets resterende varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarelig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 571/88 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 14, stk. 1, første afsnit, tilføjes følgende led:

»— 2 000 000 EUR for Bulgarien,

— 2 000 000 EUR for Rumænien.«;

2. Artikel 14, stk. 1, tredje, fjerde og femte afsnit, erstattes af følgende:

»Finansieringsrammen for gennemførelsen af dette program, herunder de nødvendige bevillinger til forvaltning af Eurofarm-projektet, fastlægges til 20 400 000 EUR for perioden 2007-2009.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.12.2006.

⁽²⁾ EFT L 56 af 2.3.1988, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 204/2006 (EUT L 34 af 7.2.2006, s. 3).

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, stk. 1, anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
J. BORRELL FONTELLES

På Rådets vegne
Formand
J. KORKEAOJA

RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1891/2006

af 18. december 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 6/2002 og (EF) nr. 40/94 med henblik på Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design ⁽¹⁾ blev der indført en ordning for EF-design, hvorefter virksomhederne efter én og samme fremgangsmåde kan opnå EF-design, som nyder ensartet beskyttelse og har retsvirkning på hele Fællesskabets område.
- (2) Efter det forarbejde, der blev indledt og gennemført i Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO) med deltagelse af de medlemsstater, der er med i Haag-unionen, de medlemsstater, som ikke er med i Haag-unionen, og Det Europæiske Fællesskab, vedtog den diplomatiske konference, der var forsamlet i Genève i dette øjemed, den 2. juli 1999 Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design (i det følgende benævnt »Genève-aftalen«).
- (3) Rådet har ved afgørelse 2006/954/EF godkendt Fællesskabets tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design ⁽²⁾ og bemyndiget formanden for Rådet til at deponere tiltrædelsesinstrumentet hos WIPO's generaldirektør fra den dato, hvor Rådet har vedtaget de nødvendige foranstaltninger med henblik på Fællesskabets tiltrædelse af Genève-aftalen. Disse foranstaltninger fastsættes i nærværende forordning.

- (4) De relevante foranstaltninger bør indarbejdes i forordning (EF) nr. 6/2002 i form af et nyt afsnit om »International registrering af design«.
- (5) De regler og procedurer, der gælder for internationale registreringer, hvori Fællesskabet er designeret, bør i princippet være de samme som dem, der gælder for ansøgninger om EF-design. Ifølge dette princip bør en international registrering, hvori Fællesskabet er designeret, undersøges med hensyn til registreringshindringer, inden den kan få samme virkning som et registreret EF-design. En international registrering, der har samme virkning som et registreret EF-design, bør desuden være omfattet af de samme regler for ugyldiggørelse som et registreret EF-design.
- (6) Forordning (EF) nr. 6/2002 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) Fællesskabets tiltrædelse af Genève-aftalen vil medføre en ny indtægtskilde for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design). Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽³⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 134, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94 affattes således:

»3. De budgetterede indtægter består, foruden af eventuelle andre indtægter, af provenuet af de gebyrer, der skal betales på grundlag af gebyrregulativet, af provenuet af de gebyrer, der skal betales på grundlag af den i artikel 140 i denne forordning nævnte Madrid-protokol i forbindelse med en international registrering, hvori Det Europæiske Fællesskab er designeret, samt af andre beløb, der erlægges til de kontraherende parter i Madrid-protokollen, af provenuet af de gebyrer, der skal betales i henhold til Genève-aftalen, jf. artikel 106c i forordning (EF) nr. 6/2002, i forbindelse med en international registrering, hvori Det Europæiske Fællesskab er designeret, samt af andre beløb, der erlægges til de kontraherende parter i Genève-aftalen, og, i det omfang det er nødvendigt, af et tilskud fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, Kommissionens budgetsektion, over en særlig budgetpost.«

⁽¹⁾ EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2005.

⁽²⁾ Se side 18 i denne EUT.

⁽³⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2005.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 6/2002 ændres således:

- 1) Artikel 25, stk. 1, litra d), affattes således:
  - »d) hvis EF-designet strider mod et tidligere design, som er blevet offentliggjort efter datoen for ansøgningens indgivelse eller, hvis der begæres prioritet, efter prioritetsdagen for EF-designet, og som fra en dato, der ligger forud for førnævnte dato, er beskyttet
  - i) som et registreret EF-design eller ved en ansøgning om registrering af et EF-design,
  - eller
  - ii) ved en registreret designret i en medlemsstat eller ved en ansøgning om en sådan ret,
  - eller
  - iii) ved en designret registreret i henhold til Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, vedtaget i Genève den 2. juli 1999, i det følgende benævnt »Genève-aftalen«, der er godkendt ved afgørelse 2006/954/EF, og som har retsvirkning i Fællesskabet, eller ved en ansøgning om en sådan ret.«
- 2) Følgende afsnit indsættes:

»AFSNIT XIa

INTERNATIONAL REGISTRERING AF DESIGN

Første afdeling

Almindelige bestemmelser

Artikel 106a

Gældende bestemmelser

1. Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, finder denne forordning med tilhørende gennemførelsesforordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 109, tilsvarende anvendelse på registreringer af industrielle design efter Genève-aftalen, hvori Fællesskabet er designeret, i det internationale register, der føres af Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (i det følgende benævnt henholdsvis »international registrering« og »Det Internationale Bureau«).

2. Enhver indførelse i det internationale register af en international registrering, hvori Fællesskabet er designeret, har samme virkning, som hvis der var tale om en indførelse i Harmoniseringskontorets register over EF-design, og enhver offentliggørelse af en international registrering, hvori Fællesskabet er designeret, i Det Internationale Bureaus Bulletin har samme virkning, som hvis den var offentliggjort i Registreringstidende for EF-design.

Anden afdeling

Internationale registreringer, hvori Fællesskabet er designeret

Artikel 106b

Procedure for indgivelse af den internationale ansøgning

Internationale ansøgninger indgives direkte til Det Internationale Bureau, jf. Genève-aftalens artikel 4, stk. 1.

Artikel 106c

Designeringsgebyrer

Det i Genève-aftalens artikel 7, stk. 1, omhandlede foreskrevne designeringsgebyr erstattes af et individuelt designeringsgebyr.

Artikel 106d

Virksomheder af international registrering, hvori Fællesskabet er designeret

1. En international registrering, hvori Fællesskabet er designeret, har fra registreringsdatoen i Genève-aftalens artikel 10, stk. 2, samme virkning som en ansøgning om registrering af et EF-design.

2. Hvis der ikke er meddelt afslag, eller hvis et sådant afslag er trukket tilbage, har den internationale registrering af et design, hvori Fællesskabet er designeret, fra den i stk. 1 nævnte dato samme virkning som registreringen af et design som et registreret EF-design.

3. Harmoniseringskontoret giver oplysninger om internationale registreringer som omhandlet i stk. 2 i overensstemmelse med gennemførelsesforordningens bestemmelser.

Artikel 106e

Afslag

1. Harmoniseringskontoret tilsender Det Internationale Bureau en meddelelse om afslag senest seks måneder efter datoen for offentliggørelsen af en international registrering, hvis det i forbindelse med undersøgelsen af den internationale registrering fastslår, at det design, for hvilket der søges beskyttelse, ikke er i overensstemmelse med definitionen i artikel 3, litra a), eller strider mod offentlig orden eller sædelighed.

I meddelelsen skal grundene til afslaget være anført.

2. Virkningerne af en international registrering i Fællesskabet afslås ikke, før indehaveren har haft lejlighed til at give afkald på den internationale registrering for så vidt angår Fællesskabet eller for at fremsætte bemærkninger.

3. De nærmere bestemmelser om undersøgelsen af, om der foreligger registreringshindringer, fastsættes i gennemførelsesforordningen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2006.

Artikel 106f

Ugyldiggørelse af virkningerne af en international registrering

1. Virkningerne af en international registrering i Fællesskabet kan erklæres helt eller delvist ugyldige efter proceduren i afsnit VI og VII eller af en EF-designdomstol ved fremsættelse af modkrav under en sag om krænkelse.

2. Hvis Harmoniseringskontoret har kendskab til ugyldiggørelsen, underretter det Det Internationale Bureau herom.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på den dato, hvor Genève-aftalen træder i kraft for Fællesskabets vedkommende.

Datoen for denne forordnings ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne
J.-E. ENESTAM
Formand

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDETS AFGØRELSE**af 27. marts 2006****om undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko om visse aspekter af lufttrafik**

(2006/953/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

Undertegnelsen af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko om visse aspekter af lufttrafik godkendes herved på Fællesskabets vegne med forbehold af Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen.

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

ud fra følgende betragtninger:

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den (de) person(er), der er beføjet til at undertegne aftalen på Fællesskabets vegne med forbehold af dens indgåelse.

(1) Rådet bemyndigede den 5. juni 2003 Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skulle træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.

Artikel 3

(2) Kommissionen har på Fællesskabets vegne forhandlet en aftale med Kongeriget Marokko om visse aspekter af lufttrafik, i det følgende benævnt »aftalen«, i overensstemmelse med de mekanismer og direktiver, der blev fastsat i bilaget til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skulle træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.

Indtil aftalen træder i kraft, anvendes den midlertidigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de i denne henseende nødvendige procedurer er afsluttet.

Artikel 4

(3) Aftalen bør undertegnes og anvendes midlertidigt med forbehold af senere indgåelse -

Rådets formand bemyndiges hermed til at foranstalte den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 8, stk. 2.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. marts 2006.

På Rådets vegne
M. GORBACH
Formand

AFTALE**mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko om visse aspekter af lufttrafik**

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

på den ene side, og

KONGERIGET MAROKKO

på den anden side

(i det følgende benævnt »parterne«),

SOM KONSTATERER, at der er indgået bilaterale luftfartsaftaler mellem flere af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Kongeriget Marokko, der indeholder bestemmelser, som er i strid med EF-lovgivningen,

SOM KONSTATERER, at Det Europæiske Fællesskab har enekompetence på flere områder, der kan være omfattet af bilaterale luftfartsaftaler mellem EF-medlemsstater og tredjelande,

SOM KONSTATERER, at luftfartsselskaber, der er etableret i en medlemsstat, i henhold til EF-lovgivningen har ret til uden forskelsbehandling at få adgang til lufruter mellem EF-medlemsstaterne og tredjelande,

SOM HENVISER til de aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og visse tredjelande, der giver statsborgere i de pågældende lande mulighed for at erhverve ejendomsrettigheder i luftfartsselskaber, som der er udstedt licens til i overensstemmelse med EF-lovgivningen,

SOM ERKENDER, at bestemmelser i de bilaterale luftfartsaftaler mellem EF-medlemsstater og Kongeriget Marokko, som er i strid med EF-lovgivningen, skal bringes i fuld overensstemmelse hermed for at tilvejebringe et forsvarligt retsgrundlag for lufttrafikken mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko og for at sikre kontinuiteten i denne trafik,

SOM KONSTATERER, at det ikke er Det Europæiske Fællesskabs hensigt som led i disse forhandlinger at øge det samlede omfang af lufttrafikken mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, at påvirke balancen mellem luftfartsselskaber fra Fællesskabet og luftfartsselskaber fra Kongeriget Marokko eller at forhandle ændringer af de eksisterende bilaterale luftfartsaftalers bestemmelser om trafikrettigheder -

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 2

En medlemsstats udpegning af luftfartsselskaber

Artikel 1

Generelle bestemmelser

1. I denne aftale forstås ved »medlemsstater« Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

2. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til statsborgere i den medlemsstat, der er part i den pågældende aftale, skal dette forstås således, at der henvises til statsborgere i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

3. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til luftfartsselskaber fra den medlemsstat, der er part i den pågældende aftale, skal dette forstås således, at der henvises til luftfartsselskaber, som er udpeget af den pågældende medlemsstat.

1. Stk. 2 og 3 i denne artikel går forud for de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt a) og b), med hensyn til den pågældende medlemsstats udpegning af et luftfartsselskab og Kongeriget Marokkos udstedelse af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet samt afvisning, tilbagekaldelse, suspension og begrænsning af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet.

2. Når Kongeriget Marokko modtager en udpegning fra en medlemsstat, udsteder det de relevante godkendelser og tilladelser med det mindst mulige tidsforbrug til procedurer, forudsat:

i) at luftfartsselskabet er etableret på den udpegede medlemsstats område i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og er i besiddelse af en gyldig licens i overensstemmelse med EF-lovgivningen,

ii) at den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, og at den relevante luftfartsmyndighed er entydigt identificeret i udpegningen,

og

iii) at luftfartsselskabet ejes og vil forblive ejet - enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet - af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater og/eller af andre stater, der er anført i bilag III, og/eller statsborgere i disse andre stater, og at det til enhver tid er under disse stater og/eller statsborgeres effektive kontrol.

3. Kongeriget Marokko kan afvise, tilbagekalde, suspendere eller begrænse godkendelserne eller tilladelserne til et luftfartsselskab, som en medlemsstat har udpeget, hvis

i) luftfartsselskabet ikke er etableret på den udpegende medlemsstats område i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller ikke er i besiddelse af en gyldig licens i overensstemmelse med EF-lovgivningen,

ii) den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, ikke udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, eller den relevante luftfartsmyndighed ikke er entydigt identificeret i udpegningen,

eller

iii) luftfartsselskabet ikke ejes og kontrolleres effektivt - enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet - af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater og/eller af andre stater som anført i bilag III og/eller statsborgere i disse stater.

Kongeriget Marokko udøver sine rettigheder i henhold til dette stykke uden at forskelsbehandle luftfartsselskaber fra Fællesskabet på grundlag af nationalitet.

4. Stk. 5 og 6 i denne artikel går forud for de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt a) og b), med hensyn til Kongeriget Marokkos udpegning af et luftfartsselskab og den pågældende medlemsstats udstedelse af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet samt afvisning, tilbagekaldelse, suspension og begrænsning af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet.

5. Når en medlemsstat modtager en udpegning fra Kongeriget Marokko, udsteder den de relevante godkendelser og tilladelser med det mindst mulige tidsforbrug til procedurer, forudsat:

i) at luftfartsselskabet er etableret på Kongeriget Marokkos område og er i besiddelse af en gyldig licens eller andet tilsvarende dokument i overensstemmelse med den marokkanske lovgivning,

ii) at Kongeriget Marokko udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet,

og

iii) at luftfartsselskabet ejes og vil forblive ejet - enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet - af Kongeriget Marokko og/eller statsborgere i Kongeriget Marokko eller af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater, og at det til enhver tid er under Kongeriget Marokkos og/eller marokkanske statsborgeres eller under medlemsstaters og/eller medlemsstaters statsborgeres effektive kontrol, medmindre den gældende aftale i bilag I indeholder gunstigere bestemmelser på området.

6. En medlemsstat kan afvise, tilbagekalde, suspendere eller begrænse godkendelserne eller tilladelserne til et luftfartsselskab, som Kongeriget Marokko har udpeget, hvis

i) luftfartsselskabet ikke er etableret på Kongeriget Marokkos område eller ikke besidder en gyldig licens i overensstemmelse med den marokkanske lovgivning,

ii) Kongeriget Marokko ikke udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet,

eller

iii) luftfartsselskabet ikke ejes og kontrolleres effektivt - enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet - af Kongeriget Marokko og/eller statsborgere i Kongeriget Marokko eller af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater, medmindre den gældende aftale i bilag I indeholder gunstigere bestemmelser på området.

Artikel 3

Rettigheder med hensyn til myndighedskontrol

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt c).

2. Når en medlemsstat har udpeget et luftfartsselskab, som en anden medlemsstat udøver og opretholder myndighedskontrol med, gælder Kongeriget Marokkos rettigheder efter sikkerhedsbestemmelserne i aftalen mellem den medlemsstat, der har udpeget luftfartsselskabet, og Kongeriget Marokko også med hensyn til den pågældende anden medlemsstats vedtagelse, gennemførelse og opretholdelse af sikkerhedskrav og med hensyn til det pågældende luftfartsselskabs driftstilladelse.

*Artikel 4***Beskatning af flybrændstof**

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt d).

2. Uanset eventuelle andre bestemmelser om det modsatte er intet i de aftaler, der er anført i bilag II, punkt d), til hinder for, at en medlemsstat kan opkræve enhver form for skatter, afgifter eller gebyrer på brændstof, der på dens område leveres til brug i et luftfartøj, der tilhører et luftfartsselskab udpeget af Kongeriget Marokko, og som beflyver en rute mellem et punkt i den pågældende medlemsstats område og et andet punkt i denne eller en anden medlemsstats område.

*Artikel 5***Takster**

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt e).

2. De takster, som det eller de luftfartsselskaber, der udpeges af Kongeriget Marokko i henhold til en aftale anført i bilag I, som indeholder en af de bestemmelser, der er anført i bilag II, punkt e), opkræver for transport, som udelukkende finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område, er underlagt EF-lovgivningen.

3. De takster, som det eller de luftfartsselskaber, der udpeges af medlemsstaterne i henhold til en aftale anført i bilag I, som indeholder en af de bestemmelser, der er anført i bilag II, punkt e), opkræver for transport, som udelukkende finder sted inden for Kongeriget Marokkos område, er underlagt den marokkanske lovgivning.

*Artikel 6***Bilag til aftalen**

Bilagene til denne aftale udgør en integrerende del af aftalen.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i [...] den [...] i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, ungarsk og arabisk.

*Artikel 7***Revision eller ændring**

Parterne kan efter fælles overenskomst til enhver tid revidere eller ændre denne aftale.

*Artikel 8***Ikrafttræden og midlertidig anvendelse**

1. Denne aftale træder i kraft når parterne skriftligt har meddelt hinanden, at de har afsluttet de interne procedurer, som er nødvendige for, at den kan træde i kraft.

2. Uanset stk. 1 er parterne enige om at anvende aftalen midlertidigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de i denne henseende nødvendige procedurer er afsluttet.

3. Aftaler og andre arrangementer mellem medlemsstaterne og Kongeriget Marokko, som på datoen for denne aftales undertegnelse endnu ikke var trådt i kraft, og som ikke finder midlertidig anvendelse, er anført i bilag I, punkt b). Denne aftale finder anvendelse på alle sådanne aftaler og arrangementer, fra de træder i kraft eller finder midlertidig anvendelse.

*Artikel 9***Ophør**

1. Hvis en aftale, der er anført i bilag I, ophører, ophører samtidig alle nærværende aftales bestemmelser vedrørende den pågældende aftale.

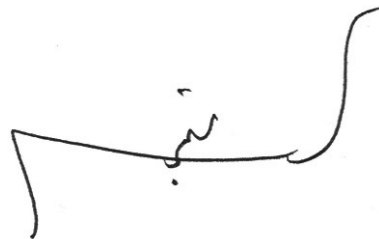
2. Hvis alle de aftaler, der er anført i bilag I, ophører, ophører nærværende aftale samtidig.

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapens vägnar

عن المجموعة الأوروبية

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Ghar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké královstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

BILAG I

Liste over aftaler, som der henvises til i denne aftales artikel 1

- a) Bilaterale luftfartsaftaler mellem Kongeriget Marokko og EF-medlemsstater, som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse er indgået, undertegnet og/eller anvendes midlertidigt
- Luftfartsaftale mellem Kongeriget Belgiens regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 20. januar 1958 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Belgien«).

Suppleret ved noteveksling af 20. januar 1958.

Senest ændret ved aftalememorandum udfærdiget i Rabat den 11. juni 2002.

  - Luftfartsaftale mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslovakiets regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 8. maj 1961 og stadfæstet af Den Tjekkiske Republik (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Den Tjekkiske Republik«).
  - Luftfartsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 14. november 1977 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Danmark«).

Suppleret ved noteveksling af 14. november 1977.

  - Luftfartsaftale mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Marokko udfærdiget i Bonn den 12. oktober 1961 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Tyskland«).

Ændret ved aftalememorandum udfærdiget i Bonn den 12. december 1991.

Ændret ved noteveksling af 9. april 1997 og 16. februar 1998.

Senest ændret ved aftalememorandum udfærdiget i Rabat den 15. juli 1998.

  - Luftfartsaftale mellem Den Helleniske Republiks regering og Kongeriget Marokkos regering udfærdiget i Athen den 6. oktober 1998 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Grækenland«).

Sammenholdes med aftalememorandum udfærdiget i Athen den 6. oktober 1998.

  - Luftfartsaftale mellem Spaniens regering og Kongeriget Marokkos regering udfærdiget i Madrid den 7. juli 1970 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Spanien«).

Senest suppleret ved brevveksling af 12. august 2003 og 25. august 2003.

  - Luftfartsaftale mellem Den Franske Republiks regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 25. oktober 1957 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Frankrig«).
  - Luftfartsaftale mellem Den Italienske Republiks regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering udfærdiget i Rom den 8. juli 1967 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Italien«).

Ændret ved aftalememorandum udfærdiget i Rom den 13. juli 2000.

Senest ændret ved noteveksling af 17. oktober 2001 og 3. januar 2002.

  - Luftfartsaftale mellem Republikken Letlands regering og Kongeriget Marokkos regering udfærdiget i Warszawa den 19. maj 1999 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Letland«).
  - Luftfartsaftale mellem Storhertugdømmet Luxembourgs regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering udfærdiget i Bonn den 5. juli 1961 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Luxembourg«).
  - Luftfartsaftale mellem Folkerepublikken Ungarn og Kongeriget Marokko udfærdiget i Rabat den 21. marts 1967 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Ungarn«).

- Luftfartsaftale mellem Republikken Maltas regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 26. maj 1983 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Malta«).
  - Luftfartsaftale mellem Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandenes regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 20. maj 1959 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Nederlandene«).
  - Luftfartsaftale mellem Forbundsrepublikken Østrigs regering og Kongeriget Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 27. februar 2002 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Østrig«).
  - Luftfartsaftale mellem Folkerepublikken Polens regering og Kongeriget Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 29. november 1969 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Polen«).
  - Luftfartsaftale mellem Portugal og Kongeriget Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 3. april 1958 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Portugal«).
Suppleret ved referat udfærdiget i Lissabon den 19. december 1975.
Senest suppleret ved referat udfærdiget i Lissabon den 17. november 2003.
  - Luftfartsoverenskomst mellem Kongeriget Sveriges regering og Kongeriget Marokkos regering udfærdiget i Rabat den 14. november 1977 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-Sverige«).
Suppleret ved noteveksling af 14. november 1977.
  - Luftfartsaftale mellem regeringen for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Kongeriget Marokkos regering udfærdiget i London den 22. oktober 1965 (i det følgende benævnt »aftalen Marokko-UK«).
Ændret ved noteveksling af 10. og 14. oktober 1968.
Ændret ved referat udfærdiget i London den 14. marts 1997;
Ændret ved referat udfærdiget i Rabat den 17. oktober 1997.
- b) Luftfartsaftaler og andre arrangementer mellem Kongeriget Marokko og EF-medlemsstater, der er paraferet eller undertegnet, men som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse endnu ikke er trådt i kraft og ikke anvendes midlertidigt
- Luftfartsaftale mellem Kongeriget Nederlandenes regering og Kongeriget Marokkos regering, der er vedlagt som bilag 1 til aftalememorandum udfærdiget i Haag den 20. juni 2001 (i det følgende benævnt »den paraferede aftale Marokko-Nederlandene«).
-

BILAG II

Liste over artikler i de i bilag I anførte aftaler, som der henvises til i denne aftales artikel 2-5

- a) En medlemsstats udpegning af luftfartsselskaber:
- Artikel 18 i aftalen Marokko-Belgien
  - Artikel 13 i aftalen Marokko-Den Tjekkiske Republik
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Danmark
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Tyskland
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Grækenland
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Spanien
  - Artikel 12 i aftalen Marokko-Frankrig
  - Artikel 14 i aftalen Marokko-Italien
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Letland
  - Artikel 14 i aftalen Marokko-Luxembourg
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Ungarn
  - Artikel 16 i aftalen Marokko-Malta
  - Artikel 17 i aftalen Marokko-Nederlandene
  - Artikel 3 i den paraferede aftale Marokko-Nederlandene
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Østrig
  - Artikel 7 i aftalen Marokko-Polen
  - Artikel 13 i aftalen Marokko-Portugal
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Sverige
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-UK.
- b) Afvisning, tilbagekaldelse, suspension og begrænsning af godkendelser og tilladelser:
- Artikel 5 i aftalen Marokko-Belgien
  - Artikel 7 i aftalen Marokko-Den Tjekkiske Republik
  - Artikel 4 i aftalen Marokko-Danmark
  - Artikel 4 i aftalen Marokko-Tyskland
  - Artikel 4 i aftalen Marokko-Grækenland
  - Artikel 4 i aftalen Marokko-Spanien
  - Artikel 6 i aftalen Marokko-Frankrig
  - Artikel 7 i aftalen Marokko-Italien
  - Artikel 4 i aftalen Marokko-Letland
  - Artikel 7 i aftalen Marokko-Luxembourg
  - Artikel 8 i aftalen Marokko-Ungarn
  - Artikel 9 i aftalen Marokko-Malta

- Artikel 4 i aftalen Marokko-Nederlandene
  - Artikel 4 i den paraferede aftale Marokko-Nederlandene
  - Artikel 4 i aftalen Marokko-Østrig
  - Artikel 8 i aftalen Marokko-Polen
  - Artikel 6 i aftalen Marokko-Portugal
  - Artikel 4 i aftalen Marokko-Sverige
  - Artikel 4 i aftalen Marokko-UK.
- c) Myndighedskontrol:
- Artikel 9a i aftalen Marokko-Tyskland
  - Artikel 7 i aftalen Marokko-Grækenland
  - Artikel 5a i aftalen Marokko-Italien
  - Artikel 5 i aftalen Marokko-Luxembourg
  - Artikel 6 i aftalen Marokko-Ungarn
  - Artikel 17 i den paraferede aftale Marokko-Nederlandene.
- d) Beskatning af flybrændstof:
- Artikel 7 i aftalen Marokko-Belgien
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Den Tjekkiske Republik
  - Artikel 6 i aftalen Marokko-Danmark
  - Artikel 6 i aftalen Marokko-Tyskland
  - Artikel 10 i aftalen Marokko-Grækenland
  - Artikel 5 i aftalen Marokko-Spanien
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Frankrig
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Italien
  - Artikel 14 i aftalen Marokko-Letland
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Luxembourg
  - Artikel 4 i aftalen Marokko-Ungarn
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Malta
  - Artikel 6 i aftalen Marokko-Nederlandene
  - Artikel 10 i den paraferede aftale Marokko-Nederlandene
  - Artikel 9 i aftalen Marokko-Østrig
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Polen
  - Artikel 3 i aftalen Marokko-Portugal
  - Artikel 6 i aftalen Marokko-Sverige
  - Artikel 5 i aftalen Marokko-UK.

- e) Takster for transport inden for Det Europæiske Fællesskab:
- Artikel 19 i aftalen Marokko-Belgien
  - Artikel 19 i aftalen Marokko-Den Tjekkiske Republik
  - Artikel 9 i aftalen Marokko-Danmark
  - Artikel 9 i aftalen Marokko-Tyskland
  - Artikel 13 i aftalen Marokko-Grækenland
  - Artikel 11 i aftalen Marokko-Spanien
  - Artikel 17 i aftalen Marokko-Frankrig
  - Artikel 20 i aftalen Marokko-Italien
  - Artikel 10 i aftalen Marokko-Letland
  - Artikel 20 i aftalen Marokko-Luxembourg
  - Artikel 17 i aftalen Marokko-Ungarn
  - Artikel 19 i aftalen Marokko-Malta
  - Artikel 18 i aftalen Marokko-Nederlandene
  - Artikel 6 i den paraferede aftale Marokko-Nederlandene
  - Artikel 13 i aftalen Marokko-Østrig
  - Artikel 19 i aftalen Marokko-Polen
  - Artikel 18 i aftalen Marokko-Portugal
  - Artikel 9 i aftalen Marokko-Sverige
  - Artikel 9 i aftalen Marokko-UK.
-

*BILAG III***Liste over andre stater, som der henvises til i denne aftales artikel 2**

- a) Republikken Island (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
  - b) Fyrstendømmet Liechtenstein (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
  - c) Kongeriget Norge (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
  - d) Det Schweiziske Forbund (i medfør af luftfartsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund).
-

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. december 2006

om godkendelse af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, vedtaget i Genève den 2. juli 1999

(2006/954/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, andet punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design⁽¹⁾, der er baseret på traktatens artikel 308, tager sigte på at oprette et funktionsdygtigt marked, der byder på betingelser svarende til dem, som findes på et nationalt marked. For at virkeliggøre et sådant marked, blev der ved nævnte forordning indført en ordning for EF-design, hvorefter virksomhederne efter én og samme fremgangsmåde kan opnå EF-design, som nyder ensartet beskyttelse og har retsvirkning på hele Fællesskabets område.
- (2) Efter det forarbejde, der blev indledt og gennemført i Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO) med deltagelse af de medlemsstater, der er med i Haag-Unionen, de medlemsstater, som ikke er med i Haag-Unionen, og Det Europæiske Fællesskab, vedtog den diplomatiske konference, der var forsamlet i Genève i dette øjemed, den 2. juli 1999 Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design (i det følgende benævnt »Genève-aftalen«).
- (3) Genève-aftalen blev vedtaget for at føje visse nyskabelser til ordningen for international deponering af industrielle design, der er indført ved London-aftalen, som blev vedtaget den 2. juni 1934, og Haag-aftalen, som blev vedtaget den 28. november 1960.
- (4) Formålet med Genève-aftalen er at udvide Haag-ordningen for international registrering til nye medlemmer og at gøre ordningen mere attraktiv for ansøgerne. En af de væsentligste nyskabelser i forhold til London-aftalen og Haag-aftalen er, at en mellemstatslig organisation, der har myndighed til at meddele beskyttelse af design med virkning på organisationens område, kan blive part i Genève-aftalen.
- (5) Muligheden for, at en mellemstatslig organisation, der har en regional myndighed for registrering af design, kan blive part i Genève-aftalen, er indført, for at bl.a. Fællesskabet skal kunne tiltræde aftalen og dermed Haag-Unionen.
- (6) Genève-aftalen trådte i kraft den 23. december 2003 med virkning fra den 1. april 2004. Fra den 1. januar 2003 har Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) taget imod ansøgninger om registrering af EF-design, og den første indgivelsesdato, der blev tildelt en ansøgning, var den 1. april 2003.
- (7) EF-designordningen og den internationale registreringsordning, der blev indført ved Genève-aftalen, er indbyrdes komplementære. EF-designordningen er en integreret regional helhedsordning for designregistrering, der dækker hele Fællesskabets område. Haag-arrangementet er en traktat, der centraliserer de procedurer, hvorved der kan opnås designbeskyttelse på de kontraherende parter område.
- (8) Sammenkædningen af EF-designordningen og den internationale registreringsordning efter Genève-aftalen vil gøre det muligt for designere ved en enkelt international ansøgning at opnå beskyttelse af deres design i Fællesskabet efter EF-designordningen og i de områder, der er omfattet af Genève-aftalen, i og uden for Fællesskabet.
- (9) En sådan sammenkædning af EF-designordningen og den internationale registreringsordning efter Genève-aftalen vil desuden fremme en harmonisk udvikling af økonomiske aktiviteter, eliminere konkurrenceforvridninger og være omkostningseffektiv, ligesom den vil fremme et mere integreret og velfungerende indre marked. Fællesskabet bør derfor tiltræde Genève-aftalen og dermed gøre EF-designordningen mere attraktiv.

(1) EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

- (10) Kommissionen bør bemyndiges til at repræsentere Fællesskabet i Haag-Unionens forsamling, når Fællesskabet har tiltrådt Genève-aftalen.
- (11) Denne afgørelse berører ikke medlemsstaternes ret til at deltage i Haag-Unionens forsamling for så vidt angår deres nationale design -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design, der blev vedtaget i Genève den 2. juli 1999 (i det følgende benævnt »Genève-aftalen«), godkendes hermed på Fællesskabets vegne, hvad angår anliggender under dets kompetenceområde.

Teksten til Genève-aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

1. Formanden for Rådet bemyndiges hermed til at deponere tiltrædelsesinstrumentet hos generaldirektøren for Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret fra den dato, hvor Rådet og Kommissionen har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at kæde Fællesskabets designlovgivning sammen med Genève-aftalen.

2. De erklæringer, der er knyttet som bilag til denne afgørelse, vedføjes tiltrædelsesinstrumentet.

Artikel 3

1. Kommissionen bemyndiges hermed til at repræsentere Fællesskabet på de møder i Haag-Unionens forsamling, der afholdes i Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsrets regi.

2. I alle anliggender under Fællesskabets kompetenceområde vedrørende EF-design forhandler Kommissionen i Haag-Unionens forsamling på Fællesskabets vegne efter følgende retningslinjer:

- a) Den holdning, som Fællesskabet indtager i forsamlingen, fastlægges i den kompetente rådsgruppe eller, hvis dette ikke er muligt, på møder på stedet i forbindelse med arbejdet i Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret
- b) Med hensyn til beslutninger, der indebærer ændringer af forordning (EF) nr. 6/2002 eller af andre rådsakter, der kræver enstemmighed, fastlægges Fællesskabets holdning af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen
- c) Med hensyn til andre beslutninger, der har konsekvenser for Fællesskabets designlovgivning, fastlægges Fællesskabets holdning af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2006.

På Rådets vegne
J.-E. ENESTAM
Formand

BILAG

Genève-aftalen af 2. juli 1999

INDHOLDSFORTEGNELSE

INDLEDENDE BESTEMMELSER

- Artikel 1: Definitioner
Artikel 2: Anden beskyttelse i henhold til de kontraherende parters lovgivning og visse internationale traktater

KAPITEL I

INTERNATIONAL ANSØGNING OG INTERNATIONAL REGISTRERING

- Artikel 3: Retten til at indgive en international ansøgning
Artikel 4: Procedure for indgivelse af en international ansøgning
Artikel 5: Indholdet af den internationale ansøgning
Artikel 6: Prioritet
Artikel 7: Designeringsgebyrer
Artikel 8: Berigtigelse af fejl
Artikel 9: Dato for indgivelsen af den internationale ansøgning
Artikel 10: International registrering, dato for den internationale registrering, offentliggørelse og fortrolige kopier af den internationale registrering
Artikel 11: Udsættelse af offentliggørelsen
Artikel 12: Afslag
Artikel 13: Særlige krav om ensartede design
Artikel 14: Virkninger af den internationale registrering
Artikel 15: Ugyldiggørelse
Artikel 16: Registrering af ændringer mv. vedrørende internationale registreringer
Artikel 17: Første beskyttelsesperiode, forlængelse af den internationale registrering og beskyttelsens varighed
Artikel 18: Oplysninger om offentliggjorte internationale registreringer

KAPITEL II

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

- Artikel 19: Fælles myndighed for flere stater
Artikel 20: Medlemskab af Haag-Unionen
Artikel 21: Forsamling
Artikel 22: Det Internationale Bureau
Artikel 23: Finansiering
Artikel 24: Gennemførelsesforskrifter

KAPITEL III

REVISION OG ÆNDRING

- Artikel 25: Revision af denne aftale
Artikel 26: Ændring af visse artikler i forsamlingen

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- Artikel 27: Betingelser for at blive part i aftalen
 Artikel 28: Virkningsdato for ratifikationer og tiltrædelser
 Artikel 29: Forbud mod forbehold
 Artikel 30: Erklæringer afgivet af kontraherende parter
 Artikel 31: Anvendelse af 1934- og 1960-aftalerne
 Artikel 32: Opsigelse af denne aftale
 Artikel 33: Aftalesprog, undertegnelse
 Artikel 34: Depositar

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

i) »Haag-arrangementet«: Haag-arrangementet vedrørende international deponering af industrielle design, nu kaldet Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design ii) »denne aftale«: Haag-arrangementet som fastlagt ved nærværende aftale iii) »gennemførelsesforskrifterne«: de gennemførelsesforskrifter, der er knyttet til denne aftale iv) »foreskrevet«: foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne v) »Pariserkonventionen«: Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, undertegnet i Paris den 20. marts 1 883, som revideret og ændret vi) »international registrering«: international registrering af et industrielt design i henhold til denne aftale vii) »international ansøgning«: ansøgning om international registrering viii) »internationalt register«: Det Internationale Bureaus officielle samling af oplysninger om internationale registreringer, som skal eller kan registreres i henhold til denne aftale eller gennemførelsesforskrifterne, uanset hvilket bæremedium de er lagret på ix) »person«: en fysisk eller juridisk person x) »ansøger«: person, i hvis navn en international ansøgning indgives xi) »indehaver«: person, i hvis navn en international registrering er indført i det internationale register	xii) »mellemstatslig organisation«: en mellemstatslig organisation, der i henhold til artikel 27, stk. 1, nr. ii), kan blive part i denne aftale xiii) »kontraherende part«: en stat eller mellemstatslig organisation, der er part i denne aftale xiv) »kontraherende part, som ansøgeren henhører under«: den eller én af de kontraherende parter, som ansøgerens ret til at indgive en international ansøgning beror på, i kraft af at han opfylder mindst en af betingelserne i artikel 3 i forhold til den pågældende kontraherende part; kan ansøgerens ret til at indgive en international ansøgning i henhold til artikel 3 bero på to eller flere kontraherende parter, forstås ved »kontraherende part, som ansøgeren henhører under« den af de pågældende kontraherende parter, der er anført som sådan i den internationale ansøgning xv) »kontraherende parts område«: - hvis den kontraherende part er en stat - denne stats område eller - hvis den kontraherende part er en mellemstatslig organisation - det område, som den pågældende mellemstatslige organisations konstituerende traktat finder anvendelse på xvi) »myndighed«: det kontor, der af den kontraherende part har fået til opgave at meddele beskyttelse af industrielle design med virkning på den pågældende kontraherende parts område xvii) »undersøgende myndighed«: myndighed, der ex officio behandler de ansøgninger om beskyttelse af industrielle design, den modtager, for om ikke andet at afgøre, om de pågældende design opfylder nyhedskravet xviii) »designering«: en anmodning om, at en international registrering skal have virkning i en kontraherende part; en anden betydning er indførelse i det internationale register af en sådan anmodning xix) »designeret kontraherende part« og »designeret myndighed«: hhv. den kontraherende part og den kontraherende parts myndighed, som er designeret xx) »1934-aftalen«: aftalen om Haag-arrangementet undertegnet i London den 2. juni 1934 xxi) »1960-aftalen«: aftalen om Haag-arrangementet undertegnet i Haag den 28. november 1960

xxii) »tillægsaftalen fra 1961«: tillægsaftalen til 1934-aftalen, undertegnet i Monaco den 18. november 1961

xxiii) »den supplerende aftale fra 1967«: den supplerende aftale til Haagarrangementet, som ændret, undertegnet i Stockholm den 14. juli 1967

xxiv) »unionen«: Haag-Unionen, der blev oprettet ved Haagarrangementet af 6. november 1925 og videreført ved 1934- og 1960-aftalerne, tillægsaftalen fra 1961, den supplerende aftale fra 1967 og nærværende aftale

xxv) »forsamlingen«: den i artikel 21, stk. 1, litra a), omhandlede forsamling eller ethvert andet organ, der måtte træde i stedet for denne forsamling

xxvi) »organisationen«: Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret

xxvii) »generaldirektøren«: organisationens generaldirektør

xxviii) »Det Internationale Bureau«: organisationens Internationale Bureau

xxix) »ratifikationsinstrument«: anses som også omfattende accept- og godkendelsesinstrumenter.

Artikel 2

Anden beskyttelse i henhold til de kontraherende parters lovgivning og visse internationale traktater

1. [Kontraherende parters lovgivning og visse internationale traktater] Bestemmelserne i denne aftale berører ikke anvendelsen af en eventuelt mere omfattende beskyttelse, der måtte indrømmes efter en kontraherende parts lovgivning, og heller ikke på nogen måde den beskyttelse, der indrømmes kunstværker og brugskunstværker ved internationale ophavsretstraktater og -konventioner, eller den beskyttelse, der indrømmes industrielle design i henhold til aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der er knyttet som bilag til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen.

2. [Pligten til at overholde Pariserkonventionen] Hver kontraherende part overholder de bestemmelser i Pariserkonventionen, der vedrører industrielle design.

KAPITEL I

INTERNATIONAL ANSØGNING OG INTERNATIONAL REGISTRERING

Artikel 3

Retten til at indgive en international ansøgning

Enhver person, der er statsborger i en stat, der er kontraherende part, eller i en stat, der er medlem af en mellemstatslig organisation, der er kontraherende part, eller som har bopæl, sædvanligt opholdssted eller regulær industriel eller kommerciel virksomhed på en kontraherende parts område, har ret til at indgive en international ansøgning.

Artikel 4

Procedure for indgivelse af den internationale ansøgning

1. [Direkte eller indirekte indgivelse af ansøgning]
  - a) Den internationale ansøgning kan efter ansøgerens eget valg indgives enten direkte til Det Internationale Bureau eller gennem myndigheden i den kontraherende part, som ansøgeren henhører under.
  - b) Uanset litra a) kan enhver kontraherende part ved en erklæring meddele generaldirektøren, at internationale ansøgninger ikke må indgives gennem dens myndighed.
2. [Ekspeditionsgebyr ved indirekte indgivelse af ansøgning] Enhver kontraherende parts myndighed kan til eget brug afkræve ansøgeren et ekspeditionsgebyr for enhver international ansøgning, der indgives gennem den.

Artikel 5

Indholdet af den internationale ansøgning

1. [Obligatorisk indhold af den internationale ansøgning] Den internationale ansøgning skal affattes på det eller et af de foreskrevne sprog og indeholde eller være ledsaget af
  - i) en anmodning om international registrering i henhold til denne aftale
  - ii) de foreskrevne oplysninger om ansøgeren
  - iii) det foreskrevne antal kopier af en afbildning eller - efter ansøgerens eget valg - af en række forskellige afbildninger af det industrielle design, der er genstand for den internationale ansøgning, præsenteret på den foreskrevne måde; er det industrielle design todimensionalt og er der anmodet om udsættelse af offentliggørelsen i henhold til stk. 5, kan den internationale ansøgning i stedet for afbildninger være ledsaget af det foreskrevne antal modeller af det industrielle design
  - iv) en angivelse, som foreskrevet, af det eller de produkter, der udgør det industrielle design, eller som det industrielle design skal anvendes i forbindelse med
  - v) en angivelse af de designerede kontraherende parter
  - vi) de foreskrevne gebyrer
  - vii) alle andre foreskrevne oplysninger.
2. [Supplerende obligatorisk indhold af den internationale ansøgning]
  - a) Enhver kontraherende part, hvis myndighed er en undersøgende myndighed, og hvis lovgivning på det tidspunkt, hvor den bliver part i denne aftale, kræver, at en ansøgning om beskyttelse af et industrielt design skal indeholde et eller flere af de i litra b) nævnte elementer, for at den i henhold til denne lovgivning kan tildeles en indleveringsdato, kan ved en erklæring meddele generaldirektøren, hvilke elementer der er tale om.

- b) De elementer, der kan meddeles i henhold til litra a), er følgende:
- i) identitetsoplysninger om skaberen af det industrielle design, der er genstand for ansøgningen
  - ii) en kort beskrivelse af afbildningen eller de karakteristiske bestanddele af det industrielle design, der er genstand for ansøgningen
  - iii) et krav.
- c) Er der i den internationale ansøgning designet en kontraherende part, som har afgivet en meddelelse i henhold til litra a), skal ansøgningen også indeholde det eller de meddelte elementer som foreskrevet.

3. [Andet muligt indhold af den internationale ansøgning] Den internationale ansøgning kan også indeholde eller være ledsaget af andre elementer, der er anført i gennemførelsesforskrifterne.

4. [Flere industrielle design i samme internationale ansøgning] Med forbehold af eventuelt foreskrevne betingelser kan en international ansøgning indeholde to eller flere industrielle design.

5. [Anmodning om udsættelse af offentliggørelsen] Den internationale ansøgning kan indeholde en anmodning om udsættelse af offentliggørelsen.

Artikel 6

Prioritet

1. [Påberåbelse af prioritet]
  - a) Den internationale ansøgning kan indeholde en erklæring, hvorved der i henhold til artikel 4 i Pariserkonventionen påberåbes prioritet på grundlag af en eller flere tidligere ansøgninger, som er indgivet i eller for et land, der er part i nævnte konvention, eller i eller for et medlem af Verdenshandelsorganisationen.
  - b) Det kan være fastsat i gennemførelsesforskrifterne, at den i litra a) omhandlede erklæring kan afgives efter indgivelsen af den internationale ansøgning. I så fald foreskriver gennemførelsesforskrifterne, hvornår den senest kan afgives.
2. [International ansøgning som grundlag for påberåbelse af prioritet] Den internationale ansøgning svarer fra indleveringsdatoen, uanset det senere udfald af ansøgningen, til en forskriftsmæssig indgivelse som omhandlet i artikel 4 i Pariserkonventionen.

Artikel 7

Designeringsgebyrer

1. [Foreskrevet designeringsgebyr] De foreskrevne gebyrer omfatter bl.a. et designeringsgebyr for hver designet kontraherende part, jf. dog stk. 2.

2. [Individuelt designeringsgebyr] Enhver kontraherende part, hvis myndighed er en undersøgende myndighed, og enhver kontraherende part, der er en mellemstatslig organisation, kan ved en erklæring meddele generaldirektøren, at det i stk. 1 nævnte foreskrevne designeringsgebyr i forbindelse med internationale ansøgninger, hvori den designeres, og i forbindelse med forlængelse af internationale registreringer, der følger af en sådan international ansøgning, erstattes af et individuelt designeringsgebyr, hvis størrelse anføres i erklæringen og kan ændres ved senere erklæringer. Det pågældende beløb kan fastsættes af den pågældende kontraherende part for den første beskyttelsesperiode og for hver forlængelsesperiode eller for den maksimale beskyttelsesperiode, der kan indrømmes af den berørte kontraherende part. Det må dog ikke være større end det beløb, som den pågældende kontraherende parts myndighed ville være berettiget til at modtage fra en ansøger for beskyttelse i en tilsvarende periode af samme antal industrielle design, idet der skal tages hensyn til den nedsættelse af beløbet, der følger af besparelserne i forbindelse med den internationale procedure.

3. [Overførsel af designeringsgebyrer] Det Internationale Bureau overfører de i stk. 1 og 2 omhandlede designeringsgebyrer til de kontraherende parter, for hvis designering de er betalt.

Artikel 8

Berigtigelse af fejl

1. [Undersøgelse af den internationale ansøgning] Finder Det Internationale Bureau, at den internationale ansøgning på det tidspunkt, hvor den modtages af Det Internationale Bureau, ikke opfylder kravene i denne aftale og gennemførelsesforskrifterne, anmoder det ansøgeren om at foretage de fornødne berigtigelser inden for den foreskrevne frist.

2. [Ikke-berigtigede fejl]

- a) Efterkommer ansøgeren ikke anmodningen inden for den foreskrevne frist, betragtes den internationale ansøgning som opgivet, jf. dog litra b).
- b) Er der tale om en fejl, der vedrører artikel 5, stk. 2, eller et særligt krav, som en kontraherende part har meddelt generaldirektøren i overensstemmelse med gennemførelsesforskrifterne, og ansøgeren ikke efterkommer anmodningen inden for den foreskrevne frist, anses den internationale ansøgning for ikke at indeholde designeringen af den pågældende kontraherende part.

Artikel 9

Dato for indgivelsen af den internationale ansøgning

1. [Direkte indgivelse af den internationale ansøgning] Indgives den internationale ansøgning direkte til Det Internationale Bureau, er indleveringsdatoen den dato, hvor Det Internationale Bureau modtager den internationale ansøgning, jf. dog stk. 3.

2. [Indirekte indgivelse af den internationale ansøgning] Indgives den internationale ansøgning gennem myndigheden i den kontraherende part, som ansøgeren henhører under, fastsættes indleveringsdatoen som foreskrevet.

3. [International ansøgning med visse fejl] Er den internationale ansøgning på den dato, hvor den modtages af Det Internationale Bureau, behæftet med en fejl, der i henhold til gennemførelsesforskrifterne medfører udsættelse af datoen for indgivelsen af den internationale ansøgning, er indleveringsdatoen den dato, hvor Det Internationale Bureau modtager berigtigelsen af fejlen.

Artikel 10 ⁽¹⁾

International registrering, dato for den internationale registrering, offentliggørelse og fortrolige kopier af den internationale registrering

1. [International registrering] Det Internationale Bureau registrerer de industrielle design, der er omfattet af en international ansøgning, straks efter modtagelsen af den internationale ansøgning eller, hvis der er anmodet om berigtigelser i henhold til artikel 8, straks efter modtagelsen af de krævede berigtigelser. Registreringen foretages, uanset om offentliggørelsen er udsat i henhold til artikel 11.

2. [Dato for den internationale registrering]

- a) Datoen for den internationale registrering er datoen for indgivelsen af den internationale ansøgning, jf. dog litra b).
- b) Er den internationale ansøgning på den dato, hvor den modtages af Det Internationale Bureau, behæftet med en fejl, der vedrører artikel 5, stk. 2, er datoen for den internationale registrering, den dato, hvor Det Internationale Bureau modtager berigtigelsen af fejlen, eller datoen for indgivelsen af den internationale ansøgning, hvis denne ligger senere.

3. [Offentliggørelse]

- a) Det Internationale Bureau offentliggør den internationale registrering. Denne offentliggørelse betragtes i samtlige kontraherende parter som værende tilstrækkelig bekendtgørelse, og indehaveren kan ikke kræve yderligere bekendtgørelse.
- b) Det Internationale Bureau sender en kopi af offentliggørelsen af den internationale registrering til alle designerede myndigheder.

4. [Fortrolighed inden offentliggørelsen] Det Internationale Bureau behandler alle internationale ansøgninger og alle internationale registreringer fortroligt frem til offentliggørelsen, jf. dog stk. 5 og artikel 11, stk. 4, litra b).

5. [Fortrolige kopier]

- a) Straks efter registreringen sender Det Internationale Bureau en kopi af den internationale registrering sammen med alle relevante erklæringer, dokumenter eller modeller, der ledsager den internationale ansøgning, til alle de myndigheder, der er designeret i den internationale ansøgning, og som har meddelt Det Internationale Bureau, at de ønsker at modtage en sådan kopi.

⁽¹⁾ Ved vedtagelsen af artikel 10 var det den diplomatiske konferences hensigt, at intet i denne artikel måtte være til hinder for, at ansøgeren eller indehaveren eller en person med ansøgerens eller indehaverens samtykke kan få adgang til den internationale ansøgning eller den internationale registrering.

- b) Myndigheden behandler enhver international registrering, hvoraf Det Internationale Bureau har tilsendt den en kopi, fortroligt, indtil registreringen offentliggøres af Det Internationale Bureau, og må kun anvende denne kopi i forbindelse med undersøgelsen af den internationale registrering og af ansøgninger om beskyttelse af industrielle design, der indgives i eller for den kontraherende part, der hører under myndighedens kompetence. Den må bl.a. ikke videregive indholdet af en sådan international registrering til personer uden for myndigheden, bortset fra indehaveren af den pågældende internationale registrering, undtagen til brug i forbindelse med en forvaltningssag eller retssag vedrørende en tvist om retten til at indgive den internationale ansøgning, der ligger til grund for den internationale registrering. I tilfælde af en sådan forvaltningssag eller retssag må indholdet af den internationale registrering kun videregives i fortrolighed til sagens parter, der er forpligtede til at behandle de videregivne oplysninger fortroligt.

Artikel 11

Udsættelse af offentliggørelsen

1. [Bestemmelser i de kontraherende parters lovgivning om udsættelse af offentliggørelsen]

- a) Indeholder en kontraherende parts lovgivning bestemmelser om udsættelse af offentliggørelsen af et industrielt design i en kortere periode end den foreskrevne, underretter den pågældende kontraherende part ved en erklæring generaldirektøren om varigheden af den tilladte udsættelsesperiode.
- b) Tillader en kontraherende parts lovgivning ikke udsættelse af offentliggørelsen af et industrielt design, underretter den kontraherende part ved en erklæring generaldirektøren herom.

2. [Udsættelse af offentliggørelsen] Indeholder den internationale ansøgning en anmodning om udsættelse af offentliggørelsen, sker offentliggørelsen

- i) hvis ingen af de kontraherende parter, der er designeret i den internationale ansøgning, har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1 - ved udløbet af den foreskrevne periode,

eller

- ii) hvis en af de kontraherende parter, der er designeret i den internationale ansøgning, har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1, litra a) - ved udløbet af den periode, der er anført i erklæringen, eller - hvis flere af de designerede kontraherende parter har afgivet en sådan erklæring - ved udløbet af den korteste af de perioder, der er angivet i deres erklæringer.

3. [Behandling af anmodninger om udsættelse i tilfælde, hvor udsættelse ikke er mulig i henhold til gældende lovgivning] Er der anmodet om udsættelse af offentliggørelsen, og har en af de kontraherende parter, der er designeret i den internationale ansøgning, afgivet en erklæring i henhold til stk. 1, litra b), om, at udsættelse af offentliggørelsen ikke er mulig i henhold til dens lovgivning,

- i) underretter Det Internationale Bureau ansøgeren herom, jf. dog nr. ii); trækker ansøgeren ikke ved skriftlig meddelelse til Det Internationale Bureau inden for den foreskrevne frist designeringen af den pågældende kontraherende part tilbage, tager Det Internationale Bureau ikke hensyn til anmodningen om udsættelse af offentliggørelsen

ii) tager Det Internationale Bureau ikke hensyn til designeringen af den pågældende kontraherende part og underretter ansøgeren herom, hvis den internationale ansøgning i stedet for afbildninger var vedlagt modeller af det industrielle design.

4. [Anmodning om tidligere offentliggørelse eller om særlig adgang til den internationale registrering]

a) Indehaveren kan når som helst i den udsættelsesperiode, der gælder i henhold til stk. 2, anmode om offentliggørelse af et, flere eller alle de industrielle design, der er omfattet af den internationale registrering, og i så fald betragtes udsættelsesperioden for det eller de pågældende design som udløbet på den dato, hvor Det Internationale Bureau modtager anmodningen.

b) Indehaveren kan også når som helst i den udsættelsesperiode, der gælder i henhold til stk. 2, anmode Det Internationale Bureau om at give en af ham udpeget tredjemand et uddrag af - eller adgang til - et, flere eller alle de industrielle design, der er omfattet af den internationale registrering.

5. [Afkald og begrænsning]

a) Giver indehaveren på et hvilket som helst tidspunkt i den udsættelsesperiode, der gælder i henhold til stk. 2, afkald på den internationale registrering for så vidt angår alle de designerede kontraherende parter, offentliggøres det eller de industrielle design, der er omfattet af den internationale ansøgning, ikke.

b) Begrænser indehaveren på et hvilket som helst tidspunkt i den udsættelsesperiode, der gælder i henhold til stk. 2, den internationale registrering til et eller nogle af de industrielle design, der er omfattet af den internationale registrering, for så vidt angår alle de designerede kontraherende parter, offentliggøres det eller de øvrige industrielle design, der er omfattet af registreringen, ikke.

6. [Offentliggørelse og forelægning af afbildninger]

a) Ved udløbet af en udsættelsesperiode, der gælder i henhold til denne artikel, offentliggør Det Internationale Bureau den internationale registrering, forudsat at de foreskrevne gebyrer er betalt. Betales gebyrerne ikke som foreskrevet, annulleres den internationale registrering, og offentliggørelsen finder ikke sted.

b) Var den internationale ansøgning ledsaget af en eller flere modeller af det industrielle design, jf. artikel 5, stk. 1, nr. iii), forelægger indehaveren det foreskrevne antal kopier af afbildninger af hvert enkelt af de industrielle design, der er omfattet af ansøgningen, for Det Internationale Bureau inden for den foreskrevne frist. Sker det ikke, annulleres den internationale registrering, og offentliggørelsen finder ikke sted.

Artikel 12

Afslag

1. [Retten til at meddele afslag] Enhver designeret kontraherende parts myndighed kan, hvis betingelserne for beskyttelse i henhold til den pågældende kontraherende parts lovgivning ikke er opfyldt for et, flere eller alle de industrielle design, der er omfattet af en international registrering, helt eller delvist afslå at give den internationale registrering virkninger på den pågældende kontraherende parts område; dog kan ingen myndighed helt eller delvist afslå at give en international registrering virkninger med den begrundelse, at krav til form eller indhold af den internationale ansøgning, der er fastsat i denne aftale eller gennemførelsesforskrifterne, eller krav, der supplerer eller afviger fra disse krav, ikke er opfyldt i henhold til den pågældende kontraherende parts lovgivning.

2. [Meddelelse om afslag]

a) Afslag på at give den internationale registrering virkninger meddeles af myndigheden til Det Internationale Bureau inden for den foreskrevne frist.

b) En meddelelse om afslag skal indeholde samtlige grunde til afslaget.

3. [Fremsendelse af meddelelse om afslag; retsmidler]

a) Det Internationale Bureau sender straks en kopi af meddelelsen om afslag til indehaveren.

b) Indehaveren af et industrielt design, der er genstand for en international registrering, skal have adgang til de samme retsmidler, som hvis designet havde været genstand for en ansøgning om beskyttelse i henhold til den lovgivning, der gælder for den myndighed, der har meddelt afslaget. Disse retsmidler skal mindst bestå i muligheden for at få foretaget en ny undersøgelse eller en revurdering af afslaget eller for at påklage det.

4. ⁽¹⁾[Tilbagetrækning af afslag] Ethvert afslag kan når som helst trækkes helt eller delvist tilbage af den myndighed, der har meddelt det.

Artikel 13

Særlige krav om ensartede design

1. [Meddelelse om særlige krav] Enhver kontraherende part, hvis lovgivning på det tidspunkt, hvor den bliver part i denne aftale, kræver, at flere design, der er omfattet af samme ansøgning, skal opfylde et krav om ensartet udformning, ensartet fremstilling eller ensartet anvendelse eller skal tilhøre samme sæt eller sammensætning af enheder, eller at der i en og samme ansøgning kun kan søges om beskyttelse af et enkelt særskilt design, kan ved en erklæring underrette generaldirektøren herom. En sådan erklæring berører imidlertid ikke ansøgerens ret til at lade to eller flere industrielle design indgå i en international ansøgning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, selv om ansøgningen designerer den kontraherende part, der har afgivet erklæringen.

⁽¹⁾ Ved vedtagelsen af artikel 12, stk. 4, artikel 14, stk. 2, litra b), og regel 18, stk. 4, var det den diplomatiske konferences hensigt, at tilbagetrækningen af et afslag fra en myndighed, der har meddelt et sådant, skulle kunne tage form af en udtalelse om, at den pågældende myndighed har besluttet at acceptere virkningerne af den internationale registrering af de eller nogle af de industrielle design, som afslaget vedrørte. Det var desuden hensigten, at en myndighed inden for fristen for meddelelse af afslag skulle kunne fremsende en udtalelse om, at den har besluttet at acceptere virkningerne af den internationale registrering, også selv om den ikke har meddelt et sådant afslag.

2. [Erklæringens virkning] Enhver sådan erklæring giver myndigheden i den kontraherende part, der har afgivet den, mulighed for at afslå at give den internationale registrering virkninger i henhold til artikel 12, stk. 1, indtil det af den pågældende kontraherende part meddelte krav er opfyldt.

3. [Yderligere gebyrer, der skal betales ved deling af registrering] Deles en international registrering som følge af en meddelelse om afslag i henhold til stk. 2 ved den berørte myndighed for at afhjælpe en i meddelelsen anført grund til afslag, har den pågældende myndighed ret til at opkræve et gebyr for hver yderligere international ansøgning, der ville have været nødvendig for at undgå den pågældende grund til afslag.

Artikel 14

Virkning af den internationale registrering

1. [Samme virkning som en ansøgning i henhold til gældende lovgivning] Den internationale registrering har fra datoen for den internationale registrering mindst samme virkning i hver designeret kontraherende part som en forskriftsmæssigt indgivet ansøgning om beskyttelse af det industrielle design i henhold til den pågældende kontraherende parts lovgivning.

2. [Samme virkning som ved beskyttelse i henhold til gældende lovgivning]

a) I hver designeret kontraherende part, hvis myndighed ikke har meddelt afslag, jf. artikel 12, har den internationale registrering samme virkning som beskyttelse af det industrielle design i henhold til den pågældende kontraherende parts lovgivning senest fra datoen for udløbet af fristen for meddelelse af afslag, eller, hvis en kontraherende part i henhold til gennemførelsesforskrifterne har afgivet en erklæring herom, senest på det tidspunkt, der er angivet i erklæringen.

b) ⁽¹⁾ Har en designeret kontraherende parts myndighed meddelt afslag og senere trukket afslaget helt eller delvist tilbage, har den internationale registrering - for den af tilbagetrækningen berørte del - samme virkning i den pågældende kontraherende part som beskyttelse af det industrielle design i henhold til nævnte kontraherende parts lovgivning senest fra den dato, hvor afslaget blev trukket tilbage.

c) Den virkning, der tillægges den internationale registrering i dette stykke, gælder for det eller de industrielle design, der er omfattet af den pågældende registrering som modtaget af den designerede myndighed fra Det Internationale Bureau, eller, i givet fald, som ændret under proceduren ved denne myndighed.

3. [Erklæring vedrørende virkningen af designeringen af den kontraherende part, som ansøgeren henhører under]

a) Enhver kontraherende part, hvis myndighed er en undersøgende myndighed, kan, hvis der er tale om den kontraherende part, som ansøgeren henhører under, ved en erklæring meddele generaldirektøren, at designeringen af den pågældende kontraherende part i en international registrering er uden virkning.

b) Anføres en kontraherende part, der har afgivet den i litra a) omhandlede erklæring, i en international ansøgning som værende både den kontraherende part, som ansøgeren henhører under, og designeret kontraherende part, tager Det Internationale Bureau ikke hensyn til designeringen af den pågældende kontraherende part.

Artikel 15

Ugyldiggørelse

1. [Krav om mulighed for forsvar] En designeret kontraherende parts kompetente myndigheder kan ikke erklære virkningerne af en international registrering på den pågældende kontraherende parts område helt eller delvist ugyldige, hvis indehaveren ikke rettidigt har fået mulighed for at forsvare sine rettigheder.

2. [Meddelelse om ugyldiggørelse] Myndigheden i den kontraherende part, på hvis område den internationale registrerings virkninger er erklæret ugyldige, underretter Det Internationale Bureau herom, hvis den har kendskab til ugyldiggørelsen.

Artikel 16

Registrering af ændringer mv. vedrørende internationale registreringer

1. [Registrering af ændringer mv.] Det Internationale Bureau indfører som foreskrevet i det internationale register

i) enhver ændring af ejerforholdet til den internationale registrering for så vidt angår en, flere eller alle de designerede kontraherende parter og for så vidt angår et, flere eller alle de industrielle design, der er omfattet af den internationale registrering, forudsat at den nye indehaver har ret til at indgive en international ansøgning i henhold til artikel 3

ii) enhver ændring af indehaverens navn eller adresse

iii) udpegelsen af en repræsentant for ansøgeren eller indehaveren og relevante oplysninger om denne repræsentant

iv) ethvert afkald fra indehaverens side på den internationale registrering for så vidt angår en, flere eller alle de designerede kontraherende parter

v) enhver begrænsning fra indehaverens side af den internationale registrering, for så vidt angår en, flere eller alle de designerede kontraherende parter, til et eller flere af de industrielle design, der er omfattet af den internationale registrering

vi) enhver ugyldiggørelse af virkningerne af den internationale registrering på en designeret kontraherende parts område, der meddeles af den pågældende kontraherende parts kompetente myndigheder, for så vidt angår et, flere eller alle de industrielle design, der er omfattet af den internationale registrering

vii) enhver anden relevant oplysning, jf. gennemførelsesforskrifterne, vedrørende rettighederne til et, flere eller alle de industrielle design, der er omfattet af den internationale registrering.

⁽¹⁾ Se fodnote 4 på side 12.

2. [Virkning af indførelse i det internationale register] Enhver indførelse i registeret i henhold til stk. 1, nr. i), ii), iv), v), vi) og vii), har samme virkning som indførelse i registeret ved myndigheden i hver af de berørte kontraherende parter, bortset fra, at en kontraherende part ved en erklæring kan meddele generaldirektøren, at indførelse i registeret i henhold til stk. 1, nr. i), ikke har samme virkning i den pågældende kontraherende part, indtil denne kontraherende parts myndighed har modtaget de i erklæringen anførte udtalelser eller dokumenter.

3. [Gebyrer] Der kan opkræves gebyr for enhver indførelse i registeret i henhold til stk. 1.

4. [Offentliggørelse] Det Internationale Bureau bekendtgør enhver indførelse i registeret i henhold til stk. 1. Det sender en kopi af bekendtgørelsen til hver af de berørte kontraherende parter myndigheder.

Artikel 17

Første beskyttelsesperiode, forlængelse af den internationale registrering og beskyttelses varighed

1. [Første beskyttelsesperiode i henhold til den internationale registrering] Den internationale registrering foretages for en indledende periode på fem år regnet fra datoen for den internationale registrering.

2. [Forlængelse af den internationale registrering] Den internationale registrering kan forlænges med yderligere fem år efter den foreskrevne procedure og mod betaling af de foreskrevne gebyrer.

3. [Beskyttelses varighed i de designerede kontraherende parter]

a) Forudsat at den internationale registrering forlænges, er beskyttelses varigheden i hver af de designerede kontraherende parter 15 år regnet fra datoen for den internationale registrering, jf. dog litra b).

b) Er der i henhold til en designeret kontraherende parts lovgivning meddelt beskyttelse af et industrielt design i mere end 15 år, er beskyttelses varigheden den samme som i henhold til den pågældende kontraherende parts lovgivning, forudsat at den internationale registrering forlænges.

c) Hver kontraherende part underretter ved en erklæring generaldirektøren om den maksimale varighed af beskyttelsen i henhold til dens lovgivning.

4. [Mulighed for begrænset forlængelse] Den internationale registrering kan forlænges for så vidt angår en, flere eller alle de designerede kontraherende parter og for et, flere eller alle de industrielle design, der er omfattet af den internationale registrering.

5. [Registrering og offentliggørelse af forlængelse] Det Internationale Bureau indfører forlængelser i det internationale register og bekendtgør disse. Det sender en kopi af bekendtgørelsen til hver af de berørte kontraherende parter myndigheder.

Artikel 18

Oplysninger om offentliggjorte internationale registreringer

1. [Adgang til oplysninger] Det Internationale Bureau udleverer mod betaling af det foreskrevne gebyr til enhver, der anmoder herom, uddrag af det internationale register eller oplysninger om dets indhold for så vidt angår offentliggjorte internationale registreringer.

2. [Fritagelse for legalisering] Uddrag af det internationale register, der udleveres af Det Internationale Bureau, er fritaget for krav om legalisering i hver kontraherende part.

KAPITEL II

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

Artikel 19

Fælles myndighed for flere stater

1. [Meddelelse om fælles myndighed] Hvis flere stater, der er eller agter at blive part i denne aftale, henholdsvis bliver enige om at udforme eller har udformet ensartede lovgivninger om industrielle design, kan de meddele generaldirektøren,

i) at en fælles myndighed træder i stedet for deres nationale myndigheder,

og

ii) at deres respektive områder under ét, som den ensartet udformede lovgivning gælder for, betragtes som en enkelt kontraherende part ved anvendelsen af artikel 1, 3-18 og 31 i denne aftale.

2. [Tidspunkt for meddelelsen] Den i stk. 1 omhandlede meddelelse afgives

i) for stater, der agter at blive part i denne aftale - ved deponeringen af de i artikel 27, stk. 2, nævnte instrumenter

ii) for stater, der er part i denne aftale - når som helst efter den ensartede udformning af deres respektive lovgivninger.

3. [Dato for meddelelsens virkning] Den i stk. 1 og 2 omhandlede meddelelse får virkning

i) for stater, der agter at blive part i denne aftale - når disse stater bliver bundet af denne aftale

ii) for stater, der er part i denne aftale - tre måneder efter, at generaldirektøren har underrettet de øvrige kontraherende parter, eller på et senere tidspunkt angivet i meddelelsen.

Artikel 20

Medlemskab af Haag-Unionen

De kontraherende parter er medlemmer af samme union som de stater, der er part i 1934- eller 1960-aftalen.

Artikel 21

Forsamling

1. [Sammensætning]

- a) De kontraherende parter er medlemmer af samme forsamling som de stater, der er bundet af artikel 2 i den supplerende aftale fra 1967.
- b) Hvert medlem af forsamlingen repræsenteres i forsamlingen af én delegeret, der kan lade sig bistå af suppleanter, rådgivere og eksperter, og hver delegeret må kun repræsentere én kontraherende part.
- c) Medlemmer af unionen, der ikke er medlemmer af forsamlingen, kan deltage i forsamlingens møder som observatører.

2. [Opgaver]

- a) Forsamlingen har til opgave
  - i) at behandle alle spørgsmål vedrørende unionens opretholdelse og udvikling og gennemførelsen af denne aftale
  - ii) at udøve de rettigheder, som den specifikt har fået overdraget, og udføre de opgaver, som den specifikt har fået tildelt ved denne aftale eller den supplerende aftale fra 1967
  - iii) at give generaldirektøren anvisninger vedrørende forberedelsen af revisionskonferencer og indkalde til sådanne konferencer
  - iv) at ændre gennemførelsesforskrifterne
  - v) at gennemgå og godkende generaldirektørens rapporter og aktiviteter vedrørende unionen og give generaldirektøren alle nødvendige anvisninger vedrørende spørgsmål, der hører under unionens kompetence
  - vi) at fastlægge unionens program og vedtage dens toårige budget samt godkende dens endelige regnskab
  - vii) at vedtage unionens finansreglement
  - viii) at oprette de udvalg og arbejdsgrupper, som den anser for nødvendige for at gennemføre unionens mål
  - ix) at bestemme, hvilke stater, mellemstatslige organisationer og ngo'er der skal kunne deltage i dens møder som observatører, jf. dog stk. 1, litra c)

- x) at træffe andre relevante foranstaltninger til fremme af unionens mål og udføre alle andre opgaver, der måtte være hensigtsmæssige i henhold til denne aftale.

- b) I spørgsmål, der også har interesse for andre af de unioner, der forvaltes af organisationen, træffer forsamlingen beslutning efter høring af organisationens koordinationsudvalg.

3. [Beslutningsdygtighed]

- a) Forsamlingen er beslutningsdygtig ved stemmeafgivelse om et givent spørgsmål, når mindst halvdelen af dens medlemmer, der er stater og har ret til at stemme om det pågældende spørgsmål, er repræsenteret.
- b) Uanset litra a) kan forsamlingen også træffe beslutninger ved møder, hvor mindre end halvdelen, men en tredjedel eller derover af dens medlemmer, der er stater og har ret til at stemme om et givent spørgsmål, er repræsenteret, men de pågældende beslutninger - med undtagelse af beslutninger vedrørende forsamlingens egne procedurer - får kun virkning, hvis nedenstående betingelser er opfyldt. Det Internationale Bureau underretter de medlemmer af forsamlingen, der er stater og har ret til at stemme om det pågældende spørgsmål, men som ikke var repræsenteret, om beslutningerne og opfordrer dem til inden for en frist på tre måneder fra datoen for underretningen skriftligt at afgive deres stemme eller meddele, at de afstår fra at stemme. Hvis antallet af medlemmer, der således har afgivet deres stemme eller har meddelt, at de afstår fra at stemme, ved udløbet af denne frist når op på det antal, som manglede for at mødet kunne være beslutningsdygtigt, får de pågældende beslutninger virkning, forudsat at det nødvendige flertal er opnået.

4. [Beslutningstagning i forsamlingen]

- a) Forsamlingen bestræber sig på at træffe beslutninger ved konsensus.
- b) Kan der ikke træffes beslutning ved konsensus, afgøres det pågældende spørgsmål ved afstemning. I så fald
  - i) har hver kontraherende part, der er en stat, én stemme og kan kun stemme på egne vegne,
  - og
  - ii) kan enhver kontraherende part, der er en mellemstatslig organisation, stemme i stedet for sine medlemsstater med et antal stemmer svarende til det antal af dens medlemsstater, der er parter i denne aftale, men en sådan mellemstatslig organisation deltager ikke i afstemningen, hvis én eller flere af dens medlemsstater udøver deres stemmeret, og omvendt.

- c) I spørgsmål, der alene vedrører stater, der er bundet af artikel 2 i den supplerende aftale fra 1967, har kontraherende parter, som ikke er bundet af nævnte artikel, ikke ret til at stemme, mens det i spørgsmål, der kun vedrører kontraherende parter, kun er sidstnævnte, der har stemmeret.

5. [Flertal]
- a) Forsamlingens beslutninger kræver to tredjedele af de afgivne stemmer, jf. dog artikel 24, stk. 2, og artikel 26, stk. 2.
- b) Ikke afgivne stemmer medregnes ikke.
6. [Møder]
- a) Forsamlingen afholder ordinært møde én gang hvert andet år efter indkaldelse fra generaldirektøren og, medmindre der foreligger usædvanlige omstændigheder, samtidig med og på samme sted som organisationens generalforsamling.
- b) Forsamlingen afholder ekstraordinært møde efter indkaldelse fra generaldirektøren på begæring af en fjerdedel af medlemmerne eller på generaldirektørens eget initiativ.
- c) Generaldirektøren udarbejder dagsordenen for møderne.
7. [Forretningsorden] Forsamlingen vedtager selv sin forretningsorden.
- b) Generaldirektøren eller en medarbejder, der udpeges af generaldirektøren, er sekretær ex officio for forsamlingen, udvalgene, arbejdsgrupperne og ved andre møder, jf. litra a).
5. [Konferencer]
- a) Det Internationale Bureau forbereder revisionskonferencer efter forsamlingens anvisninger.
- b) Det Internationale Bureau kan rådføre sig med mellemstatslige organisationer og internationale og nationale ngo'er om disse forberedelser.
- c) Generaldirektøren og personer, der udpeges af generaldirektøren, deltager uden stemmeret i drøftelserne på revisionskonferencer.
6. [Andre opgaver] Det Internationale Bureau varetager alle andre opgaver, som det tildeles i forbindelse med denne aftale.

Artikel 23

Finansiering

- Artikel 22
- Det Internationale Bureau**
1. [Administrative opgaver]
- a) International registrering og dertil relaterede opgaver samt alle andre administrative opgaver vedrørende unionen udføres af Det Internationale Bureau.
- b) Det Internationale Bureau forbereder bl.a. møderne og varetager sekretariatsforretningerne for forsamlingen og for de ekspertudvalg og arbejdsgrupper, forsamlingen måtte nedsætte.
2. [Generaldirektøren] Generaldirektøren er unionens øverste leder og repræsenterer unionen.
3. [Andre møder end møder i forsamlingen] Generaldirektøren indkalder til møder i de udvalg og arbejdsgrupper, der er nedsat af forsamlingen, og til alle andre møder vedrørende unionen.
4. [Det Internationale Bureaus rolle i forsamlingen og ved andre møder]
- a) Generaldirektøren og personer, der udpeges af generaldirektøren, deltager uden stemmeret i alle møder i forsamlingen, i de udvalg og arbejdsgrupper, der er nedsat af forsamlingen, og i andre møder, der indkaldes af generaldirektøren i unionens regi.
1. [Budget]
- a) Unionen har et budget.
- b) Unionens budget omfatter unionens egne indtægter og udgifter og dens bidrag til det fælles udgiftsbudget for de unioner, der forvaltes af organisationen.
- c) Udgifter, der ikke udelukkende påhviler unionen, men også en eller flere andre unioner, der forvaltes af organisationen, betragtes som unionernes fælles udgifter. Unionens andel af sådanne fælles udgifter står i forhold til den interesse, unionen har i dem.
2. [Koordinering med andre unioners budgetter] Unionens budget fastlægges under behørig hensyntagen til kravene om koordinering med budgetterne for de øvrige unioner, der forvaltes af organisationen.
3. [Budgettets finansieringskilder] Unionens budget finansieres gennem følgende kilder:
- i) gebyrer for internationale registreringer
- ii) afgifter på andre tjenester, der ydes af Det Internationale Bureau i forbindelse med unionen
- iii) salg af og royalties på Det Internationale Bureaus publikationer vedrørende unionen
- iv) gaver, arv og tilskud
- v) lejeindtægter, renter og diverse andre indtægter.

4. [Fastsættelse af gebyrer og afgifter, budgettets størrelse]
- a) De i stk. 3, nr. i), nævnte gebyrer fastsættes af forsamlingen efter forslag fra generaldirektøren. De i stk. 3, nr. ii), nævnte afgifter fastsættes af generaldirektøren og finder foreløbig anvendelse med forbehold af godkendelse på det efterfølgende møde i forsamlingen.
- b) De i stk. 3, nr. i), nævnte gebyrer fastsættes således, at unionens indtægter fra gebyrer og andre kilder mindst dækker alle Det Internationale Bureaus udgifter i forbindelse med unionen.
- c) Vedtages budgettet ikke inden den nye regnskabsperiodes begyndelse, fastsættes det i henhold til finansreglementet på samme niveau som det foregående års budget.
5. [Driftskapital] Unionen har en driftskapital bestående af overskydende indtægter og - hvis dette ikke er tilstrækkeligt - af en enkeltbetaling fra hvert unionsmedlem. Bliver driftskapitalen utilstrækkelig, forhøjes den ved en beslutning i forsamlingen. Beløb og betalingsvilkår fastsættes af forsamlingen efter forslag fra generaldirektøren.

6. [Forskud fra værtsstaten]

- a) I henhold til aftalen med den stat, på hvis område organisationen har sit hovedkontor, udbetaler denne stat forskud, hvis driftskapitalen er utilstrækkelig. Beløb og vilkår for udbetalingen af disse forskud er i hvert enkelt tilfælde genstand for særskilte aftaler mellem den pågældende stat og organisationen.
- b) Den i litra a) omhandlede stat og organisationen har hver især ret til skriftligt at opsiges aftalen om forpligtelsen til at udbetale forskud. Opsigelsen får virkning tre år efter udgangen af det år, hvor den blev meddelt.

7. [Revision af regnskaber] Regnskaberne revideres i henhold til finansreglementet af en eller flere unionsmedlemsstater eller af eksterne revisorer. Revisorerne udpeges af forsamlingen efter aftale med de berørte.

Artikel 24

Gennemførelsesforskrifter

1. [Genstand] Gennemførelsesforskrifterne indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af denne aftale. De vedrører navnlig
- i) forhold, som ifølge denne aftale udtrykkeligt skal reguleres af forskrifter
- ii) yderligere oplysninger om bestemmelserne i denne aftale eller nyttige oplysninger om dens gennemførelse
- iii) administrative krav, forhold eller procedurer.

2. [Ændring af visse bestemmelser i gennemførelsesforskrifterne]

- a) Det kan fastsættes i gennemførelsesforskrifterne, at visse bestemmelser heri kun kan ændres ved enstemmighed eller med et flertal på fire femtedele.
- b) Skal kravet om enstemmighed eller fire femtedeles flertal ikke længere gælde i fremtiden for ændring af en bestemmelse i gennemførelsesforskrifterne, kræves der enstemmighed.
- c) Skal kravet om enstemmighed eller fire femtedeles flertal gælde i fremtiden for ændring af en bestemmelse i gennemførelsesforskrifterne, kræves der et flertal på fire femtedele.
3. [Konflikt mellem denne aftale og gennemførelsesforskrifterne] I tilfælde af konflikt mellem bestemmelserne i denne aftale og bestemmelserne i gennemførelsesforskrifterne gælder førstnævnte.

KAPITEL III

REVISION OG ÆNDRING

Artikel 25

Revision af denne aftale

1. [Revisionskonferencer] Denne aftale kan revideres ved en konference mellem de kontraherende parter.
2. [Revision eller ændring af visse artikler] Artikel 21, 22, 23 og 26 kan ændres ved en revisionskonference eller af forsamlingen, jf. artikel 26.

Artikel 26

Ændring af visse artikler i forsamlingen

1. [Forslag til ændring]
- a) Forslag til forsamlingens ændring af artikel 21, 22, 23 og denne artikel kan fremsættes af en kontraherende part eller af generaldirektøren.
- b) Generaldirektøren underretter de kontraherende parter om et sådant forslag mindst seks måneder forud for dets behandling i forsamlingen.
2. [Flertal] Vedtagelse af en ændring af de i stk. 1 nævnte artikler kræver tre fjerdedeles flertal, dog kræver vedtagelse af en ændring af artikel 21 eller dette stykke et flertal på fire femtedele.

3. [Ikrafttrædelse]
- a) En ændring af de i stk. 1 nævnte artikler træder i kraft en måned efter, at tre fjerdedele af de kontraherende parter, der på tidspunktet for ændringens vedtagelse var medlemmer af forsamlingen og havde ret til at stemme om den pågældende ændring, skriftligt og i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige regler har meddelt generaldirektøren, at de accepterer ændringen, jf. dog litra b).
- b) En ændring af artikel 21, stk. 3 eller 4, eller dette litra træder ikke i kraft, hvis en kontraherende part inden for seks måneder efter ændringens vedtagelse i forsamlingen meddeler generaldirektøren, at den ikke accepterer den pågældende ændring.
- c) En ændring, der træder i kraft i henhold til dette stykke, er bindende for alle de stater og mellemstatslige organisationer, der er kontraherende parter på tidspunktet for ændringens ikrafttrædelse, eller som bliver kontraherende parter på et senere tidspunkt.
- b) Virkningsdatoen for deponeringen af ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumentet for en stat, i hvilken der kun kan opnås beskyttelse af industrielle design gennem den myndighed, der er etableret af en mellemstatslig organisation, som den pågældende stat er medlem af, er den dato, hvor den pågældende mellemstatslige organisations instrument deponeres, hvis denne dato ligger senere end den dato, hvor den pågældende stats instrument er deponeret.
- c) Virkningsdatoen for deponeringen af et ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument, der indeholder eller er ledsaget af den i artikel 19 omhandlede meddelelse, er den dato, hvor den sidste af de stater, der i fællesskab har afgivet den pågældende meddelelse, deponerer sit instrument.
- d) En stats ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument kan indeholde eller være ledsaget af en erklæring om, at instrumentet kun skal betragtes som deponeret, hvis én anden stats eller én mellemstatslig organisations instrument, to andre staters instrumenter eller én anden stats og én mellemstatslig organisations instrumenter, der er angivet med navns nævnelse, og som er berettiget til at blive part i denne aftale, også deponeres. Det instrument, der indeholder eller er ledsaget af en sådan erklæring, betragtes som deponeret på den dato, hvor den i erklæringen anførte betingelse opfyldes. Hvis et instrument, der er angivet i erklæringen, selv indeholder eller selv er ledsaget af en sådan erklæring, betragtes dette instrument som deponeret på den dato, hvor den betingelse, der er anført i sidstnævnte erklæring, opfyldes.
- e) Enhver erklæring i henhold til litra d) kan når som helst trækkes helt eller delvist tilbage. En sådan tilbagetrækning får virkning på den dato, hvor generaldirektøren modtager meddelelsen herom.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Betingelser for at blive part i aftalen

1. [Betingelser] Med forbehold af stk. 2 og 3 og artikel 28
- i) kan enhver stat, der er medlem af organisationen, undertegne og blive part i denne aftale
- ii) kan enhver mellemstatslig organisation, ved hvis myndighed der kan opnås beskyttelse af industrielle design med virkning på det område, som den pågældende mellemstatslige organisations konstituerende traktat finder anvendelse på, undertegne og blive part i denne aftale, forudsat at mindst én af den mellemstatslige organisations medlemsstater er medlem af organisationen, og at den pågældende myndighed ikke er genstand for en meddelelse i henhold til artikel 19.

2. [Ratifikation eller tiltrædelse] Enhver stat eller mellemstatslig organisation som omhandlet i stk. 1 kan deponere

- i) et ratifikationsinstrument, hvis den har undertegnet denne aftale,
- eller
- ii) et tiltrædelsesinstrument, hvis den ikke har undertegnet denne aftale.

3. [Deponeringens virkningsdato]

- a) Virkningsdatoen for deponeringen af et ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument er den dato, hvor instrumentet deponeres, jf. dog litra b) til d).

Artikel 28

Virkningsdato for ratifikationer og tiltrædelser

1. [Instrumenter, der skal tages hensyn til] Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter, der er deponeret af stater eller mellemstatslige organisationer som omhandlet i artikel 27, stk. 1, og som opfylder betingelserne i artikel 27, stk. 3, med hensyn til virkningsdatoen.

2. [Denne aftales ikrafttræden] Denne aftale træder i kraft tre måneder efter, at seks stater har deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument, forudsat at mindst tre af disse stater i henhold til de seneste årlige statistikker indsamlet af Det Internationale Bureau opfylder mindst én af følgende betingelser:

- i) mindst 3 000 ansøgninger om beskyttelse af industrielle design er indgivet i eller for den pågældende stat,

eller

- ii) mindst 1 000 ansøgninger om beskyttelse af industrielle design er indgivet i eller for den pågældende stat af personer med bopæl i andre stater.

3. [Ikrafttrædelse af ratifikationer og tiltrædelser]

Artikel 31

Anvendelse af 1934- og 1960-aftalerne

- a) Enhver stat eller mellemstatslig organisation, der har deponeret sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument mindst tre måneder inden datoen for denne aftales ikrafttræden, bliver bundet af denne aftale på datoen for dens ikrafttræden.
- b) Enhver anden stat eller mellemstatslig organisation bliver bundet af denne aftale tre måneder efter datoen for deponeringen af sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument eller på en senere dato angivet i instrumentet.

Artikel 29

Forbud mod forbehold

Forbehold over for denne aftale er ikke tilladt.

Artikel 30

Erklæringer afgivet af kontraherende parter

1. [Tidspunkt for afgivelse af erklæringer] En erklæring i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 5, stk. 2, litra a), artikel 7 stk. 2, artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1, artikel 14, stk. 3, artikel 16, stk. 2, eller artikel 17, stk. 3, litra c), kan afgives

- i) samtidig med deponeringen af et instrument som omhandlet i artikel 27, stk. 2, og får i så fald virkning på den dato, hvor den stat eller mellemstatslige organisation, der har afgivet erklæringen, bliver bundet af denne aftale,

eller

- ii) efter deponeringen af et instrument som omhandlet i artikel 27, stk. 2, og får i så fald virkning tre måneder efter, at generaldirektøren har modtaget den, eller på en senere dato angivet i erklæringen, men gælder kun for internationale registreringer, der registreres på og efter den dato, hvor erklæringen får virkning.

2. [Erklæringer afgivet af stater, som har en fælles myndighed] Uanset stk. 1 får en erklæring som omhandlet i nævnte stykke, der er afgivet af en stat, som i henhold til artikel 19, stk. 1, sammen med en eller flere andre stater har meddelt generaldirektøren, at en fælles myndighed træder i stedet for deres nationale myndigheder, kun virkning, hvis den eller de pågældende andre stater afgiver (en) tilsvarende erklæring(er).

3. [Tilbagetrækning af erklæringer] Enhver erklæring som omhandlet i stk. 1 kan når som helst trækkes tilbage ved en meddelelse til generaldirektøren. En sådan tilbagetrækning får virkning tre måneder efter den dato, hvor generaldirektøren har modtaget meddelelsen, eller på en senere dato angivet i meddelelsen. Er der tale om en erklæring afgivet i henhold til artikel 7, stk. 2, berører tilbagetrækningen ikke internationale ansøgninger, der er indgivet, inden den pågældende tilbagetrækning får virkning.

1. [Forbindelser mellem stater, der er part i både denne aftale og i 1934- og 1960-aftalerne] Kun denne aftale finder anvendelse på de gensidige forbindelser mellem stater, der er part i både denne aftale og i 1934- eller 1960-aftalen. Disse stater anvender dog i deres gensidige forbindelser 1934- eller 1960-aftalen, alt efter hvad der er relevant, på industrielle design, der er deponeret hos Det Internationale Bureau forud for den dato, hvor denne aftale får anvendelse på deres gensidige forbindelser.

2. [Forbindelser mellem stater, der er part i både denne aftale og 1934- eller 1960-aftalen, og stater, der er part i 1934- eller 1960-aftalen uden at være part i denne aftale]

- a) Stater, der er part i både denne aftale og 1934-aftalen, forsætter med at anvende 1934-aftalen i deres forbindelser med stater, som er part i 1934-aftalen uden at være part i 1960-aftalen eller i denne aftale.

- b) Stater, der er part i både denne aftale og i 1960-aftalen, fortsætter med at anvende 1960-aftalen i deres forbindelser med stater, der er part i 1960-aftalen uden at være part i denne aftale.

Artikel 32

Opsigelse af denne aftale

1. [Meddelelse] Enhver kontraherende part kan opsig denne aftale ved en meddelelse til generaldirektøren.

2. [Virkningsdato] Opsigelsen får virkning ét år efter den dato, hvor generaldirektøren har modtaget meddelelsen, eller på en senere dato angivet i meddelelsen. Opsigelsen berører ikke, for så vidt angår den opsigende kontraherende part, anvendelsen af denne aftale på internationale ansøgninger og internationale registreringer, som henholdsvis er under behandling eller allerede er gældende på det tidspunkt, hvor opsigelsen får virkning.

Artikel 33

Aftalesprog, undertegnelse

1. [Originale tekster, officielle udgaver]

- a) Denne aftale undertegnes i et enkelt originalt eksemplar på engelsk, arabisk, kinesisk, fransk, russisk og spansk, og alle disse tekster har samme gyldighed.

- b) Generaldirektøren tilvejebringer efter samråd med de berørte regeringer officielle udgaver på andre sprog, som forsamlingen måtte ønske.

2. [Frist for undertegnelse] Denne aftale forbliver åben for undertegnelse på organisationens hovedkontor et år efter vedtagelsen.

Artikel 34

Depositær

Generaldirektøren er depositær for denne aftale.

ERKLÆRING

om direkte indgivelse af ansøgninger

Ved deponeringen af dette tiltrædelsesinstrument hos WIPO's generaldirektør skal Rådets formand vedlægge tiltrædelsesinstrumentet følgende erklæring:

»Det Europæiske Fællesskab erklærer, at internationale ansøgninger ikke må indgives gennem Harmoniseringskontoret.«

ERKLÆRING

om den individuelle gebyrordning

Ved deponeringen af dette tiltrædelsesinstrument hos WIPO's generaldirektør skal Rådets formand vedlægge tiltrædelsesinstrumentet følgende erklæring:

»Det Europæiske Fællesskab erklærer, at det i Genève-aftalens artikel 7, stk. 1, nævnte foreskrevne designeringsgebyr i forbindelse med internationale ansøgninger, hvori det designeres, og i forbindelse med forlængelse af internationale registreringer, der følger af en sådan international ansøgning, erstattes af et individuelt designeringsgebyr beløbende sig til

— 62 EUR pr. design i forbindelse med den internationale ansøgning

— 31 EUR pr. design i forbindelse med forlængelsen«

ERKLÆRING

om varigheden af beskyttelsen i Det Europæiske Fællesskab

Ved deponeringen af dette tiltrædelsesinstrument hos WIPO's generaldirektør skal Rådets formand vedlægge tiltrædelsesinstrumentet følgende erklæring:

»Det Europæiske Fællesskab erklærer, at den maksimale varighed af beskyttelsen i henhold til Fællesskabets lovgivning er 25 år.«

RÅDETS AFGØRELSE**af 18. december 2006****om ændring af procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Domstol vedrørende reglerne om sprog**

(2006/955/EF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til artikel 64 i protokollen vedrørende Domstolens statut,

efter proceduren i medfør af artikel 245, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 160, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Domstolens anmodning,

under henvisning til Kommissionens udtalelse af 12. december 2006,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse af 13. december 2006, og

ud fra følgende betragtning:

Med tiltrædelsen af Republikken Bulgarien og Rumænien bliver bulgarsk og rumænsk officielle sprog i Den Europæiske Union, og disse sprog bør anføres blandt de processprog, der er fastsat ved procesreglementet —

Rettens procesreglement på bulgarsk og rumænsk vil blive vedtaget efter ikrafttrædelsen af den i forrige afsnit nævnte traktat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2006.

Artikel 1

Procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Domstol, fastsat den 19. juni 1991 (EFT L 176 af 4.7.1991, s. 7. Berigtiget i EFT L 383 af 29.12.1992, s. 117), som ændret den 21. februar 1995 (EFT L 44 af 28.2.1995, s. 61), den 11. marts 1997 (EFT L 103 af 19.4.1997, s. 1. Berigtiget i EFT L 351 af 23.12.1997, s. 72), den 16. maj 2000 (EFT L 122 af 24.5.2000, s. 43), den 28. november 2000 (EFT L 322 af 19.12.2000, s. 1), den 3. april 2001 (EFT L 119 af 27.4.2001, s. 1), den 17. september 2002 (EFT L 272 af 10.10.2002, s. 24. Berigtiget i EFT L 281 af 19.10.2002, s. 24), den 8. april 2003 (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 17), den 19. april 2004 (EUT L 132 af 29.4.2004, s. 2), den 20. april 2004 (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 107), den 12. juli 2005 (EUT L 203 af 4.8.2005, s. 19) og den 18. oktober 2005 (EUT L 288 af 29.10.2005, s. 51) ændres som følger:

Artikel 29, stk. 1, affattes således:

»1. Processprogene er bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk.«.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft fra ikrafttrædelsen af traktaten vedrørende Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union.

På Rådets vegne
Formand
J.-E. ENESTAM

RÅDETS AFGØRELSE**af 18. december 2006****om ændring af procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans vedrørende reglerne om sprog**

(2006/956/EF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til artikel 64 i protokollen vedrørende Domstolens statut,

efter proceduren i medfør af artikel 245, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 160, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Domstolens anmodning,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse af 13. december 2006,

under henvisning til Kommissionens udtalelse af 12. december 2006, og

ud fra følgende betragtning:

Med tiltrædelsen af Republikken Bulgarien og Rumænien bliver bulgarsk og rumænsk officielle sprog i Den Europæiske Union, og disse sprog bør indsættes blandt de processprog, der er fastsat ved procesreglementet —

Rettens procesreglement på bulgarsk og rumænsk vil blive vedtaget efter ikrafttrædelsen af den i forrige afsnit nævnte traktat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2006.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans fastsat den 2. maj 1991 (EFT L 136 af 30.5.1991, s. 1), som ændret den 15. september 1994 (EFT L 249 af 24.9.1994, s. 17), den 17. februar 1995 (EFT L 44 af 28.2.1995, s. 64), den 6. juli 1995 (EFT L 172 af 22.7.1995, s. 3), den 12. marts 1997 (EFT L 103 af 19.4.1997, s. 6. Berigtiget i EFT L 351 af 23.12.1997, s. 72), den 17. maj 1999 (EFT L 135 af 29.5.1999, s. 92), den 6. december 2000 (EFT L 322 af 19.12.2000, s. 4), den 21. maj 2003 (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 22), den 19. april 2004 (EUT L 132 af 29.4.2004, s. 3), den 21. april 2004 (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 108) og den 12. oktober 2005 (EUT L 298 af 15.11.2005, s. 1) ændres således:

Artikel 35, stk. 1, erstattes af følgende ordlyd:

»1. Processprogene er bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk.«.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft fra ikrafttrædelsen af traktaten vedrørende Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union.

På Rådets vegne
J.-E. ENESTAM
Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. december 2006

om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af en ændring af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet

(2006/957/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (»Århus-konventionen«) tager sigte på at give offentligheden visse rettigheder og pålægger parterne og de offentlige myndigheder visse forpligtelser vedrørende adgang til oplysninger, offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.

(2) Det Europæiske Fællesskab har i henhold til traktaten, særlig artikel 175, stk. 1, med dets medlemsstater kompetence til at indgå internationale aftaler, der bidrager til at forfølge de mål, der er anført i EF-traktatens artikel 174, stk. 1, og til at opfylde de dermed forbundne forpligtelser.

(3) Fællesskabet undertegnede Århus-konventionen den 25. juni 1998. Konventionen trådte i kraft den 30. oktober 2001. Fællesskabet godkendte Århus-konventionen den 17. februar 2005 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2005/370/EF⁽¹⁾.

(4) På parternes andet møde den 25.-27. maj 2005 vedtog man en ændring af Århus-konventionen, hvorved de forpligtelser, der pålægges parterne med hensyn til offentlig deltagelse i beslutningsprocesser vedrørende genetisk modificerede organismer (gmo'er), gøres mere specifikke. Den relevante fællesskabslovgivning om gmo'er, især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer⁽³⁾, indeholder bestemmelser om offentlig deltagelse i beslutningsprocesser vedrørende gmo'er, som stemmer overens med ændringen af Århus-konventionen.

(5) Ændringen af Århus-konventionen har været åben for parternes ratifikation, accept eller godkendelse siden den 27. september 2005. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater bør træffe de nødvendige foranstaltninger, således at de så vidt muligt kan deponere deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter samtidig.

(6) Fællesskabet bør godkende denne ændring af Århus-konventionen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringen af Århus-konventionen med hensyn til offentlig deltagelse i beslutningsprocesser vedrørende genetisk modificerede organismer godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til ændringen af Århus-konventionen er knyttet til denne afgørelse.

⁽²⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1830/2003 (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 24).

⁽³⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 1.

Artikel 2

1. Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den (de) person(er), der er beføjet til at deponere instrumentet for godkendelse af ændringen hos generalsekretæren for De Forenede Nationer, jf. Århus-konventionens artikel 14.

2. Det Europæiske Fællesskab og de medlemsstater, der er parter i Århus-konventionen, bestræber sig på snarest muligt og senest den 1. februar 2008 at deponere deres instrumenter for ratifikation, accept eller godkendelse af ændringen.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. December 2006.

På Rådets vegne
Formand
J.-E. ENESTAM

BILAG

Ændring af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet

Artikel 6, stk. 11

Artikel 6, stk. 11, affattes således:

»11. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse på afgørelser vedrørende tilladelse til udsætning i miljøet og markedsføring af genetisk modificerede organismer, jf. dog artikel 3, stk. 5.«.

Artikel 6a

Efter artikel 6 indsættes følgende nye artikel:

»Artikel 6a

Offentlig deltagelse i afgørelser om udsætning i miljøet og markedsføring af genetisk modificerede organismer

1. I overensstemmelse med bestemmelserne i bilag Ia sørger hver part for tidlig og effektiv informering og offentlig deltagelse, før der træffes afgørelse om, hvorvidt der skal gives tilladelse til udsætning i miljøet og markedsføring af genetisk modificerede organismer.
2. De krav, som parterne fastsætter i medfør af stk. 1, skal være komplementære og indbyrdes befordrende i forhold til bestemmelserne i parternes nationale regler for biosikkerhed i overensstemmelse med formålet med Cartagena-protokollen om biosikkerhed.«.

Bilag Ia

Efter bilag I indsættes følgende nye bilag:

»Bilag Ia

Bestemmelser henvist til i artikel 6a

1. Hver part fastsætter i sine nationale regler procedurer for effektiv informering og offentlig deltagelse i afgørelser omfattet af bestemmelserne i artikel 6a, herunder en rimelig tidsramme, så offentligheden får tilstrækkelig mulighed for at give sin mening til kende om sådanne foreslåede afgørelser.
2. En part kan, hvis det er relevant, i sine nationale regler fastsætte undtagelser fra den procedure for offentlig deltagelse, der er fastlagt i dette bilag:
  - a) i tilfælde af udsætning af en genetisk modificeret organisme (gmo) i miljøet i ethvert andet øjemed end markedsføring, hvis:
    - i) en sådan udsætning under lignende biogeografiske betingelser allerede er godkendt i henhold til den berørte parts nationale regler,
  - og
  - ii) der tidligere er opnået tilstrækkelig erfaring med udsætning af den pågældende gmo i lignende økosystemer

- b) i tilfælde af markedsføring af en gmo, hvis:
- i) markedsføringen allerede er godkendt i henhold til den berørte parts nationale regler,
eller
  - ii) markedsføringen sker med henblik på forskning eller kultursamlinger.
3. Med forbehold af relevant lovgivning om fortrolighed i henhold til artikel 4 stiller hver part på en passende, rettidig og effektiv måde et resumé af den anmeldelse, der er indgivet for at få tilladelse til udsætning i miljøet eller markedsføring af en gmo på partens område, samt vurderingsrapporten, såfremt den foreligger, til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med de nationale regler for biosikkerhed.
4. Parterne må under ingen omstændigheder anse følgende oplysninger for fortrolige:
- a) en generel beskrivelse af den eller de berørte genetisk modificerede organismer, navn og adresse på den, der ansøger om tilladelse til udsætning, de påtænkte anvendelser og, hvis det er relevant, udsætningens lokalisering
  - b) metoder og planer for overvågning af den eller de berørte genetisk modificerede organismer og for beredskabsforanstaltninger
  - c) miljørisikovurderingen.
5. Hver part sikrer gennemsigtighed i beslutningsprocesserne og giver offentligheden adgang til relevante proceduremæssige oplysninger. Disse oplysninger kan f.eks. bestå af:
- i) arten af mulige afgørelser
  - ii) den offentlige myndighed, der skal træffe afgørelsen
  - iii) procedurer for offentlig deltagelse fastsat i medfør af punkt 1
  - iv) angivelse af den offentlige myndighed, hvorfra relevante oplysninger kan indhentes
  - v) angivelse af den offentlige myndighed, hvortil bemærkninger kan rettes, samt tidsplan for afgivelse af kommentarer.
6. Procedurerne fastsat i medfør af punkt 1 skal give offentligheden mulighed for på en passende måde at fremkomme med enhver kommentar, oplysning, analyse eller mening, som den finder relevant for den foreslåede udsætning, herunder markedsføring.
7. Hver part bestræber sig på at sikre, at der – når der træffes afgørelse om, hvorvidt der skal gives tilladelse til udsætning af gmo'er i miljøet, herunder markedsføring – tages behørigt hensyn til resultatet af den procedure for offentlig deltagelse, der er tilrettelagt i medfør af punkt 1.
8. Parterne fastsætter, at når en offentlig myndighed har truffet en afgørelse, som er omfattet af bestemmelserne i dette bilag, stilles afgørelsens tekst samt de væsentligste begrundelser for og overvejelser ved afgørelsen til rådighed for offentligheden.«.
-

RÅDETS AFGØRELSE**af 19. december 2006****om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering**

(2006/958/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

Artikel 2

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de(n) person(er), der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Fællesskabet.

- (1) Kommissionen har på Fællesskabets vegne ført forhandlinger med Det Schweiziske Forbund om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering.

Artikel 3

- (2) Denne aftale bør godkendes —

Formanden for Rådet bemyndiges hermed til at udpege de(n) person(er), der er beføjet til at fremsende den i aftalens artikel 2 nævnte diplomatiske note på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2006.

På Rådets vegne
Formand
J. KORKEAOJA

AFTALE**om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering**

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DET SCHWEIZISKE FORBUND,

i det følgende benævnt »parterne«,

som har indgået en aftale om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering,

i det følgende benævnt »aftalen«,

SOM KONSTATERER FØLGENDE: Aftalen trådte i kraft den 1. juni 2002.

Aftalens funktionsmåde bør forenkles.

Artikel 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 og 11 i aftalen henviser til overensstemmelsesvurderingsorganer, der er anført i bilag 1.

Artikel 2 i aftalen henviser til definitioner i 1996-udgaven af ISO/IEC Guide 2 og 1993-udgaven af europæisk standard EN 45020.

Aftalen skal ifølge artikel 4 alene anvendes på varer med oprindelse i parterne efter ikke-præferentielle oprindelsesregler.

Artikel 6 i aftalen henviser til procedurerne i artikel 11.

Artikel 8 i aftalen henviser til udvalgets formand.

Artikel 9 i aftalen henviser til koordinations- og sammenligningsarbejdet mellem de i henhold til aftalen anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer.

Ved artikel 10 i aftalen nedsættes der et udvalg, som træffer beslutning om indføjelser af overensstemmelsesvurderingsorganer i bilag 1 og tilbagetrækning deraf fra bilag 1.

Ved artikel 11 i aftalen fastsættes der en procedure for indføjelser af overensstemmelsesvurderingsorganer i bilag 1 og tilbagetrækning deraf fra bilag 1.

Artikel 12 i aftalen fastlægger betingelser for udveksling af oplysninger,

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING: På grund af de ændringer, der foretages i artikel 11 i aftalen, bør udtrykket »de i bilag 1 anførte (overensstemmelsesvurderings)organer« udgå og erstattes med en henvisning til »de anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer« i artikel 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 og 11.

For at det ikke skal være nødvendigt at ændre aftalen, hver gang der foretages ændringer af definitionerne i de relevante ISO/IEC Guides, bør henvisningen i artikel 2 til specifikke udgaver af disse Guides udgå og erstattes med en generel henvisning til ISO- og IEC-definitionerne.

Da henvisningen i artikel 2 til definitionerne i de europæiske standarder 45020 (1993-udgaven) ikke længere er relevant, bør den udgå.

For at lette handelen mellem parterne og forenkle aftalens funktionsmåde bør begrænsningen i artikel 4 om, at aftalen alene finder anvendelse på varer med oprindelse i parterne, udgå.

For at forenkle aftalen bør visse bestemmelser i artikel 6 udgå for at undgå overlappning med tilsvarende bestemmelser i artikel 11.

Fordi formandskabet i udvalget beklædes af parterne i fællesskab, bør henvisningen i artikel 8 til udvalgets formand udgå.

For at lette handelen mellem parterne og sikre gennemsigtighed i aftalens funktionsmåde bør der i artikel 8 indføres en forpligtelse til at angive eventuel suspension af anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer på listen over anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer.

For at lette aftalens funktionsmåde bør der i artikel 9 indsættes et krav til de udpegende myndigheder om, at de skal bestræbe sig bedst muligt på at sikre, at anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer samarbejder på passende måde.

For at forenkle aftalens funktionsmåde bør der i artikel 10 stilles krav om, at udvalget kun træffer beslutning om anerkendelse eller tilbagetrækning af anerkendelse af overensstemmelsesvurderingsorganer i tilfælde, hvor den anden part gør indsigelse.

For at forenkle aftalens funktionsmåde bør der i artikel 11 fastlægges en enklere procedure for anerkendelse af overensstemmelsesvurderingsorganer, tilbagetrækning af anerkendelse, ændring af aktivitetsområde og suspension.

Af gennemsigtighedshensyn bør der i artikel 12 tilføjes en forpligtelse til skriftligt at meddele ændringer af relevante love og administrative bestemmelser, samt ændringer vedrørende de udpegende myndigheder og de kompetente myndigheder,

ER BLEVET ENIGE OM AT FORETAGE FØLGENDE ÆNDRINGER I AFTALEN:

Artikel 1

Ændringer af aftalen

1. Artikel 1 ændres således:

- i) I stk. 1 erstattes »de i bilag 1 anførte organer« med »organer anerkendt i overensstemmelse med procedurerne i denne aftale«, i det følgende benævnt »anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer«.
- ii) I stk. 2 erstattes »de i bilag 1 anførte organer« med »anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer«.

2. Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»Definitionerne i ISO og IEC kan anvendes for at fastslå betydningen af de almindelige termer vedrørende overensstemmelsesvurdering i denne aftale.«

3. Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Oprindelse

Denne aftales bestemmelser finder anvendelse på varer, der er omfattet af denne aftale, uanset deres oprindelse.«

4. Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer

Parterne er enige om, at organer anerkendt i overensstemmelse med procedurerne i artikel 11 opfylder betingelserne for at kunne vurdere overensstemmelse.«

5. Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Udpegende myndigheder

1. Parterne forpligter sig til at sikre, at de udpegende myndigheder har de nødvendige beføjelser og kompetencer til at udpege, suspendere, ophæve suspension og tilbagekalde udpegelsen af udpegede overensstemmelsesvurderingsorganer, som henhører under deres retsmyndighed.

2. Ved udpegelsen af overensstemmelsesvurderingsorganer følger de udpegende myndigheder de almindelige principper for udpegelse, der er angivet i bilag 2, dog jf. bestemmelserne i bilag 1, afsnit IV. Disse udpegende myndigheder følger samme principper ved tilbagekaldelse af udpegelse, suspension samt ophævelse af suspension.«

6. Artikel 7 ændres således:

I stk. 1 erstattes »de i bilag 1 anførte overensstemmelsesvurderingsorganer, som henhører under deres retsmyndighed« med »anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer, som henhører under deres retsmyndighed«.

7. Artikel 8 ændres således:

i) I stk. 1, første afsnit, erstattes »er anført i bilag 1« med »af anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer«.

ii) I stk. 1, andet afsnit, udgår »og til udvalgets formand«.

iii) I stk. 4 indsættes følgende punktum efter første punktum: »Suspensionen anføres i den fælles liste over anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer i bilag 1«.

8. Artikel 9 ændres således:

i) I stk. 2 erstattes »de i bilag 1 anførte overensstemmelsesvurderingsorganer, som henhører under deres retsmyndighed« med »anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer, som henhører under deres retsmyndighed«.

ii) I stk. 3 erstattes »De i bilag 1 anførte overensstemmelsesvurderingsorganer« med »De anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer«, og følgende punktum indsættes efter første punktum: »De udpegende myndigheder skal bestræbe sig bedst muligt på at sikre, at anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer samarbejder på passende måde«.

9. Artikel 10, stk. 4, affattes således:

»4. Udvalget udtaler sig om alle spørgsmål, der vedrører denne aftale. Det har navnlig ansvaret for:

- a) at fastlægge proceduren for gennemførelsen af den i artikel 7 omhandlede kontrol
- b) at fastlægge proceduren for gennemførelsen af den i artikel 8 omhandlede kontrol
- c) at træffe beslutning om anerkendelse af overensstemmelsesvurderingsorganer, som anfægtes i henhold til artikel 8
- d) at træffe beslutning om tilbagetrækning af anerkendelsen af overensstemmelsesvurderingsorganer, som anfægtes i henhold til artikel 8

e) at undersøge love og administrative bestemmelser, hvorom parterne underretter hinanden i overensstemmelse med artikel 12, med henblik på at vurdere konsekvenserne for aftalen og ændre de relevante afsnit i bilag 1.«.

10. Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Anerkendelse af overensstemmelsesvurderingsorganer, tilbagetrækning af anerkendelsen, ændring af deres aktivitetsområde og suspension af overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Følgende procedure følges ved anerkendelse af overensstemmelsesvurderingsorganer i relation til kravene i de relevante kapitler i bilag 1:

- a) En part, som ønsker at få anerkendt et overensstemmelsesvurderingsorgan, retter skriftligt sit forslag herom til den anden part sammen med passende oplysninger.
  - b) Hvis den anden part godkender forslaget eller ikke gør indsigelse inden for 60 dage fra indgivelsen af forslaget, anses overensstemmelsesvurderingsorganet for at være et anerkendt overensstemmelsesvurderingsorgan efter artikel 5.
  - c) Hvis den anden part gør indsigelse inden for denne frist på 60 dage, finder artikel 8 anvendelse.
2. En part kan tilbagetrække eller suspendere anerkendelsen eller ophæve suspensionen af anerkendelse af et overensstemmelsesvurderingsorgan, som henhører under dens retsmyndighed. Den pågældende part underretter straks den anden part om sin beslutning sammen med oplysning om datoen for beslutningen. Tilbagetrækningen, suspensionen eller ophævelsen af suspensionen får virkning på denne dato. Tilbagetrækningen eller suspensionen anføres på den fælles liste over anerkendte overensstemmelsesvurderingsorganer i bilag 1.
3. En part kan stille forslag til ændring af aktivitetsområdet for et overensstemmelsesvurderingsorgan, som henhører under dens retsmyndighed. Ved udvidelse af aktivitetsområde og indskrænkning af aktivitetsområde finder procedurerne i henholdsvis artikel 11, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, anvendelse.

4. En part kan under ekstraordinære omstændigheder anfægte den faglige kompetence for et anerkendt overensstemmelsesvurderingsorgan, som henhører under den anden parts retsmyndighed. I så fald finder artikel 8 anvendelse.

5. Parterne behøver ikke at anerkende rapporter, certifikater, tilladelser og overensstemmelsesmærker udstedt af et overensstemmelsesvurderingsorgan efter datoen for tilbagetrækningen eller suspensionen af dets anerkendelse. Parterne anerkender fortsat rapporter, certifikater, tilladelser og overensstemmelsesmærker udstedt af et overensstemmelsesvurderingsorgan før datoen for tilbagetrækningen af dets anerkendelse, medmindre den ansvarlige udpegende myndighed har begrænset eller annulleret gyldigheden deraf. Den part, under hvis retsmyndighed den ansvarlige udpegende myndighed opererer, underretter straks skriftligt den anden part om sådanne ændringer med hensyn til begrænsning eller annullering af gyldighed.«.

11. Artikel 12 ændres således:

- i) I stk. 2 indsættes »skriftligt« efter »og underretter hinanden«.
- ii) Der indsættes et stk. 2a efter stk. 2: »Parterne underretter hinanden skriftligt om ændringer med hensyn til deres udpegende myndigheder og kompetente myndigheder«.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne aftale ratificeres eller godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter den dato, på hvilken parterne har udvekslet diplomatiske noter, der bekræfter gennemførelsen af deres respektive procedurer for denne aftales godkendelse.

Artikel 3

Sprog

1. Denne aftale er udfærdiget i to originaleksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

2. Denne aftale og aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering vil så snart som muligt blive oversat til estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekisk og ungarsk. Udvalget er beføjet til at godkende disse sproglige udgaver. Disse sproglige udgaver har, så snart de er godkendt, samme gyldighed som de sproglige udgaver, der er nævnt i stk. 1.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der er behørigt beføjede hertil, undertegnet denne aftale.

_____

**AFGØRELSE TRUFFET AF RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES
REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,****den 4. december 2006****om undertegnelse og midlertidig anvendelse af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Det
Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden****(EØS-relevant tekst)**

(2006/959/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE
FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,
HAR -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

*Artikel 1***Undertegnelse og midlertidig anvendelse**

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2, sammenholdt med arti-
kel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300,
stk. 4, og

1. Undertegnelsen af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mel-
lem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og Kon-
geriget Marokko (i det følgende betegnet »aftalen«), godkendes på
Fællesskabets vegne med forbehold af indgåelse af aftalen.

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

2. Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de(n) per-
son(er), der er beføjet til at undertegne aftalen på Det Europæi-
ske Fællesskabs vegne med forbehold af senere indgåelse.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet har bemyndiget Kommissionen til at indlede for-
handlinger med Kongeriget Marokko om at udarbejde en
Euro-Middelhavs-aftale om luftfart.

3. I medfør af aftalens artikel 30, stk. 1, anvendes aftalen mid-
lertidigt, indtil den træder i kraft.

(2) Kommissionen har på Fællesskabets og dets medlemssta-
ters vegne ført forhandlinger om en Euro-Middelhavs-
aftale om luftfart med Kongeriget Marokko (i det følgende
benævnt »aftalen«) i overensstemmelse med Rådets afgø-
relse om at bemyndige Kommissionen til at indlede
forhandlinger.

4. Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

(3) Aftalen blev paraferet den 14. december 2005 i Marrakesh.

*Artikel 2***Fælles udvalg**

(4) Med forbehold af senere indgåelse bør aftalen, som Kom-
missionen har forhandlet, undertegnes og anvendes mid-
lertidigt af Fællesskabet og medlemsstaterne.

1. I det fælles udvalg, der skal nedsættes efter aftalens
artikel 22, repræsenteres Fællesskabet og medlemsstaterne
af medlemmer udpeget af henholdsvis Kommissionen og
medlemsstaterne.

(5) Der skal fastsættes procedurer for Fællesskabets og med-
lemsstaternes deltagelse i det fælles udvalg, som skal ned-
sættes efter aftalens artikel 22, og i forligningsarbejdet, jf.
aftalens artikel 23, samt for gennemførelsen af visse af
aftalens bestemmelser, herunder bestemmelserne om
vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger, tildeling og til-
bagekaldelse af trafikrettigheder samt visse forhold vedrø-
rende flyvesikkerhed (safety) og sikkerhedsbeskyttelse
(security) -

2. Kommissionen fastlægger, efter høring af et særligt udvalg
sammensat af medlemsstaternes repræsentanter udpeget af Rådet,
hvilken holdning Fællesskabet og medlemsstaterne skal indtage i
det fælles udvalg, for så vidt angår ændringer af andre af aftalens
bilag end bilag I (Aftalte luftfartsforbindelser og fastlagte ruter)
og bilag IV (Overgangsbestemmelser), og anliggender under afta-
lens artikel 7 eller 8.

3. Hvad angår andre afgørelser, som det fælles udvalg træffer vedrørende emner, der henhører under Fællesskabets kompetence, vedtages Fællesskabets og medlemsstaternes holdning af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

4. Hvad angår andre afgørelser, som det fælles udvalg træffer vedrørende emner, der henhører under medlemsstaternes kompetence, vedtages den holdning, der skal indtages, af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen eller medlemsstaterne.

5. Kommissionen forelægger Fællesskabets og medlemsstaternes holdning i det fælles udvalg, medmindre der er tale om områder, der udelukkende henhører under medlemsstaternes kompetence, idet de i så fald forelægges af Rådets formandskab eller af Kommissionen, hvis Rådet træffer afgørelse herom.

Artikel 3

Voldgift

1. Kommissionen repræsenterer Fællesskabet og medlemsstaterne i voldgiftssager efter aftalens artikel 23.

2. En afgørelse efter aftalens artikel 23, stk. 6, om at indskrænke, suspendere eller tilbagekalde tildelingen af rettigheder eller privilegier træffes af Rådet på forslag fra Kommissionen. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Alle andre foranstaltninger i medfør af aftalens artikel 23, som henhører under Fællesskabets kompetence, træffer Kommissionen afgørelse om bistået af et særligt udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, som Rådet udpeger.

Artikel 4

Beskyttelsesforanstaltninger

1. En afgørelse om at træffe beskyttelsesforanstaltninger i henhold til aftalens artikel 24 træffes af Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat; Kommissionen

bistås heri af et særligt udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, som Rådet udpeger.

2. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at træffe beskyttelsesforanstaltninger, forsyner den Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige for at begrunde anmodningen. Kommissionen træffer afgørelse om en sådan anmodning efter senest en måneds eller i hastetilfælde 10 arbejdsdages forløb og underretter Rådet og medlemsstaterne om sin afgørelse. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for 10 arbejdsdage efter at den er meddelt. Rådet kan træffe en anden afgørelse inden for en måned efter indbringelsen. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 5

Underretning af Kommissionen

1. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om enhver afgørelse om at afslå, tilbagekalde, suspendere eller indskrænke et marokkansk luftfartsselskabs driftstilladelser, som de har truffet i henhold til aftalens artikel 3 eller 4.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om anmodninger eller underretninger, som de afgiver eller modtager i henhold til aftalens artikel 14.

3. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om anmodninger eller underretninger, som de afgiver eller modtager i henhold til aftalens artikel 15.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 2006.

På Rådets vegne

Formand

M. PEKKARINEN

EURO-MIDDELHAVS-AFTALE OM LUFTFART

mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden

KONGERIGET BELGIEN,

DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

IRLAND,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN UNGARN,

MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

DEN SLOVAKISKE REPUBLIK

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

kontraherende parter i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »medlemsstaterne«, og

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet«.

på den ene side, og

KONGERIGET MAROKKO, i det følgende benævnt »Marokko«,

på den anden side,

SOM ØNSKER at arbejde for et internationalt luftfartssystem, der bygger på fair konkurrence mellem luftfartsselskaber på markedet med et minimum af indgreb og regulering fra statens side,

SOM ØNSKER at lette udvidelsen af forretningsmulighederne inden for international lufttransport, særligt gennem udbygning af lufttransportnettene, således at de opfylder passagerers og befragteres behov for lufttransportydelser,

SOM ØNSKER at gøre det muligt for luftfartsselskaberne at tilbyde rejsende og befragtere konkurrencedygtige priser og ydelser på åbne markeder,

SOM ØNSKER, at udbyttet af en liberaliseret aftale skal komme alle aktører i lufttransportsektoren, herunder luftfartsselskabernes medarbejdere, til gode,

SOM ØNSKER at opnå størst mulig flyvesikkerhed (safety) og sikkerhedsbeskyttelse (security) inden for international lufttransport, og som bekræfter deres alvorlige bekymring over handlinger og trusler rettet mod luftfartøjers sikkerhed, hvorved sikkerheden for personer og ejendom bringes i fare, udøvelsen af lufttransportvirksomhed hæmmes, og befolkningens tillid til den civile luftfarts sikkerhed undermineres,

SOM BEMÆRKER SIG konventionen angående international civil luftfart, der blev åbnet for undertegnelse i Chicago den 7. december 1944,

SOM ØNSKER at sikre lige konkurrencevilkår for luftfartsselskaberne,

SOM ERKENDER, at statsstøtte kan hæmme konkurrencen mellem luftfartsselskaber og hindre opfyldelsen af denne aftales grundlæggende mål,

SOM BEKRÆFTER vigtigheden af at beskytte miljøet under tilrettelæggelsen og indførelsen af en international luftfartspolitik, og som anerkender suveræne staters ret til at træffe passende foranstaltninger med dette formål,

SOM NOTERER SIG vigtigheden af at beskytte forbrugerne, herunder med de beskyttelselementer, der er indeholdt i konventionen angående indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, udfærdiget i Montreal den 28. maj 1999, idet begge parter har tiltrådt denne konvention,

SOM AGTER at bygge på de eksisterende luftfartsaftaler med det mål at åbne adgangen til markederne og maksimere udbyttet for forbrugerne, luftfartsselskaberne, arbejdskraften og samfundene hos begge parter,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Marokko på den anden kan blive en reference for luftfartsrelationerne i Euro-Middelhavsområdet med det formål at tilstræbe maksimalt udbytte af liberaliseringen i denne vigtige erhvervssektor,

SOM NOTERER SIG, at en sådan aftale sigter mod gradvis, men fuldstændig anvendelse, og at en egnet mekanisme kan sikre en stadig tættere harmonisering med Fællesskabets lovgivning,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Definitioner

Medmindre andet er anført, forstås i denne aftale ved:

- 1) »aftalt luftfartsforbindelse« og »fastlagt rute«: international lufttransport i henhold til artikel 2 og bilag 1
- 2) »aftale«: denne aftale, dens bilag og alle ændringer dertil
- 3) »lufttransport«: transport af passagerer, bagage, fragt og post, hver for sig eller sammen, med et luftfartøj, som tilbydes offentligheden mod betaling af vederlag eller leje, herunder, for at undgå enhver tvivl, både ruteflyvning, charterflyvning og ren fragtflyvning
- 4) »associeringsaftalen«: Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side, udfærdiget i Bruxelles den 26. februar 1996
- 5) »fællesskabslicens«: en driftslicens til luftfartsselskaber, der er etableret i Fællesskabet, udstedt og opretholdt efter reglerne i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber
- 6) »konventionen«: konventionen angående international civil luftfart, der blev åbnet for undertegnelse i Chicago den 7. december 1944, herunder:
  - a) enhver ændring, der er trådt i kraft efter konventionens artikel 94a og er ratificeret af både Marokko og den eller de medlemsstater af Det Europæiske Fællesskab, der er relevante for den pågældende sag,
  - b) ethvert bilag eller enhver ændring heraf, der er vedtaget efter konventionens artikel 90, for så vidt bilaget eller ændringen på et givet tidspunkt er i kraft i både Marokko og den eller de medlemsstater af Det Europæiske Fællesskab, der er relevante for den pågældende sag
- 7) »fulde omkostninger«: omkostningerne ved at levere en ydelse plus en rimelig afgift for administrative omkostninger og i givet fald afgifter, der har til formål at inddrage miljøomkostninger, og som anvendes uden national forskelsbehandling
- 8) »parterne«: på den ene side Fællesskabet eller medlemsstaterne hhv. Fællesskabet og medlemsstaterne i overensstemmelse med disses respektive kompetenceområder og på den anden side Marokko
- 9) »statsborgere«: enhver person eller enhed med marokkansk statsborgerskab for Marokkos vedkommende eller med statsborgerskab i en medlemsstat for den europæiske parts vedkommende, idet det for juridiske enheder gælder, at de til enhver tid direkte eller i kraft af en ejermajoritet skal være under faktisk kontrol af personer eller enheder med marokkansk statsborgerskab for den marokkanske parts vedkommende eller af personer eller enheder med statsborgerskab i en medlemsstat eller et af de tredjelande, der er anført i bilag V, for den europæiske parts vedkommende
- 10) »støtte«: ethvert økonomisk bidrag fra myndighederne eller en regional organisation eller anden offentlig instans, når
  - a) en praksis i et statsligt eller regionalt organ eller en anden offentlig instans indebærer direkte overførsel af midler, som f.eks. tilskud, lån eller tilførsel af egenkapital, potentiel direkte overførsel af midler til selskabet eller overtagelse af dets passiver, f.eks. ved lånegarantier
  - b) et statsligt eller regionalt organ eller en anden offentlig instans giver afkald på indtægter eller ikke inddriver beløb, der normalt skal betales
  - c) et statsligt eller regionalt organ eller en anden offentlig instans leverer andre varer eller tjenesteydelser end generel infrastruktur eller køber varer eller tjenesteydelser

og

- d) et statsligt eller regionalt organ eller en anden offentlig instans indbetaler midler til en finansieringsmekanisme eller overdrager det til et privat organ eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den i litra a), b) og c) omhandlede type funktioner, som normalt ville påhvile staten og i den praktiske virkelighed ikke afviger reelt fra normal statspraksis

og når modtageren herved får en fordel

- 11) »international lufttransport«: lufttransport, der passerer gennem luftrummet over mere end én stats territorium

- 12) »pris«: de takster, luftfartsselskaberne eller deres agenter anvender for lufttransport af passagerer, bagage og/eller fragt (bortset fra post), herunder i givet fald overfladetransport i tilknytning til international lufttransport, samt de vilkår, der gælder for deres anvendelse

- 13) »brugerafgift«: en afgift, som pålægges luftfartsselskaber for tilrådighedsstillelse af faciliteter og ydelser i lufthavne og på lufthavnsområdet, luftnavigations- eller luftfartssikkerheds-faciliteter eller tjenester, herunder dertil knyttede ydelser og faciliteter

- 14) »SESAR«: den tekniske gennemførelse af det fælles europæiske luftrum, som omfatter en samordnet, synkroniseret forskning, udvikling og ibrugtagning af de nye generationer af lufttrafikstyringssystemer

- 15) »territorium«: for Kongeriget Marokkos vedkommende de landområder (fastland og øer), indre farvande og søterritorium, der henhører under dets højhedsområde eller jurisdiktion, og for Det Europæiske Fællesskabs vedkommende de landområder (fastland og øer), indre farvande og søterritorium, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendes, på de vilkår, der er fastsat i denne traktat henholdsvis i dens eventuelle afløserakt; Anvendelsen af denne aftale på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til deres uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det territorium, lufthavnen ligger i, og heller ikke den fortsatte ikke-anvendelse for lufthavnen i Gibraltar af de EU-luftfartsforanstaltninger, der var gældende pr. 18. september 2006 mellem medlemsstaterne, i overensstemmelse med den ministererklæring, der blev vedtaget den 18. september 2006 i Cordoba,

og

- 16) »kompetente myndigheder«: de statsorganer eller statslige enheder, der er anført i bilag III. Parterne underretter hinanden om ændringer i deres lovgivning om de kompetente myndigheders status.

AFSNIT I

ØKONOMISKE BESTEMMELSER

Artikel 2

Trafikrettigheder

1. Medmindre andet bestemmes i bilag I, tildeler hver part den anden part følgende rettigheder vedrørende den anden parts luftfartsselskabers udførelse af international lufttransport:

- a) ret til at overflyve partens territorium uden at lande
- b) ret til at lande på partens territorium med ethvert andet formål end medtagning eller afsætning af passagerer, bagage, fragt og/eller post i lufttransport (tekniske landinger)
- c) ret til under drift af en aftalt luftfartsforbindelse ad en fastlagt rute at lande på partens territorium for at medtage eller afsætte passagerer, fragt og/eller post i international trafik hver for sig eller sammen,

og

- d) andre rettigheder som fastsat i denne aftale.

2. Intet i denne aftale tillægger

- a) marokkanske luftfartsselskaber ret til mod betaling at tage passagerer, bagage, fragt og/eller post om bord et sted på en EF-medlemsstats territorium til en destination et andet sted på samme EF-medlemsstats territorium
- b) EF-luftfartsselskaber ret til mod betaling at tage passagerer, bagage, fragt og/eller post om bord et sted på Marokkos territorium til en destination et andet sted på Marokkos territorium.

Artikel 3

Tilladelse

Når den ene parts kompetente myndigheder modtager ansøgning om driftstilladelse fra et luftfartsselskab fra den anden part, udstedes driftstilladelsen efter den kortest mulige sagsbehandling, forudsat

a) for så vidt angår et marokkansk luftfartsselskab:

— at luftfartsselskabet har sit hovedforretningssted og eventuelle hovedkontor i Marokko og har modtaget sin licens og eventuelle andre tilsvarende dokumenter i overensstemmelse med Kongeriget Marokkos lovgivning

— at Marokko udøver og opretholder effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet,

og

— at luftfartsselskabet ejes og vil forblive ejet - enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet - af Marokko og/eller marokkanske statsborgere og til enhver tid er under Marokkos eller marokkanske statsborgeres faktiske kontrol, eller at det ejes og vil forblive ejet - enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet - af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater og til enhver tid er under medlemsstaternes og/eller medlemsstaternes statsborgeres faktiske kontrol;

b) for så vidt angår et luftfartsselskab fra Det Europæiske Fællesskab:

— at luftfartsselskabets hovedforretningssted og eventuelle hovedkontor ligger på en EF-medlemsstats territorium, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og har en fællesskabslicens

— at den EF-medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, og at den relevante luftfartsmyndighed er entydigt identificeret,

og

— at luftfartsselskabet ejes og vil forblive ejet - enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet - af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstaterne eller af andre stater som anført i bilag V og/eller statsborgere i disse stater

c) at luftfartsselskabet er kvalificeret til at opfylde de betingelser, som foreskrives i de love og andre forskrifter, der normalt anvendes på udøvelse af international lufttransport af den part, der behandler ansøgningen eller ansøgningerne,

og

d) at bestemmelserne i artikel 14 (flyvesikkerhed) og artikel 15 (sikkerhedsbeskyttelse) håndhæves og anvendes.

Artikel 4

Tilbagekaldelse af tilladelse

1. Hver parts kompetente myndigheder kan tilbagekalde, suspendere eller indskrænke driftstilladelser eller på anden måde suspendere eller indskrænke aktiviteterne for et luftfartsselskab fra den anden part:

a) for så vidt angår et marokkansk luftfartsselskab:

— hvis luftfartsselskabet ikke har sit hovedforretningssted og eventuelle hovedkontor i Marokko eller ikke har modtaget sin licens og eventuelle andre tilsvarende dokumenter i overensstemmelse med Marokkos gældende lovgivning

— hvis Marokko ikke udøver og opretholder effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet,

eller

— hvis luftfartsselskabet ikke ejes og faktisk kontrolleres - enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet - af Kongeriget Marokko og/eller statsborgere i Kongeriget Marokko eller af medlemsstaterne og/eller statsborgere i medlemsstaterne

b) for så vidt angår et luftfartsselskab fra Det Europæiske Fællesskab:

— hvis luftfartsselskabets hovedforretningssted og eventuelle hovedkontor ikke ligger på en EF-medlemsstats territorium, som er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, eller hvis det ikke har en fællesskabslicens

— hvis den EF-medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, ikke udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, eller hvis den kompetente luftfartsmyndighed ikke er entydigt identificeret,

eller

- hvis luftfartsselskabet ikke ejes og faktisk kontrolleres - enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet - af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater eller af andre stater som anført i bilag V og/eller statsborgere i disse stater.
- c) hvis luftfartsselskabet ikke opfylder de love og andre forskrifter, der henvises til i artikel 6 (overholdelse af love og bestemmelser),

eller

- d) hvis bestemmelserne i artikel 14 (flyvesikkerhed) og artikel 15 (sikkerhedsbeskyttelse) ikke håndhæves og anvendes.

2. Medmindre det er bydende nødvendigt at gribe ind omgående for at hindre yderligere overtrædelse af stk. 1, litra c), eller d), udøves den ret, der etableres ved denne artikel, først efter rådgøring med den anden parts kompetente myndigheder.

Artikel 5

Investeringer

Det fælles udvalg, der nedsættes ved denne aftale, skal træffe afgørelse, før en medlemsstat eller statsborgere i den kan erhverve majoriteten i eller den faktiske kontrol med et marokkansk luftfartsselskab, og før Marokko eller marokkanske statsborgere kan erhverve majoriteten i eller den faktiske kontrol med et EF-luftfartsselskab.

I afgørelsen fastsættes der betingelser for driften af de aftalte luftfartsforbindelser i henhold til denne aftale og for luftfartsforbindelser mellem tredjelande og parterne. Artikel 22, stk. 9, gælder ikke for denne type afgørelser.

Artikel 6

Overholdelse af love og bestemmelser

1. Når den ene parts luftfartsselskaber flyver ind i, befinder sig i eller forlader den anden parts territorium, skal de overholde de love og andre forskrifter, der på den anden parts territorium gælder for luftfartøjers indflyvning i eller udflyvning fra dette territorium som led i international lufttransport eller for drift af og flyvning med luftfartøjer.

2. Når den ene parts luftfartsselskaber ankommer til, befinder sig i eller forlader den anden parts territorium, skal de love og andre forskrifter, der på den anden parts territorium gælder for ankomst til eller afgang fra dette territorium for passagerer, besætningsmedlemmer og fragt om bord på luftfartøjer (herunder forskrifter om indrejse, adgangstilladelse, indvandring, pas, told og karantæne eller, hvad post angår, postforskrifter), overholdes af henholdsvis for ombordværende passagerer, besætningsmedlemmer og fragt.

Artikel 7

Konkurrence

Inden for denne aftales anvendelsesområde gælder associeringsaftalens afsnit IV, kapitel II (Konkurrenceregler og andre økonomiske bestemmelser), medmindre denne aftale indeholder mere specifikke regler.

Artikel 8

Støtte

1. Parterne anerkender, at offentlig støtte til luftfartsselskaber forvrider eller truer med at forvride konkurrencen ved at begunstige nogle virksomheder i forbindelse med levering af lufttransportydelser, at en sådan støtte sætter aftalens grundlæggende mål på spil og er uforenelig med princippet om et åbent luftfartsområde.

2. Når det anses for at have afgørende betydning at yde offentlig støtte til et eller flere luftfartsselskaber, der opererer i henhold til denne aftale, for at nå et legitimt mål, skal støtten stå i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål, være gennemsigtig og tilrettelægges således, at negative virkninger for den anden parts luftfartsselskaber begrænses i videst muligt omfang. Den part, der yder en sådan støtte, underretter omgående den anden part om sin hensigt om at yde støtten og om dens overensstemmelse med denne aftales kriterier.

3. Mener den ene part, at støtte, der ydes af den anden part, eller i givet fald af et offentligt eller statsligt organ i et tredjeland, er uforenelig med kriterierne i stk. 2, kan denne part anmode om et møde i det fælles udvalg, jf. artikel 22, for at drøfte spørgsmålet og finde passende løsninger på betænkeligheder, der skønnes at være velbegrundede.

4. Kan en tvist ikke løses af det fælles udvalg, bevarer parterne muligheden for at sætte deres respektive modforanstaltninger mod subsidier i værk.

5. Bestemmelserne i denne artikel gælder med forbehold af parternes love og andre forskrifter om nødvendig lufttrafik og pligt til offentlig service på parternes territorier.

Artikel 9

Forretningsmuligheder

1. Parternes luftfartsselskaber har ret til at etablere repræsentationer på den anden parts territorium for at markedsføre og sælge lufttransportydelser og dertil knyttede aktiviteter.

2. Begge parternes luftfartsselskaber har ret til at tage ledelses-, salgs-, teknisk, drifts- og andet specialiseret personale, som er nødvendigt, for at de kan levere lufttransportydelserne, med ind på den anden parts territorium og beholde det dér i overensstemmelse med den andens parts love og andre forskrifter om indrejse, ophold og beskæftigelse.

3. a) Hvert luftfartsselskab kan vælge mellem følgende rettigheder med hensyn til groundhandling på den anden parts territorium, jf. dog litra b):

i) ret til at varetage sin egen groundhandling (»egen-groundhandling«),

eller

ii) ret til at vælge mellem konkurrerende udbydere, der kan levere groundhandlingsydelser som samlet pakke eller enkeltvis, hvor sådanne udbydere har fået markedsadgang på grundlag af hver parts love og forskrifter og opererer på markedet

b) For følgende kategorier af groundhandlingsydelser må rettighederne under litra a), nr. i) og ii), kun være betinget af konkrete begrænsninger, der gælder i henhold til den anden parts love og forskrifter eller kapacitetsmæssige begrænsninger, der hidrører fra nødvendigheden af: bagagehåndtering, groundhandling på forpladsen, brændstof- og oliehandtering samt fragt- og posthåndtering for så vidt angår den fysiske håndtering af fragt og post mellem lufthavnsterminalen og luftfartøjet. I tilfælde hvor sådanne begrænsninger udelukker egen-groundhandling, og der ikke er egentlig konkurrence mellem udbydere af groundhandlingsydelser, skal alle luftfartsselskaber have lige og tilstrækkelig adgang til alle ydelser af den art. Priserne for sådanne ydelser må ikke overstige deres fulde omkostninger inklusive et rimeligt afkast af aktiver efter afskrivning.

4. Hvert luftfartsselskab fra hver part kan vælge at sælge lufttransportydelser på den anden parts territorium enten direkte eller via egne salgsagenter eller andre mellemlid udpeget af luftfartsselskabet eller på begge måder. Hvert luftfartsselskab har ret til at sælge og enhver person til at købe sådanne ydelser i den lokale eller en frit omsættelig valuta.

5. Hvert luftfartsselskab har ret til på anmodning at omveksle indtægter og overføre dem fra den anden parts territorium til hjemlandet eller, hvis det ikke strider mod generelt gældende love eller forskrifter, til et eller flere lande efter selskabets eget valg. Omveksling og overførsel tillades omgående uden restriktioner og uden beskatning til den vekselkurs, der gælder for transaktioner og overførsler på det tidspunkt, hvor overførselsanmodningen indgives første gang.

6. Parternes luftfartsselskaber har ret til at betale udgifter, der påløber lokalt på den anden parts territorium (navnlig køb af brændstof) i den lokale valuta. Parternes luftfartsselskaber kan vælge at betale sådanne udgifter på den anden parts territorium i frit omsættelig valuta i overensstemmelse med de lokale valutaforskrifter.

7. I forbindelse med drift eller udbud af ruter, der er omfattet af denne aftale, kan parternes luftfartsselskaber indgå samarbejdsaftaler om markedsføring, f.eks. reservering af kapacitet og fælles rutenumre, med:

a) et eller flere af parternes luftfartsselskaber,

og

b) et eller flere luftfartsselskaber fra tredjelande

c) land- eller søtransportvirksomheder

under forudsætning af, at i) alle deltagerne i sådanne aftaler har de fornødne beføjelser, og ii) aftalerne opfylder de krav til sikkerhed og konkurrence, der normalt gælder for sådanne aftaler. Når der sælges persontransportydelser til flyvninger med fælles rutenummer, skal køberen på salgsstedet, eller i hvert fald inden ombordstigningen, informeres om, hvilke transportleverandører, der driver hvilke afsnit af ruten.

8. a) For persontransport gælder, at leverandører af overfladetransportydelse ikke er omfattet af love og regler for lufttransport, udelukkende fordi det er et luftfartsselskab, der udbyder overfladetransportydelsen i eget navn. Leverandører af overfladetransport kan frit vælge, om de vil indgå samarbejdsaftaler. Når overfladetransportleverandører træffer afgørelse om en sådan aftale, kan de bl.a. tage hensyn til forbrugernes interesser og til tekniske, økonomiske, plads- og kapacitetsmæssige begrænsninger.
- b) Endvidere har parternes luftfartsselskaber og indirekte fragtudbydere uanset andre bestemmelser i denne aftale lov til i forbindelse med international lufttransport uden begrænsninger at fragte gods til og fra destinationer på Marokkos og Det Europæiske Fællesskabs territorium eller i tredjelande med enhver form for overfladetransport, herunder til og fra alle lufthavne med toldfaciliteter, og i givet fald til at fragte gods under toldkontrol efter gældende regler. Lufthavnens toldkontorer skal stå til rådighed for denne fragt, hvad enten den foregår som overflade- eller lufttransport. Luftfartsselskaberne kan vælge selv at udføre deres overfladetransport eller at tilbyde overfladetransport via aftaler med andre virksomheder, herunder andre luftfartsselskaber og indirekte udbydere af luftfragt. Sådanne intermodale fragtydelser kan tilbydes til en samlet pris for den kombinerede luft- og overfladetransport, forudsat at afsenderne oplyses korrekt om omstændighederne ved transporten.
2. Bortset fra afgifter, der modsvarer omkostningerne ved en leveret ydelse, fritages desuden følgende genstande på grundlag af gensidighed for de skatter, afgifter og gebyrer, som er omhandlet i stk. 1:
- a) luftfartøjsforråd, der indføres til eller leveres på en parts territorium og inden for rimelighedens grænser tages om bord til brug i et afrejsende luftfartøj, som et af den anden parts luftfartsselskaber benytter til international lufttransport, også hvis forrådet skal bruges på den del af turen, der foregår over den parts territorium, hvor forrådet er leveret
- b) jordbaseret udstyr og reservedele (herunder motorer), der indføres til en parts territorium til vedligeholdelse eller reparation af et af den anden parts luftfartøjer, der benyttes i international lufttransport
- c) beholdninger af smøreolie og teknisk forråd, der indføres til eller leveres på en parts territorium til brug i et luftfartøj, som et af den anden parts luftfartsselskaber benytter til international lufttransport, også hvis forrådet skal bruges på den del af turen, der foregår over den parts territorium, hvor beholdningerne eller forrådet er leveret
- d) tryksager, jf. parternes respektive toldregler, der indføres til eller leveres på en parts territorium og tages om bord til brug i et afrejsende luftfartøj, som et af den anden parts luftfartsselskaber benytter til international lufttransport, også hvis tryksagerne skal bruges på den del af turen, der foregår over den parts territorium, hvor de er leveret,

Artikel 10

Toldbestemmelser

1. Luftfartøjer, som et af den anden parts luftfartsselskaber benytter til international lufttransport, med samt deres sædvanlige udstyr, beholdninger af brændstof, smøreolier, teknisk forråd, jordbaseret udstyr, reservedele (herunder motorer), luftfartøjsforråd (herunder fødevarer, drikkevarer, alkohol, tobak og andre varer, som sælges eller bruges af passagerer i begrænset mængde under flyvningen) samt andre genstande, som udelukkende bruges i forbindelse med drift eller vedligeholdelse af luftfartøjer, der benyttes i international lufttransport, fritages ved ankomst til en parts territorium på grundlag af gensidighed og forudsat, at udstyret, forsyningerne og beholdningerne forbliver om bord på luftfartøjet, for alle importrestriktioner, ejendoms-skatter, kapitalafgifter, toldafgifter, punktafgifter og andre lignende afgifter, som a) opkræves af nationale eller lokale myndigheder eller Det Europæiske Fællesskab, og b) ikke bygger på omkostningerne ved leverede ydelser.

og

- e) flyvesikkerheds- og sikkerhedsbeskyttelsesudstyr til brug i lufthavne eller fragtterminaler.

3. Denne aftale fritager ikke brændstof, som en af parterne leverer til luftfartsselskaber på deres territorium, for skatter, afgifter eller gebyrer af tilsvarende art som dem, der er nævnt i stk. 1. Når den ene parts luftfartsselskaber ankommer til, befinder sig i eller forlader den anden parts territorium, overholder de denne parts love og andre forskrifter for salg, levering og brug af flybrændstof.

4. Det i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede udstyr og forråd kan forlanges opbevaret under de kompetente myndigheders opsyn eller kontrol.

5. De fritagelser, der fastsættes i denne artikel, finder også anvendelse i situationer, hvor en parts luftfartsselskaber har indgået aftaler med andre luftfartsselskaber, som den anden part yder tilsvarende fritagelser, om lån eller overdragelse af de i stk. 1 og 2 omhandlede genstande på den anden parts territorium.

6. Intet i denne aftale hindrer parterne i at opkræve skatter, afgifter eller gebyrer for varer, der sælges til passagerer med andet formål end fortæring om bord, på en strækning mellem to destinationer på en parts territorium, hvor udstigning og påstigning er tilladt.

Artikel 11

Brugerafgifter

1. Parterne hverken opkræver eller tillader, at der opkræves højere brugerafgifter af den anden parts luftfartsselskaber, end dem, der opkræves af deres egne luftfartsselskaber, som driver tilsvarende internationale luftfartsforbindelser.

2. Bestående afgifter må kun forhøjes og nye kun indføres efter behørig konsultation mellem parternes kompetente afgiftsmyndigheder og deres luftfartsselskaber. Der bør gives brugerne et rimeligt varsel om brugerafgiftsændringer, så de kan fremsætte deres bemærkninger, inden ændringerne gennemføres. Parterne bør også tilskynde til, at der udveksles oplysninger, som gør det muligt at foretage en korrekt bedømmelse af rimeligheden af, begrundelsen for og fordelingen af afgifterne i overensstemmelse med principperne i denne artikel.

Artikel 12

Priser

Priser for international lufttransport, der drives i medfør af denne aftale, fastsættes frit og skal ikke godkendes, men det kan forlanges, at de indsendes til orientering alene. Priser for transport, der udelukkende foregår inden for Det Europæiske Fællesskab, er underlagt Det Europæiske Fællesskabs lovgivning.

Artikel 13

Statistik

Hver parts kompetente myndigheder udleverer på anmodning den anden parts kompetente myndigheder oplysninger og statistikker om den trafik på de aftalte luftfartsforbindelser, der drives af luftfartsselskaber med godkendelse fra den ene part til eller fra den anden parts territorium, og de udleveres i samme form, som den, hvori disse luftfartsselskaber har udarbejdet dem og forelagt dem for deres eget lands kompetente myndigheder. Hvis den ene parts kompetente myndigheder anmoder den anden parts myndigheder om supplerende statistiske trafikdata, drøftes dette på anmodning fra en af parterne i det fælles udvalg.

AFSNIT II

MYNDIGHEDSSAMARBEJDE

Artikel 14

Flyvesikkerhed (safety)

1. Parterne handler i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs lovgivning om flyvesikkerhed som anført i bilag VI, del A, på de nedenfor anførte betingelser.

2. Parterne sørger for, at hvis luftfartøjer, der er registreret hos en af parterne, mistænkes for ikke at opfylde de internationale normer for flyvesikkerhed i henhold til konventionen og lander i lufthavne, der er åbne for international lufttrafik på den anden parts territorium, så foretager den anden parts kompetente myndigheder rampeinspektioner på og omkring luftfartøjet for at kontrollere dels gyldigheden af dets og dets personales dokumenter, dels luftfartøjets og dets udstyrs umiddelbart synlige tilstand.

3. Parterne kan til enhver tid anmode om konsultationer om de flyvesikkerhedsnormer, den anden part opretholder.

4. Intet i denne aftale skal forstås derhen, at det begrænser parternes kompetente myndigheders beføjelse til omgående at træffe alle rimelige foranstaltninger, hvis de konstaterer, at et luftfartøj, en genstand eller en arbejdsgang muligvis:

- a) ikke opfylder de mindstenormer, der er fastsat i medfør af konventionen, eller den lovgivning, der er anført i bilag VI, del A, anførte
- b) foranlediget af en inspektion som omhandlet i stk. 2 rejser stærk tvivl om, hvorvidt et luftfartøj eller driften af et luftfartøj opfylder de mindstenormer, der er fastsat i medfør af konventionen, eller den lovgivning, der er anført i bilag VI, del A,
- eller
- c) rejser alvorlig tvivl om, hvor effektiv opretholdelsen og administrationen er af de mindstenormer, der er fastsat i medfør af konventionen, eller den lovgivning, der er anført i bilag VI, del A.
5. Hvis den ene parts kompetente myndigheder handler i medfør af stk. 4, underretter de omgående den anden parts kompetente myndigheder og begrundet de truffe foranstaltninger.
6. Hvis foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 4, ikke indstilles, selv om der ikke længere er grundlag for dem, kan hver af parterne indbringe sagen for det fælles udvalg.

Artikel 15

Beskyttelse af luftfartens sikkerhed (security)

1. I betragtning af at beskyttelsen af civile luftfartøjers, deres passagerers og besætnings sikkerhed er en første forudsætning for driften af internationale luftfartsforbindelser, bekræfter parterne deres indbyrdes forpligtelse til at beskytte den civile luftfart mod ulovlige handlinger (herunder særlig forpligtelserne efter Chicago-konventionen, konventionen angående lovovertrædelser og visse andre handlinger begået ombord i luftfartøjer, undertegnet i Tokyo den 14. september 1963, konventionen om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer, undertegnet i Haag den 16. december 1970, konventionen til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed, undertegnet i Montreal den 23. september 1971, protokol til bekæmpelse af ulovlige voldshandlinger i lufthavne, der betjener den internationale civile luftfart, udfærdiget i Montreal den 24. februar 1988 og konventionen om mærkning af plastiske sprængstoffer med henblik på afsløring, undertegnet i Montreal den 1. marts 1991, for så vidt begge de kontraherende parter er parter i disse konventioner, samt andre konventioner og protokoller om sikkerhedsbeskyttelse af den civile luftfart, som begge parter er medlemmer af).

2. Parterne yder på anmodning hinanden al nødvendig bistand for at forhindre kapring af civile luftfartøjer og andre ulovlige handlinger til skade for sikkerheden for fartøj, passagerer og besætning samt lufthavne og luftfartsanlæg, foruden eventuelle andre sikkerhedstrusler mod den civile luftfart.

3. I deres indbyrdes forbindelser handler parterne i overensstemmelse med de normer for sikkerhedsbeskyttelse af luftfarten og - i det omfang parterne anvender den - og den anbefalede praksis, som Organisationen for International Civil Luftfart har opstillet, og som er optaget som bilag til Chicago-konventionen, i det omfang sådanne bestemmelser om sikkerhedsbeskyttelse gælder for parterne. Parterne forlanger, at den, der driver luftfartøjer, som er opført i deres luftfartsregister, og den, der driver luftfartøjer og har sit primære forretningssted eller sin faste bopæl på deres territorium, samt den, der driver lufthavne på deres territorium, handler i overensstemmelse med sådanne bestemmelser om sikkerhedsbeskyttelse af luftfarten.

4. Parterne sikrer, at der på deres territorium træffes effektive forholdsregler for at beskytte luftfartøjer, screene passagerer og deres håndbagage og i passende omfang kontrollere besætning, fragt (herunder indskrevet bagage) og luftfartøjsforråd, forud for og under ombordstigning eller lastning, og at disse forholdsregler tilpasses til stigninger i trusselsniveauet. Parterne er enige om, at det kan forlanges af deres luftfartsselskaber, at de overholder de bestemmelser om sikkerhedsbeskyttelse af luftfarten, jf. stk. 3, som den anden part stiller krav om som forudsætning for indflyvning i eller udflyvning af denne anden parts territorium, eller når de befinder sig på det. Parterne skal desuden reagere imødekommende på enhver anmodning fra den anden part om rimelige særlige sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse mod en særlig trussel.

5. Når et civilt luftfartøj kapes, eller der indtræffer en trussel om kapring eller anden ulovlig handling rettet mod et civil luftfartøjs, dets passagerers og besætnings eller lufthavnens eller luftnavigationsanlægs sikkerhed, bistår parterne hinanden ved at lette udvekslingen af oplysninger og træffe andre passende foranstaltninger for at føre hændelsen eller truslen til en hurtig og betryggende afslutning.

6. Hvor den ene part har rimelig grund til at antage, at den anden part har fraveget denne artikels bestemmelser om sikkerhedsbeskyttelse af luftfarten, kan denne part udbede sig øjeblikkelige konsultationer med den anden part.

7. Uden at gyldigheden af artikel 4 (Tilbagekaldelse af tilladelser) derved indskrænkes, vil den omstændighed, at det ikke lykkes at nå frem til en tilfredsstillende løsning inden for femten (15) dage efter at et sådant ønske er fremsat, være tilstrækkelig grund til at nægte, tilbagekalde, begrænse eller opstille betingelser for den driftstilladelse eller tekniske godkendelse, der er udstedt til parternes luftfartsselskaber.

8. Hvis en umiddelbar og ekstraordinær trussel gør det nødvendigt, kan en af parterne træffe foreløbige foranstaltninger, inden der er gået femten (15) dage.

9. Foranstaltninger truffet efter stk. 7 ophæves, så snart den anden part opfylder denne artikels bestemmelser.

Artikel 16

Luftrafikstyring

1. Parterne handler i overensstemmelse med den lovgivning, der er anført i bilag VI, del B, på de nedenfor anførte betingelser.

2. Parterne forpligter sig til at samarbejde intensivt om luftrafikstyring for at udvide det fælles europæiske luftrum til også at omfatte Marokko og således forbedre de nuværende flyvesikkerhedsnormer og de almene luftrafiknormers overordnede effektivitet i Europa, optimere kapaciteten og begrænse forsinkelser mest muligt.

3. For at gøre det lettere at anvende lovgivningen om det fælles europæiske luftrum på deres territorier

a) træffer Marokko de nødvendige foranstaltninger for at tilpasse deres organisering af luftrafikstyringen til forholdene i det fælles europæiske luftrum, navnlig ved at oprette relevante nationale tilsynsorganer, der som minimum er funktionelt uafhængige af luftfartstjenesteudøverne,

og

b) associerer Det Europæiske Fællesskab Marokko med relevante operationelle initiativer på områderne luftfartstjenester, luftrum og interoperabilitet, som udspringer af etableringen af det fælles europæiske luftrum, navnlig at på et tidligt tidspunkt at inddrage Marokko i bestræbelserne på at oprette funktionelle luftrumsblokke eller ved at gennemføre en hensigtsmæssig samordning vedrørende SESAR.

Artikel 17

Miljø

1. Parterne handler i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning om lufttransport som anført i bilag VI, del C.

2. Intet i denne aftale skal forstås derhen, at det begrænser parternes kompetente myndigheders beføjelse til at træffe alle rimelige foranstaltninger for at forebygge eller på anden måde gribe ind over for miljøbelastninger fra international lufttransport i henhold til aftalen, hvis sådanne foranstaltninger træffes uden national forskelsbehandling.

Artikel 18

Forbrugerbeskyttelse

Parterne handler i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning om lufttransport som anført i bilag VI, del D.

Artikel 19

Edb-reservationssystemer

Parterne handler i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning om lufttransport som anført i bilag VI, del E.

Artikel 20

Arbejdsmarkedsforhold

Parterne handler i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning om lufttransport som anført i bilag VI, del F.

AFSNIT III

INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER

Artikel 21

Fortolkning og håndhævelse

1. Parterne træffer alle foranstaltninger af generel eller særlig art, der kræves for at sikre, at de forpligtelser, aftalen fører med sig, opfyldes, og afstår fra alle foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af aftalens målsætninger i fare.

2. Parterne er ansvarlige for håndhævelsen af aftalen på deres eget territorium, herunder ikke mindst de forordninger og direktiver med relevans for lufttransport, der er opregnet i bilag VI.

3. Parterne giver hver især den anden part alle nødvendige oplysninger og enhver nødvendig bistand i forbindelse med undersøgelser af eventuelle overtrædelser, som denne anden part foretager inden for rammerne af de beføjelser, aftalen tillægger denne part.

4. Når parterne udøver de beføjelser, denne aftale giver dem, i anliggender, som er af interesse for den anden part, og som berører den anden parts myndigheder eller virksomheder, skal den anden parts kompetente myndigheder underrettes om alle enkeltheder og have lejlighed til at udtale sig, inden den endelige afgørelse træffes.

Artikel 22

Det fælles udvalg

1. Der nedsættes et udvalg bestående af repræsentanter for parterne (herefter benævnt »det fælles udvalg«), hvis opgave skal være at forvalte aftalen og sikre, at den gennemføres korrekt. I det øjemed udarbejder det fælles udvalg henstillinger og træffer afgørelser om de anliggender, denne aftale vedrører.

2. Det fælles udvalgs afgørelser træffes i fællesskab og er bindende for parterne. Parterne sætter dem i kraft efter hver deres regler.

3. Det fælles udvalg mødes efter behov, dog mindst en gang om året. Hver part kan anmode om, at der indkaldes til møde.

4. En part kan også anmode om et møde i det fælles udvalg for at søge at løse problemer med fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale. Et sådant møde skal begynde på den tidligst mulige dato, og højst to måneder efter at anmodningen er modtaget, medmindre andet aftales.

5. Parterne udveksler oplysninger og konsulterer efter anmodning fra den ene hinanden i det fælles udvalg for at sikre, at aftalen gennemføres korrekt.

6. Det Fælles udvalg fastsætter selv sin forretningsorden.

7. Hvis en af parterne finder, at den anden ikke gennemfører en afgørelse truffet af det fælles udvalgs korrekt, kan førstnævnte anmode om, at spørgsmålet behandles i det fælles udvalg. Hvis det fælles udvalg ikke kan løse spørgsmålet selv i løbet af to måneder efter, at det er blevet indbragt, kan den anmodende part træffe nødvendige midlertidige beskyttelsesforanstaltninger efter artikel 24.

8. Det fælles udvalgs afgørelser indeholder en angivelse af, hvornår parterne skal iværksætte dem, samt andre oplysninger, som måtte være relevante for de økonomiske beslutningstagere.

9. Hvis det fælles udvalg ikke træffer afgørelse i et spørgsmål senest seks måneder efter, at det er blevet indbragt, kan de kontraherende parter træffe nødvendige midlertidige beskyttelsesforanstaltninger efter artikel 24, jf. dog stk. 2.

10. Det fælles udvalg undersøger spørgsmål om bilaterale investeringer med majoritetsandele eller ændringer i den faktiske kontrol med parternes luftfartsselskaber.

11. Det fælles udvalg fremmer derudover samarbejdet ved:

a) at fremme informationsudveksling på ekspertniveau om nye lov- og forskriftstiltag og -udviklinger, herunder på områderne sikkerhedsbeskyttelse, flyvesikkerhed, miljø, luftfartsinfrastruktur (herunder slots) og forbrugerbeskyttelse

b) regelmæssigt at undersøge, hvilke følger aftalens gennemførelse får for forholdene på arbejdsmarkedet, især for beskæftigelsen, og ved at tilrettelægge formålstjenlige reaktioner på indvendinger, der findes berettigede

c) at overveje, på hvilke områder aftalen kunne udbygges, og herunder fremsætte henstillinger om ændringer af aftalen.

Artikel 23

Tvistbilæggelse og voldgift

1. Hver af parterne kan indbringe enhver tvist om anvendelsen eller fortolkningen af aftalen for det fælles udvalg, hvis den ikke er bilagt efter fremgangsmåden i artikel 22. For sager efter denne artikel fungerer det i henhold til associeringsaftalen oprettede associeringsråd som fælles udvalg.

2. Det fælles udvalg kan bilægge tvisten ved en afgørelse.

3. Parterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre den i stk. 2 omhandlede afgørelse.

4. Kan tvisten ikke bilægges efter stk. 2, forelægges den efter anmodning fra en af parterne for et voldgiftspanel med tre voldgiftsdommere således:

a) Hver part udpeger en voldgiftsdommer senest tres (60) dage, efter at den anden parts meddelelse om anmodningen om voldgift i en voldgiftsdomstol er modtaget gennem de diplomatiske kanaler; den tredje voldgiftsdommer udpeges af de to andre voldgiftsdommere efter endnu højst tres (60) dage. Har en af parterne ikke udpeget en voldgiftsdommer inden for den aftalte periode, eller er den tredje voldgiftsdommer ikke udpeget inden for den aftalte periode, kan hver part anmode ICAO-rådets præsident om at udpege den eller de fornødne voldgiftsdommere.

b) Den tredje voldgiftsdommer, der udpeges i medfør af litra a), bør være statsborger i et tredjeland, og fungerer som voldgiftsdomstolens formand.

c) Voldgiftsdomstolen fastsætter selv sin forretningsorden.

d) Indtil der foreligger en endelig afgørelse fra voldgiftsdomstolen, fordeles udgifterne i sagens indledende fase ligeligt mellem parterne.

5. Foreløbige og endelige afgørelser fra voldgiftsdomstolen er bindende for parterne.

6. Hvis en af parterne ikke har handlet i overensstemmelse med en afgørelse, som voldgiftsdomstolen har truffet i medfør af denne artikel senest tredive (30) dage efter at den er blevet meddelt, kan den anden part begrænse, suspendere eller tilbagekalde de rettigheder eller privilegier, denne har tildelt den skyldige part i henhold til denne aftale, så længe unndladelsen består.

Artikel 24

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Parterne træffer de fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger til opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at aftalens målsætninger virkeliggøres.

2. Såfremt en part finder, at den anden part har misligholdt en forpligtelse i henhold til denne aftale, kan den træffe passende foranstaltninger. Omfang og varighed af beskyttelsesforanstaltninger skal begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at afhjælpe problemet eller opretholde balancen i aftalen. Det skal tilstræbes at vælge en løsning, som forstyrrer denne aftales funktion mindst muligt.

3. En part, som overvejer at træffe beskyttelsesforanstaltninger, underretter den anden part via det fælles udvalg og fremlægger alle relevante oplysninger.

4. Parterne indleder straks samråd i det fælles udvalg for at finde en løsning, der kan accepteres af dem begge.

5. Den pågældende part må først træffe beskyttelsesforanstaltninger en måned efter datoen for den i stk. 3 nævnte underretning, medmindre den i stk. 4 nævnte samrådsprocedure afsluttes inden udløbet af denne frist, jf. dog artikel 3, litra d), artikel 4, litra d), artikel 14 og artikel 15.

6. Den pågældende part underretter ufortøvet det fælles udvalg om de trufne foranstaltninger og fremlægger alle relevante oplysninger.

7. Foranstaltninger efter denne artikel ophæves, så snart den skyldige part opfylder aftalens bestemmelser.

Artikel 25

Aftalens geografiske udstrækning

Parterne anerkender denne aftales bilaterale karakter, men er sig bevidst, at den falder inden for rammer af Euro-Middelhavs-partnerskabet, jf. Barcelona-erklæringen af 28. november 1995. Parterne forpligter sig til at føre en løbende dialog for at sikre denne aftales sammenhæng med Barcelona-processen, herunder navnlig med hensyn til muligheden af at nå til indbyrdes enighed om at ændre den for at tage hensyn til tilsvarende aftaler om lufttransport.

Artikel 26

Forhold til andre aftaler

1. Bestemmelserne i denne aftale har forrang frem for de relevante bestemmelser i de nuværende bilaterale aftaler mellem Marokko og medlemsstaterne. Bestående trafikrettigheder, der stammer fra sådanne bilaterale aftaler og ikke er omfattet af denne aftale, kan dog fortsat udøves, forudsat at det sker uden forskelsbehandling mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller disses statsborgere.

2. Hvis parterne tiltræder en multilateral overenskomst eller tilslutter sig en beslutning, som er truffet af Organisationen for International Civil Luftfart eller en anden international organisation, og som drejer sig om forhold, der er omfattet af denne aftale, drøfter de i det fælles udvalg, om aftalen skal tilpasses for at tage højde for disse omstændigheder.

3. Denne aftale berører ikke parternes eventuelle beslutninger om at gennemføre fremtidige anbefalinger fra Organisationen for International Civil Luftfart. Parterne anfører ikke denne aftale eller nogen del af den som grundlag for at modsætte sig, at alternative strategier for forhold, aftalen ikke omfatter, drøftes i Organisationen for International Civil Luftfart.

Artikel 27

Ændringer

1. Ønsker en af parterne at ændre aftalens bestemmelser, underretter den det fælles udvalg. Den ændring, der opnås enighed om, træder i kraft, når de respektive interne procedurer er afsluttet.

2. Det fælles udvalg kan efter forslag fra en af parterne og i overensstemmelse med denne artikel beslutte at ændre bilagene til aftalen.

3. Aftalen berører ikke parternes ret til ensidigt at vedtage ny retsregler eller ændre deres gældende retsregler om lufttransport eller et dermed beslægtet område som nævnt i bilag VI, forudsat at det principielle forbud mod forskelsbehandling og bestemmelserne i denne aftale overholdes.

4. Når en af parterne udformer nye retsregler, skal den straks underrette den anden part og konsultere denne så grundigt som muligt. Efter anmodning fra en af parterne kan der finde en indledende udveksling af synspunkter sted i det fælles udvalg.

5. Så snart en af parterne har vedtaget en ny eller ændret retsregel om lufttransport eller et dermed beslægtet område som nævnt i bilag VI, underretter den den anden part senest tredivede dage efter vedtagelsen. Senest tres dage senere drøfter det fælles udvalg efter anmodning fra en af parterne, hvilke følger den nye retsregel eller ændring får for denne aftales mulighed for at fungere efter hensigten.

6. Det fælles udvalg

a) træffer afgørelse om at ændre denne aftales bilag VI således, at den pågældende nye retsregel eller ændring indarbejdes i den, om nødvendigt på grundlag af gensidighed

b) træffer afgørelse om, at den pågældende nye retsregel eller ændring anses for at være i overensstemmelse med denne aftale,

eller

c) træffer afgørelse om andre foranstaltninger, der skal vedtages inden for en rimelig tidsfrist for at sikre, at aftalen kan fungere efter hensigten.

Artikel 28

Ophør

1. Denne aftale indgås på ubestemt tid.

2. Hver af parterne kan når som helst ad diplomatiske kanaler give den anden part skriftlig meddelelse om sin beslutning om at opsigte aftalen. Opsigelsen sendes samtidig til Organisationen for International Civil Luftfart. Aftalen ophører tolv måneder efter at den anden part har modtaget opsigelsen, medmindre opsigelsen trækkes tilbage, inden denne periode er udløbet.

3. Denne aftale træder ud af kraft henholdsvis suspenderes, hvis associeringsaftalen træder ud af kraft eller suspenderes.

*Artikel 29***Registrering hos Organisationen for International Civil Luftfart og hos De Forenede Nationers sekretariat**

Denne aftale og alle ændringer af den registreres hos Organisationen for International Civil Luftfart og hos De Forenede Nationers sekretariat.

*Artikel 30***Ikrafttræden**

1. Aftalen anvendes foreløbigt i overensstemmelse med parternes nationale lovgivning fra dens undertegnelse.

2. Denne aftale træder i kraft én måned efter datoen på den sidste note i en udveksling af diplomatiske noter mellem parterne, hvor de bekræfter, at alle de nødvendige ikrafttrædelsesprocedurer for denne aftale er afsluttet. I forbindelse med denne udveksling fremsender Kongeriget Marokko til Det Europæiske Fællesskab sin diplomatiske note til Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater til Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, og Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union fremsender til Kongeriget Marokko den diplomatiske note fra Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater. Den eller de diplomatiske noter fra Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater skal omfatte meddelelser fra hver medlemsstat, som bekræfter, at den pågældende medlemsstats procedurer for aftalens ikrafttræden er afsluttet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles den tolvte december to tusind og seks, i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, ungarsk og arabisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

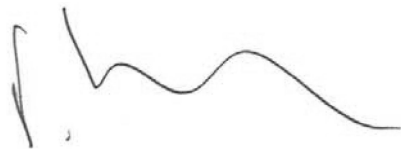
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

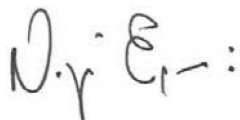
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

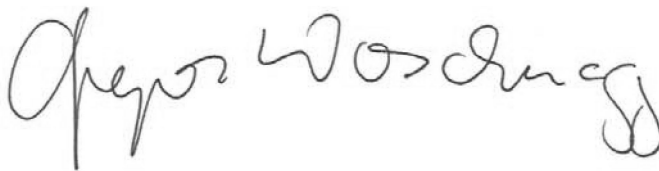
Għar-Repubblika ta' Malta

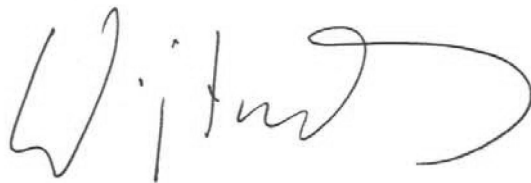
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

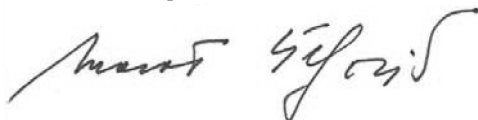
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Għar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké kráľovstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

BILAG I

AFTALTE LUFFARTSFORBINDELSER OG FASTLAGTE RUTER

1. Dette bilag gælder, medmindre andet er fastsat i overgangsbestemmelserne i bilag IV.
2. Parterne giver hinandens luftfartsselskaber ret til at drive luftfartsforbindelser på følgende fastlagte ruter:
  - a) for så vidt angår luftfartsselskaber fra Det Europæiske Fællesskab:

destinationer i Det Europæiske Fællesskab - en eller flere destinationer i Marokko - destinationer efter Marokko
  - b) for så vidt angår marokkanske luftfartsselskaber:

destinationer i Marokko - en eller flere destinationer i Det Europæiske Fællesskab.
3. Marokkanske luftfartsselskaber har lov til at udøve trafikrettighederne, jf. aftalens artikel 2, mellem flere destinationer på Fællesskabets territorium, hvis disse luftfartsforbindelser har udgangs- eller endepunkt på Marokkos territorium.

Luftfartsselskaber fra Fællesskabet har lov til at udøve trafikrettighederne, jf. aftalens artikel 2, mellem Marokko og destinationer efter Marokko, hvis disse luftfartsforbindelser har udgangs- eller endepunkt i Fællesskabet, og destinationerne - når der er tale om passagerforbindelser - ligger i lande, der er omfattet af EU's naboskabspolitik.

Luftfartsselskaber fra Det Europæiske Fællesskab har tilladelse til, for så vidt angår forbindelser til og fra Marokko, at betjene flere destinationer på samme rute (»co-terminalisation«) og at udøve retten til mellemlandinger mellem disse destinationer.

Følgende lande er omfattet af EU's naboskabspolitik: Algeriet, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Egypten, Georgien, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Moldova, Marokko, Den Palæstinensiske Myndighed, Syrien, Tunesien og Ukraine. Destinationer i de lande, der er omfattet af naboskabspolitikken, kan også benyttes som mellemliggende destinationer.
4. De fastlagte ruter kan drives i begge retninger. På de fastlagte ruter kan hver destination - mellemliggende eller efterfølgende - efter den enkelte virksomheds frie valg udelades på nogle eller alle forbindelser, hvis forbindelsen har udgangs- eller endepunkt på, for marokkanske luftfartsselskaber, Marokkos eller, for EF-luftfartsselskaber, en EF-medlemsstats territorium.
5. Parterne tillader hvert luftfartsselskab at fastsætte, med hvilken forbindelseshyppighed og kapacitet det vil udbyde international lufttransport ud fra forretningsmæssige hensyn på markedet. I overensstemmelse med denne ret begrænser ingen af parterne ensidigt den trafikmængde, forbindelseshyppighed eller -regularitet eller den eller de luftfartøjs-typer, hvormed den anden parts luftfartsselskaber udfører lufttransporten, undtagen af toldmæssige, tekniske eller driftsmæssige hensyn, hensyn til miljøet eller til sundhedsbeskyttelsen.
6. Ingen luftfartsselskaber må underlægges begrænsninger med hensyn til udskiftning af den benyttede luftfartøjstype hvor som helst på de fastlagte ruter.
7. Marokkanske luftfartsselskabers og EF-luftfartsselskabers leje af fly med besætning (»wet-leasing«) hos et luftfartsselskab fra et tredjeland andet end dem, der er nævnt i bilag V, med det formål at udnytte rettighederne i denne aftale, skal forblive en undtagelse eller opfylde midlertidige behov. Et sådant lejemål skal forelægges til forudgående godkendelse hos den myndighed, der har udstedt det udlejende selskabs licens, og hos den anden parts kompetente myndighed.

BILAG II

BILATERALE AFTALER MELLEM MAROKKO OG MEDLEMSSTATER AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Som fastsat i aftalens artikel 26 har denne aftale forrang for de relevante bestemmelser i følgende bilaterale aftaler mellem Marokko og medlemsstaterne:

- Aftale mellem Kongeriget Belgiens regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Rabat den 20. januar 1958.

Suppleret ved noteudveksling af 20. januar 1958.

Senest ændret ved aftalememorandummet udfærdiget i Rabat den 11. juni 2002.
- Aftale mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Marokko om lufttransport udfærdiget i Rabat den 8. maj 1961 og stadfæstet af Den Tjekkiske Republik.
- Overenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Marokkos regering om lufttrafik udfærdiget i Rabat den 14. november 1977.

Suppleret ved noteudveksling af 14. november 1977.
- Aftale mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Marokko vedrørende lufttransport udfærdiget i Bonn den 12. oktober 1961.
- Aftale mellem Den Helleniske Republiks regering og Kongeriget Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Rabat den 10. maj 1999.

Sammenholdes med aftalememorandummet udfærdiget i Athen den 6. oktober 1998.
- Aftale mellem Spaniens regering og Kongeriget Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Madrid den 7. juli 1970.

Senest suppleret ved brevveksling af 12. august 2003 og 25. august 2003.
- Aftale mellem Den Franske Republiks regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Rabat den 25. oktober 1957.
  - Ændret ved brevveksling af 22. marts 1961.
  - Ændret ved godkendte protokollater af 2. og 5. september 1968.
  - Ændret ved konsultationsmemorandum af 17.-18. maj 1976.
  - Ændret ved konsultationsmemorandum af 15. marts 1977.Senest ændret ved konsultationsmemorandum af 22.-23. marts 1984 og brevveksling af 14. marts 1984.
- Aftale mellem Den Italienske Republiks regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Rom den 8. juli 1967.

Ændret ved aftalememorandum udfærdiget i Rom den 13. juli 2000.

Senest ændret ved noteudveksling af 17. oktober 2001 og 3. januar 2002.
- Aftale mellem Republikken Letlands regering og Kongeriget Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Warszawa den 19. maj 1999.
- Aftale mellem Storhertugdømmet Luxembourgs regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Bonn den 5. juli 1961.
- Aftale mellem Folkerepublikken Ungarn og Kongeriget Marokko om lufttransport udfærdiget i Rabat den 21. marts 1967.

- Aftale mellem Republikken Maltas regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Rabat den 26. maj 1983.
  - Aftale mellem Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandenes regering og Hans Majestæt Kongen af Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Rabat den 20. maj 1959.
  - Aftale mellem Forbundsrepublikken Østrigs regering og Kongeriget Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Rabat den 27. februar 2002.
  - Aftale mellem Folkerepublikken Polens regering og Kongeriget Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Rabat den 29. november 1969.
  - Aftale mellem Portugal og Kongeriget Marokko om lufttransport udfærdiget i Rabat den 3. april 1958.
Suppleret ved referat udfærdiget i Lissabon den 19. december 1975.
Senest suppleret ved referat udfærdiget i Lissabon den 17. november 2003.
  - Overenskomst mellem Kongeriget Sveriges regering og Kongeriget Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i Rabat den 14. november 1977.
Suppleret ved noteudveksling af 14. november 1977.
  - Aftale mellem regeringen for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Kongeriget Marokkos regering om lufttransport udfærdiget i London den 22. oktober 1965.
Ændret ved noteudveksling af 10. og 14. oktober 1968.
Ændret ved protokollat udfærdiget i London den 14. marts 1997.
Ændret ved protokollat udfærdiget i Rabat den 17. oktober 1997.
  - Lufttrafiktaaler og andre arrangementer mellem Kongeriget Marokko og medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, der er paraferet eller undertegnet, men som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse endnu ikke er trådt i kraft, og som ikke anvendes foreløbigt
  - Aftale mellem Kongeriget Nederlandenes regering og Kongeriget Marokkos regering om lufttransport, der er vedlagt som bilag 1 til aftalememorandummet udfærdiget i Haag den 20. juni 2001
-

BILAG III

PROCEDURER FOR DRIFTSTILLADELSER OG TEKNISKE GODKENDELSER: KOMPETENTE MYNDIGHEDER

1. Det Europæiske Fællesskab

Tyskland:

Forbundskontoret for Civil Luftfart (LBA)
Forbundsministeriet for Transport, Anlægsarbejder og Byudvikling

Østrig:

Civilluftfartsmyndigheden
Forbundsministeriet for Transport, Innovation og Teknologi

Belgien:

Generaldirektoratet for lufttransport
Den Føderale Myndighed for Mobilitet og Transport

Cypern:

Ministeriet for civil luftfart
Ministeriet for Kommunikation og Offentlige Arbejder

Danmark:

Statens Luftfartsvæsen

Spanien:

Generaldirektoratet for civil luftfart
Ministeriet for Infrastruktur og Transport

Estland:

Civilluftfartsmyndigheden

Finland:

Civilluftfartsmyndigheden

Frankrig:

Generaldirektoratet for Civil Luftfart (DGAC)

Grækenland:

Grækenlands civilluftfartsmyndighed
Ministeriet for Transport og Kommunikation

Ungarn:

Generaldirektoratet for Civil Luftfart
Økonomi- og Transportministeriet

Irland:

Generaldirektoratet for Civil Luftfart
Transportministeriet

Italien:

Statens Styrelse for Civil Luftfart (ENAC)

Letland:

Civilluftfartsmyndigheden
Transportministeriet

Litauen:

Civilluftfartsmyndigheden

Luxembourg:

Direktoratet for Civil Luftfart

Malta:

Ministeriet for Civil Luftfart

Nederlandene:

Ministeriet for Transport, Offentlige Arbejder og Vandforvaltning: Generaldirektoratet for Civil Luftfart og Godstransport

Inspektoratet for Transport og Vandforvaltning

Polen:

Civilluftfartsmyndigheden

Portugal:

Statens Styrelse for Civil Luftfart (INAC)

Ministeriet for Infrastruktur, Planlægning og Arealforvaltning

Den Tjekkiske Republik:

Transportministeriet

Generaldirektoratet for Civil Luftfart

Civilluftfartsmyndigheden

Det Forenede Kongerige:

Luftfartsdirektoratet

Transportministeriet (DfT)

Den Slovakiske Republik:

Generaldirektoratet for civil luftfart

Ministeriet for Transport, Post og Telekommunikation

Slovenien:

Direktoratet for Civil Luftfart

Transportministeriet

Sverige:

Civilluftfartsmyndigheden

2. Kongeriget Marokko

Direktoratet for Civil Luftfart

Ministeriet for Infrastruktur og Transport

---

*BILAG IV***OVERGANGSBESTEMMELSER**

1. Det Europæiske Fællesskab har ansvaret for at foretage en vurdering, som bør bekræftes af det fælles udvalg, af den marokkanske parts gennemførelse og anvendelse af alle de i bilag VI anførte lufttransportbestemmelser i fællesskabsretten. Denne afgørelse i det fælles udvalg bør træffes senest to år efter aftalens ikrafttræden.
  2. Indtil denne afgørelse er truffet giver de aftalte luftfartsforbindelser og fastlagte ruter, jf. bilag 1, ikke luftfartsselskaber fra Det Europæiske Fællesskab ret til at udføre transport fra Marokko til destinationer i tredjelande og omvendt, og ikke marokkanske luftfartsselskaber ret til at udføre transport fra en destination i Det Europæiske Fællesskab til en anden destination i Det Europæiske Fællesskab og omvendt. Men alle trafikrettigheder, der henhører under femte frihedsrettighed og fremgår af en af de bilaterale aftaler mellem Marokko og Det Europæiske Fællesskab medlemsstater, jf. bilag II, kan fortsat udøves, hvis det sker uden national forskelsbehandling.
-

*BILAG V***LISTE OVER ANDRE STATER, SOM DER HENVISES TIL AFTALENS ARTIKEL 3 OG 4**

1. Republikken Island (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
  2. Fyrstendømmet Liechtenstein (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
  3. Kongeriget Norge (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
  4. Det Schweiziske Forbund (i medfør af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om lufttransport)
-

BILAG VI

REGLER FOR CIVIL LUFTFART

De følgende retsakters »bestemmelser, der finder anvendelse« anvendes i overensstemmelse med aftalen, medmindre andet er fastsat i dette bilag eller i bilag IV, Overgangsbestemmelser. Tilpasninger for de enkelte retsakter er angivet efter den pågældende retsakt:

A. FLYVESIKKERHED (SAFETY)

Bemærkning: De nærmere vilkår for Marokkos deltagelse i EASA som observatør må drøftes senere.

Nr. 3922/91

Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart

som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 2176/96 af 13. november 1996 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1069/1999 af 25. maj 1999 om tilpasning af Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 til den videnskabelige og tekniske udvikling
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2871/2000 af 28. december 2000 om tilpasning af Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1592/2002 af 15. juli 2002 om fælles regler for civil luftfart og oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 10 og 12 - 13 (bortset fra artikel 4, stk. 1, og artikel 8, stk. 2, andet punktum) samt bilag I, II og III.

Ved anvendelsen af artikel 12 læses »medlemsstaterne« som »EF-medlemsstaterne«.

Nr. 94/56/EF

Rådets direktiv 94/56/EF af 21. november 1994 om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 12

Nr. 1592/2002

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1592/2002 af 15. juli 2002 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur

som ændret ved:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1643/2003 af 22. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1592/2002
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1701/2003 af 24. september 2003 om tilpasning af artikel 6 i forordning (EF) nr. 1592/2002

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 57 og bilag I og II

Nr. 2003/42

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF af 13. juni 2003 om indberetning af hændelser inden for civil luftfart

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 11 og bilag I og II

Nr. 1702/2003

Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003 af 24. september 2003 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer,

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 4 og bilaget.

Nr. 2042/2003

Kommissionens forordning (EF) nr. 2042/2003 af 20. november 2003 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 6 og bilag I - IV

Nr. 104/2004

Kommissionens forordning (EF) nr. 104/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af regler for organisation og sammensætning af klagenævnet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 7 og bilaget

B. LUFTTRAFIKSTYRING

Nr. 93/65

Rådets direktiv 93/65/EØF af 19. juli 1993 om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air traffic management equipment and systems)

som ændret ved:

- Kommissionens direktiv 97/15/EF af 25. marts 1997 om vedtagelse af Eurocontrol-standarder og om ændring af Rådets direktiv 93/65/EØF om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air traffic management equipment and systems), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2082/2000 af 6. september 2000 om vedtagelse af Eurocontrol-standarder og om ændring af direktiv 97/15/EF om vedtagelse af Eurocontrol-standarder og om ændring af Rådets direktiv 93/65/EØF, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 980/2002 af 4. juni 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2082/2000 om vedtagelse af Eurocontrol-standarder

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 9 og bilag I og II

Henvisninger til Rådets direktiv 93/65/EØF udgår fra og med 20. oktober 2005.

Nr. 2082/2000

Kommissionens forordning (EF) nr. 2082/2000 af 6. september 2000 om vedtagelse af Eurocontrol-standarder og om ændring af direktiv 97/15/EF om vedtagelse af Eurocontrol-standarder og om ændring af Rådets direktiv 93/65/EØF

som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 980/2002 af 4. juni 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2082/2000 om vedtagelse af Eurocontrol-standarder

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1, 2 og 3 og bilag I, II og III

Nr. 549/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (rammeforordningen)

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 4, artikel 6 og artikel 9 - 14

Nr. 550/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 550/2004 af 10. marts 2004 om udøvelse af luftfartstjenester i det fælles europæiske luftrum (luftfartstjenesteforordningen)

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 19

Nr. 551/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 551/2004 af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum (luftrumsforordningen)

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 11

Nr. 552/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 552/2004 af 10. marts 2004 om interoperabilitet i det fælles europæiske lufttrafikstyringsnet (interoperabilitetsforordningen)

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 12

C. MILJØBESKYTTELSE

Nr. 89/629

Rådets direktiv 89/629/EØF af 4. december 1989 om begrænsning af støjmissionen fra civile subsoniske jetfly

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 8

Nr. 92/14

Rådets direktiv 92/14/EØF af 2. marts 1992 om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2 i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988)

som ændret ved:

- Rådets direktiv 98/20/EF af 30. marts 1998 om ændring af direktiv 92/14/EØF
- Kommissionens direktiv 1999/28/EF af 21. april 1999 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 92/14/EØF
- Kommissionens forordning (EF) nr. 991/2001 af 21. maj 2001 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 92/14/EØF

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 11 og bilaget

Nr. 2002/30

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 om bestemmelser og procedurer med henblik på indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1-15 og bilag I og II

Nr. 2002/49

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 16 og bilag I - IV

D. FORBRUGERBESKYTTELSE

Nr. 90/314

Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 10

Nr. 92/59

Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 19

Nr. 93/13

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 10 og bilaget

Nr. 95/46

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 34

Nr. 2027/97

Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker,

som ændret ved:

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 889/2002 af 13. maj 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2027/97

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 8

Nr. 261/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 17

E. EDB-RESERVATIONSSYSTEMER

Nr. 2299/1989

Rådets forordning (EØF) nr. 2299/1989 af 24. juli 1989 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer

som ændret ved:

— Rådets forordning (EØF) nr. 3089/93 af 29. oktober 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 2299/89

— Rådets forordning (EF) nr. 323/1999 af 8. februar 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 2299/89

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 22 og bilaget

F. ARBEJDSMARKEDSFORHOLD

Nr. 1989/391

Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 16 og artikel 18 og 19

Nr. 2003/88

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 19, artikel 21 - 24 og artikel 26 - 29

Nr. 2000/79

Rådets direktiv 2000/79/EF af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA)

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 5

G. ANDRE FORSKRIFTER

Nr. 91/670

Rådets direktiv 91/670/EØF af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af personcertifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner i civil luftfart

Bestemmelser, der finder anvendelse: Artikel 1 - 8 og bilaget

---

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2006/960/RIA

af 18. december 2006

om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af EU's centrale mål er at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) Dette mål skal nås ved at forebygge og bekæmpe kriminalitet gennem et tættere samarbejde mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, idet de principper og regler vedrørende menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet, som EU bygger på, og som medlemsstaterne har til fælles, samtidig skal overholdes.
- (3) Udveksling af oplysninger og efterretninger om kriminalitet og kriminelle aktiviteter er grundlaget for samarbejdet på retshåndhævelsesområdet i EU, hvis overordnede mål er at forbedre sikkerheden for EU's borgere.
- (4) Rettidig adgang til præcise og aktuelle oplysninger og efterretninger er afgørende for, at det kan lykkes de retshåndhævende myndigheder at afsløre, forebygge og efterforske kriminalitet og kriminelle aktiviteter, navnlig i et område, hvor kontrollen ved de indre grænser er blevet afskaffet. Da kriminelles aktiviteter foregår i det skjulte, må de overvåges, og der er behov for særlig hurtig udveksling af oplysninger om dem.
- (5) Det er vigtigt at se horisontalt på de retshåndhævende myndigheders muligheder for at indhente oplysninger og efterretninger om grov kriminalitet og terrorhandling fra andre medlemsstater og ikke fokusere på forskelle i typer af kriminalitet eller kompetencefordelingen mellem retshåndhævende myndigheder og judicielle myndigheder.
- (6) For øjeblikket hindres en effektiv og hurtig udveksling af oplysninger og efterretninger mellem de retshåndhævende myndigheder i høj grad af formelle procedurer, administrative strukturer og retlige barrierer i medlemsstaternes lovgivning; denne situation er uacceptabel for borgerne i EU, og større sikkerhed og mere effektiv retshåndhævelse, samtidig med at menneskerettighederne beskyttes, er derfor påkrævet.
- (7) De retshåndhævende myndigheder må kunne anmode om og modtage oplysninger og efterretninger fra andre medlemsstater på forskellige stadier af efterforskningen, lige fra den fase, hvor der indsamles kriminalefterretninger, til kriminalefterforskningsfasen. Medlemsstaternes systemer er forskellige i den henseende, men denne rammeafgørelse har ikke som mål at ændre disse systemer. Den søger derimod at sikre, at der i forbindelse med bestemte typer oplysninger og efterretninger sker en hurtig udveksling inden for EU af oplysninger, der er af afgørende betydning for de retshåndhævende myndigheder.
- (8) Der findes ikke nogen fælles retlig ramme for effektiv og hurtig udveksling af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, og det er en mangel, der bør udbedres; Rådet for Den Europæiske Union finder det derfor nødvendigt at vedtage et retligt bindende instrument om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger. Denne rammeafgørelse bør ikke berøre nuværende eller fremtidige instrumenter, som gør det muligt at uddybe eller udvide denne rammeafgørelses mål eller lette procedurerne for udveksling af oplysninger og efterretninger, som f.eks. konventionen af 18. december 1997, udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne ⁽¹⁾.
- (9) I forbindelse med udvekslingen af oplysninger berører denne rammeafgørelse ikke væsentlige nationale sikkerhedsinteresser og bringer ikke gennemførelsen af igangværende undersøgelser eller en persons sikkerhed eller særlig efterretningsvirksomhed, der angår statens sikkerhed, i fare.

⁽¹⁾ EFT C 24 af 23.1.1998, s.2.

- (10) Det er vigtigt, i så vid udstrækning som muligt at fremme udveksling af oplysninger, navnlig for så vidt angår lovovertrædelser, der direkte eller indirekte er forbundet med organiseret kriminalitet og terrorisme, og på en måde der ikke er til skade for det niveau af samarbejde mellem medlemsstaterne, der kræves i henhold til de eksisterende ordninger.
- (11) Det er i medlemsstaternes fælles interesse at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, og der skal i den forbindelse findes en passende balance mellem et hurtigt og effektivt samarbejde på retshåndhævsområdet og fastsættelse af fælles principper og regler inden for databeskyttelse, grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettigheder og individuelle frihedsrettigheder.
- (12) I den erklæring om bekæmpelse af terrorisme, som Det Europæiske Råd vedtog den 25. marts 2004, pålagde Det Europæiske Råd Rådet at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at forenkle udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.
- (13) Med hensyn til Island og Norge udgør denne rammeafgørelse en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne, der er omfattet af artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ⁽¹⁾. Denne rammeafgørelse overholder de procedurer, der er fastsat i nævnte aftale.
- (14) For Schweiz' vedkommende er denne rammeafgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i denne aftale ⁽²⁾, og med artikel 4, stk. 1 i Rådets afgørelse 2004/849/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen ⁽³⁾

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte regler for, hvordan medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder effektivt og hurtigt kan udveksle eksisterende oplysninger og efterretninger med henblik på gennemførelse af kriminalefterforskninger eller kriminalefterretningsoperationer.

2. Denne rammeafgørelse griber ikke ind i bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstater og tredjelande eller i Den Europæiske Unions instrumenter vedrørende gensidig retshjælp eller gensidig anerkendelse af retsafgørelser i straffesager, herunder eventuelle betingelser, som tredjelande måtte have fastsat for anvendelsen af oplysninger, når de er videregivet.

3. Denne rammeafgørelse dækker alle oplysninger og/eller efterretninger som defineret i artikel 2, litra d). Den pålægger ikke medlemsstaterne nogen forpligtelse til at indsamle og opbevare oplysninger og efterretninger med det formål at videregive dem til de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater.

4. Denne rammeafgørelse pålægger ikke medlemsstaterne nogen forpligtelse til at videregive oplysninger og efterretninger, der skal anvendes som bevismateriale ved en judicial myndighed, og indebærer heller ikke nogen ret til at anvende sådanne oplysninger og efterretninger til dette formål. Når en medlemsstat har modtaget oplysninger eller efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse og ønsker at anvende dem som bevismateriale ved en judicial myndighed, skal den indhente samtykke hertil fra den medlemsstat, der videregav oplysningerne eller efterretningerne, om nødvendigt i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne eller efterretningerne via de eksisterende instrumenter vedrørende retligt samarbejde mellem medlemsstaterne. Et sådant samtykke er ikke påkrævet, når den anmodede medlemsstat allerede har givet sit samtykke til benyttelse af oplysningerne eller efterretningerne som bevismateriale på tidspunktet for fremsendelse af oplysningerne eller efterretningerne.

5. Denne rammeafgørelse pålægger ikke den medlemsstat, der modtager en anmodning om oplysninger eller efterretninger, nogen forpligtelse til at fremskaffe nogen form for oplysninger eller efterretninger ved anvendelse af tvangsindgreb defineret i henhold til den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

⁽³⁾ EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

6. Medlemsstaterne videregiver i henhold til den nationale lovgivning, når denne åbner mulighed herfor, oplysninger og efterretninger, der tidligere er fremskaffet ved anvendelse af tvangsindgreb.

7. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, og de forpligtelser, der i så henseende påhviler de retshåndhævende myndigheder, berøres ikke heraf.

Artikel 2

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

- a) »kompetent retshåndhævende myndighed«: en national politimyndighed, toldmyndighed eller anden myndighed, der i henhold til national lovgivning har beføjelse til at afsløre, forebygge og efterforske lovovertrædelser og kriminelle aktiviteter, udøve myndighed og foretage tvangsindgreb i forbindelse med sådanne aktiviteter. Kontorer eller enheder, der specifikt tager sig af nationale sikkerhedsspørgsmål, er ikke omfattet af begrebet »kompetent retshåndhævende myndighed«. Hver medlemsstat meddeler senest den 18. december 2007 i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, hvilke myndigheder der er omfattet af begrebet »kompetent retshåndhævende myndighed.« Denne erklæring kan til enhver tid ændres.
- b) »kriminalefterforskning«: et proceduretrin, inden for hvilket de kompetente retshåndhævende myndigheder eller judicielle myndigheder, herunder anklagemyndigheder, træffer foranstaltninger med henblik på at fastslå og identificere kendsgerninger, mistænkte og omstændigheder i forbindelse med en eller flere identificerede konkrete strafbare handlinger.
- c) »kriminalefterretningsoperation«: et proceduretrin, endnu ikke på kriminalefterforskningsstadiet, inden for hvilket en kompetent retshåndhævende myndighed i henhold til national lovgivning har beføjelse til at indsamle, behandle og analysere oplysninger om kriminalitet eller kriminelle aktiviteter, med det formål at fastslå, om der er eller kan blive begået konkrete strafbare handlinger i fremtiden.
- d) »oplysninger og/eller efterretninger«:
  - i) enhver form for oplysninger eller data, som de retshåndhævende myndigheder er i besiddelse af,

- ii) enhver form for oplysninger eller data, som offentlige myndigheder eller private foretagender er i besiddelse af, og som de retshåndhævende myndigheder har adgang til, uden at der foretages tvangsindgreb i overensstemmelse med artikel 1, stk. 5.

- e) »lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre (1)« (i det følgende benævnt »lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA«): lovovertrædelser, der i henhold til national lovgivning kan sidestilles med eller svarer til de i samme bestemmelse omhandlede lovovertrædelser.

AFSNIT II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG EFTERRETNINGER

Artikel 3

Videregivelse af oplysninger og efterretninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger og efterretninger kan videregives til de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med denne rammeafgørelse.
2. Oplysninger og efterretninger videregives efter anmodning fra en kompetent retshåndhævende myndighed, der handler i overensstemmelse med de beføjelser, som den er blevet tillagt i henhold til den nationale lovgivning, og som gennemfører en kriminalefterforskning eller en kriminalefterretningsoperation.
3. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne for videregivelse af oplysninger og efterretninger til andre medlemsstats kompetente retshåndhævende myndigheder ikke er strengere end de betingelser, der gælder nationalt for videregivelse af og anmodning om oplysninger og efterretninger. En medlemsstat må navnlig ikke kræve godkendelse eller tilladelse fra en judicial myndighed i forbindelse med sin kompetente retshåndhævende myndigheds udveksling af oplysninger eller efterretninger med en anden medlemsstats kompetente retshåndhævende myndighed, når den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed i en intern procedure kan få adgang til de pågældende oplysninger uden en sådan godkendelse eller tilladelse fra en judicial myndighed.
4. Når den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed i henhold til den anmodede medlemsstats nationale lovgivning kan få adgang til de ønskede oplysninger eller efterretninger efter godkendelse eller tilladelse fra en judicial myndighed, er den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed forpligtet til at anmode den kompetente judicielle myndighed om godkendelse eller tilladelse med henblik på at få adgang til og udveksle de ønskede oplysninger. Den anmodede medlemsstats kompetente judicielle myndighed lægger samme regler til grund for sin afgørelse som i en rent intern sag, uden at artikel 10, stk. 1 og 2, berøres heraf.

5. Såfremt de ønskede oplysninger eller efterretninger er fremskaffet hos en anden medlemsstat eller et tredjeland og er omfattet af specialitetsreglen, må de kun videregives til den kompetente retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat med samtykke fra den medlemsstat eller det tredjeland, der har meddelt oplysningerne eller efterretningerne.

Artikel 4

Tidsfrister for videregivelse af oplysninger og efterretninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de har procedurer, der sætter dem i stand til inden for højst otte timer at reagere på hastende anmodninger om oplysninger og efterretninger vedrørende lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, når de ønskede oplysninger eller efterretninger er lagret i en database, som en retshåndhævende myndighed har direkte adgang til.

2. Hvis den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed ikke er i stand til at svare inden for otte timer, begrundes den dette ved anvendelse af formularen i bilag A. Såfremt videregivelsen af de ønskede oplysninger eller efterretninger inden for højst otte timer udgør en uforholdsmæssig stor byrde for den anmodede retshåndhævende myndighed, kan den udsætte videregivelsen af oplysningerne eller efterretningerne. I så fald underretter den anmodede retshåndhævende myndighed straks den anmodende retshåndhævende myndighed om denne udsættelse, og den videregiver de ønskede oplysninger eller efterretninger så hurtigt som muligt, dog senest inden for tre dage. Anvendelsen af bestemmelserne i henhold til dette stykke, tages op til fornyet overvejelse senest den 19. december 2006.

3. I ikke-hastende sager sikrer medlemsstaterne, at anmodninger om oplysninger og efterretninger vedrørende lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, vedrørende tilsvarende lovovertrædelser imødekommes inden for en uge, hvis de ønskede oplysninger og efterretninger findes i en database, som en retshåndhævende myndighed har direkte adgang til. Hvis den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed ikke er i stand til at svare inden for en uge, begrundes den dette ved anvendelse af formularen i bilag A.

4. I alle øvrige tilfælde sikrer medlemsstaterne, at de ønskede oplysninger fremsendes til den anmodende kompetente retshåndhævende myndighed inden for 14 dage. Hvis den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed ikke er i stand til at svare inden for 14 dage, begrundes den dette ved anvendelse af formularen i bilag A.

Artikel 5

Anmodninger om oplysninger og efterretninger

1. Der kan anmodes om oplysninger og efterretninger med henblik på afsløring, forebyggelse eller efterforskning af en lovovertrædelse, når der er faktuelle grunde til at tro, at der findes relevante oplysninger og efterretninger i en anden medlemsstat. Anmodningen skal indeholde de faktuelle grunde samt en redegørelse for det formål, hvortil oplysningerne og efterretningerne ønskes, og for forbindelsen mellem formålet og den person, der er genstand for oplysningerne og efterretningerne.

2. Den anmodende kompetente retshåndhævende myndighed afholder sig fra at anmode om flere oplysninger eller efterretninger eller fastsætte strammere tidsfrister end nødvendigt i forhold til anmodningens formål.

3. Anmodninger om oplysninger eller efterretninger skal mindst indeholde de oplysninger, der er fastlagt i bilag B.

Artikel 6

Kommunikationskanaler og -sprog

1. Udveksling af oplysninger og efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse kan finde sted via eksisterende kanaler for internationalt samarbejde om retshåndhævelse. Det sprog, der benyttes i forbindelse med anmodningen og udvekslingen af oplysninger, er det, der gælder for den benyttede kanal. Når medlemsstaterne afgiver deres erklæringer i overensstemmelse med artikel 2, litra a), skal de også meddele Generalsekretariatet for Rådet detaljer om de kontakter, som hastende anmodninger kan sendes til. Disse detaljer kan til enhver tid ændres. Generalsekretariatet for Rådet meddeler medlemsstaterne og Kommissionen de modtagne erklæringer.

2. Oplysninger og efterretninger udveksles også med Europol i overensstemmelse med konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen)⁽¹⁾ og med Eurojust i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet⁽²⁾, for så vidt udvekslingen angår en lovovertrædelse eller en kriminel aktivitet, der ligger inden for deres mandat.

(1) EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2. Senest ændret ved protokollen udarbejdet på grundlag af artikel 43, stk. 1, i Europol-konventionen (EUT C 2 af 6.1.2004, s. 3).

(2) EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1. Senest ændret ved afgørelse 2003/659/RIA (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 44).

Artikel 7

Uanmodet udveksling af oplysninger og efterretninger

1. De kompetente retshåndhævende myndigheder videregiver på eget initiativ oplysninger og efterretninger til de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre berørte medlemsstater i tilfælde, hvor der er faktuelle grunde til at tro, at oplysningerne og efterretningerne vil kunne bidrage til afsløring, forebyggelse eller efterforskning af lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, jf. dog artikel 10. De nærmere regler for sådan uanmodet udveksling af oplysninger fastsættes i den nationale lovgivning i de medlemsstater, som videregiver oplysningerne.

2. Videregivelse af oplysninger og efterretninger begrænses til det, der skønnes relevant og nødvendigt for at kunne afsløre, forebygge eller efterforske den pågældende lovovertrædelse eller kriminelle aktivitet.

Artikel 8

Databeskyttelse

1. Hver medlemsstat sikrer, at de fastsatte regler om databeskyttelse, der gælder ved anvendelse af de kommunikationskanaler, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, også anvendes i forbindelse med den procedure for udveksling af oplysninger og efterretninger, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

2. Anvendelse af oplysninger og efterretninger, der er blevet udvekslet direkte eller bilateralt i henhold til denne rammeafgørelse, er underlagt de nationale bestemmelser om databeskyttelse i den modtagende medlemsstat, idet oplysninger og efterretninger er underlagt de samme bestemmelser om databeskyttelse, som hvis de var indsamlet i den modtagende medlemsstat. De personoplysninger, der behandles i forbindelse med gennemførelsen af denne rammeafgørelse, beskyttes i overensstemmelse med principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og for de medlemsstater, der har ratificeret den, tillægsprotokollen hertil af 8. november 2001 om tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende dataudveksling. Når de retshåndhævende myndigheder håndterer personoplysninger, som er fremskaffet i medfør af denne rammeafgørelse, bør der også tages hensyn til principperne i Europarådets anbefaling R(87) 15 om politiets brug af personoplysninger.

3. Oplysninger og efterretninger, herunder personoplysninger videregivet i henhold til denne rammeafgørelse, kan kun anvendes af de kompetente retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, de er videregivet til, til de formål, hvortil de er blevet meddelt i overensstemmelse med denne rammeafgørelse eller med henblik på forebyggelse af umiddelbare og alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed; behandling med henblik på andre formål er kun tilladt med forudgående samtykke fra den medlemsstat, oplysningerne stammer fra, og er udelukkende underlagt den nationale lovgivning i den modtagende medlemsstat. Samtykke kan gives, hvis lovgivningen i den medlemsstat, oplysningerne stammer fra, indeholder hjemmel herfor.

4. Når oplysninger og efterretninger videregives i henhold til denne rammeafgørelse, kan den videregivende kompetente retshåndhævende myndighed i henhold til sin nationale lovgivning pålægge den modtagende kompetente retshåndhævende myndighed betingelser med hensyn til anvendelsen af oplysningerne og efterretningerne. Der kan også pålægges betingelser med hensyn til rapportering af resultatet af den kriminalefterforskning eller den kriminalefterretningsoperation, i forbindelse med hvilken udvekslingen af oplysninger og efterretninger har fundet sted. Sådanne betingelser er bindende for den modtagende kompetente retshåndhævende myndighed, bortset fra det særlige tilfælde, hvor der i henhold til national ret skal gøres undtagelser fra begrænsningerne i brugen af oplysningerne til fordel for judicielle myndigheder, lovgivningsinstanser eller andre uafhængige instanser, der er oprettet ved lov og har til opgave at kontrollere de kompetente retshåndhævende myndigheder. I så fald kan oplysningerne kun anvendes efter forudgående høring af den medlemsstat, oplysningerne stammer fra, og denne stats interesser og synspunkter skal i videst muligt omfang efterkommes. Den modtagende medlemsstat kan i specifikke tilfælde blive anmodet af den medlemsstat, oplysningerne stammer fra, om at orientere den om anvendelse og yderligere behandling af de meddelte oplysninger og efterretninger.

Artikel 9

Fortrolighed

De kompetente retshåndhævende myndigheder tager ved hver enkelt udveksling af oplysninger og efterretninger behørigt hensyn til krav om fortrolighed i efterforskningen. Med henblik herpå sikrer de kompetente retshåndhævende myndigheder i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, at alle videregivne oplysninger og efterretninger, der er klassificeret som fortrolige, også behandles fortroligt.

Artikel 10

Grunde til at tilbageholde oplysninger eller efterretninger

1. Med forbehold af artikel 3, stk. 3, kan en kompetent retshåndhævende myndighed kun afvise at videregive oplysninger og efterretninger, hvis der er faktuelle grunde til at antage, at videregivelsen af oplysningerne eller efterretningerne:

- a) vil kunne skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser i den anmodede stat,

eller

- b) vil kunne bringe et positivt udfald af en igangværende efterforskning, en kriminalefterretningsoperation eller enkeltpersoners sikkerhed i fare,

eller

- c) vil stå i klart misforhold til eller være irrelevant for det angivne formål.

2. Såfremt anmodningen vedrører en lovovertrædelse, der straffes med op til et års fængsel i henhold til den anmodede medlemsstats lovgivning, kan den kompetente retshåndhavende myndighed afslå at videregive de ønskede oplysninger eller efterretninger.

3. Den kompetente retshåndhavende myndighed skal afvise at videregive oplysninger og efterretninger, hvis den kompetente judicielle myndighed ikke har tilladt adgang til og udveksling af de ønskede oplysninger i henhold til artikel 3, stk. 4.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne ramme afgørelse senest den 19. december 2006.

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af disse og andre oplysninger, som medlemsstaterne har fremskaffet efter anmodning, forelægger Kommissionen senest den 19. december 2006. Rådet en rapport om anvendelsen af denne rammeafgørelse. Senest den 19. december 2006 undersøger Rådet, om medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.

Artikel 12

Sammenhængen med andre instrumenter

1. Bestemmelserne i artikel 39, stk. 1, 2 og 3, og artikel 46, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen ⁽¹⁾ erstattes af bestemmelserne i denne rammeafgørelse, for så vidt de vedrører udveksling af oplysninger og efterretninger med det formål at gennemføre kriminalefterforskninger eller kriminalefterretningsoperationer i overensstemmelse med førstnævnte rammeafgørelses bestemmelser.

2. Schengen-eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om grænseoverskridende politisamarbejde om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger (SCH/Com-ex(98) 51 rev. 3) ⁽²⁾ og Schengen-eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om forbedring af politisamarbejdet om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger (SCH/Com-ex (99) 18) ⁽³⁾ ophæves hermed.

3. Medlemsstaterne kan fortsat anvende bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der er i kraft på det tidspunkt, hvor denne rammeafgørelse vedtages, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger giver mulighed for at uddybe eller udvide denne rammeafgørelses mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for udveksling af oplysninger og efterretninger, der falder ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde.

4. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger eller sætte dem i kraft efter denne rammeafgørelses ikrafttræden, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger giver mulighed for at uddybe denne rammeafgørelses mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for udveksling af oplysninger og efterretninger, der falder ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde.

5. De aftaler og ordninger, der er omhandlet i stk. 3 og 4, må på ingen måde berøre forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er parter deri.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1160/2005 (EUT L 191 af 22.7.2005, s. 18).

⁽²⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 407.

⁽³⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 421.

6. Senest den 19. december 2006 Et år efter denne rammeafgørelses ikrafttræden meddeler medlemsstaterne Rådet og Kommissionen, hvilke eksisterende aftaler og ordninger som omhandlet i stk. 3 de fortsat ønsker at anvende.

7. Medlemsstaterne underretter også Rådet og Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 4 senest tre måneder efter deres undertegnelse eller for så vidt angår instrumenter, der allerede er blevet undertegnet, inden denne rammeafgørelse blev vedtaget, deres ikrafttræden.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2006

På Rådets vegne

J.-E. ENESTAM

Formand

BILAG A

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER I HENHOLD TIL RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2006/960/RIA FORMULAR,
DER SKAL ANVENDES AF DEN ANMODEDE MEDLEMSSTAT I TILFÆLDE AF VIDEREGIVELSE/FORSINKELSE
AF VIDEREGIVELSE/AFVISNING AF VIDEREGIVELSE AF OPLYSNINGER

Denne formular anvendes til at videregive de ønskede oplysninger og/eller efterretninger, at underrette den anmodende myndighed om, at det er umuligt at overholde den normale tidsfrist, at anmodningen kræver tilladelse fra en judiciel myndighed, eller at videregivelse af oplysningerne afvises.

Formularen kan anvendes flere gange i løbet af proceduren (f.eks. hvis anmodningen først skal forelægges en judiciel myndighed, og det senere viser sig, at udførelsen af anmodningen må afslås).

Den anmodede myndighed (navn, adresse, tlf., fax, e-mail, medlemsstat)	
Oplysninger om speditør (fakultativt)	
Dette svars referencenummer	
Dato og referencenummer for tidligere svar	
Svar rettet til følgende anmodende myndighed	
Dato og klokkeslæt for anmodningen	
Anmodningens referencenummer	

Den normale tidsfrist i henhold til artikel 4 i rammeafgørelse 2006/960/RIA	
Lovovertrædelsen falder ind under artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, og de ønskede oplysninger eller efterretninger er lagret i en database, som en retshåndhævende myndighed i den anmodede medlemsstat har direkte adgang til	Der blev anmodet om hastebehandling → ☐ 8 timer
	Der blev ikke anmodet om hastebehandling → ☐ 1 uge
Øvrige tilfælde	→ ☐ 14 dage

Oplysninger som videregives efter rammeafgørelse 2006/960/ria: de videregivne oplysninger og efterretninger
<p>1. Anvendelse af videregivne oplysninger og efterretninger</p> <p>☐ må kun anvendes til de formål, hvortil de er meddelt, eller til at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed</p> <p>☐ kan også anvendes til andre formål på følgende betingelser (fakultativt):</p>
<p>2. Kildens pålidelighed</p> <p>☐ Pålidelig</p> <p>☐ Stort set pålidelig</p> <p>☐ Ikke pålidelig</p> <p>☐ Kan ikke vurderes</p>
<p>3. Oplysningernes og efterretningernes nøjagtighed</p> <p>☐ Sikre</p> <p>☐ Angivet af kilden</p> <p>☐ Bekræftet rygte</p> <p>☐ Ubekræftet rygte</p>

4. Resultatet af den kriminalefterforskning eller kriminalefterretningsoperation, inden for hvis rammer der er udvekslet oplysninger, skal meddeles den videregivende myndighed

Nej
 Ja

5. Ved spontan udveksling af oplysninger: årsager til at antage, at oplysningerne eller efterretningerne kan bidrage til afsløring, forebyggelse eller efterforskning af lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA:

FORSINKELSE - Det er ikke muligt at svare inden for den tidsfrist, der er fastsat i artikel 4 i rammeafgørelse 2006/960/RIA

Oplysningerne eller efterretningerne kan ikke gives inden for den givne tidsfrist af følgende årsager:

De vil formodentlig kunne gives i løbet af:

1 dag   2 dage   3 dage

... uger

1 måned

Der er anmodet om tilladelse fra en judiciel myndighed
Der forventes at foreligge svar (imødekomme/afslag) på anmodningen inden for ... uger

AFSLAG — Oplysningerne eller efterretningerne:

kunne ikke videregives, og der kunne ikke anmodes om dem på nationalt plan, eller

de kan ikke videregives af følgende grund(e):

A — Begrundelser baseret på judiciel kontrol, som er til hinder for videregivelse eller kræver anvendelse af gensidig retshjælp

Den kompetente judicielle myndighed har ikke tilladt adgang til og udveksling af oplysningerne eller efterretningerne

De ønskede oplysninger eller efterretninger er tidligere fremskaffet ved anvendelse af tvangsindgreb, og den nationale lovgivning åbner ikke mulighed for videregivelse

Oplysningerne eller efterretningerne

- er ikke i de retshåndhævende myndigheders besiddelse, eller
- er ikke i offentlige myndigheders eller private foretagenders besiddelse på en måde, som giver de retshåndhævende myndigheder adgang til dem, uden at der foretages tvangsindgreb

B — Videregivelse af de ønskede oplysninger eller efterretninger vil kunne skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser eller vil kunne bringe et positivt udfald af en igangværende efterforskning, en kriminalefterretningsoperation eller enkeltpersoners sikkerhed i fare eller vil stå i klart misforhold til eller være irrelevant for det angivne formål

Hvis rubrik A eller B afkrydses, bedes De, hvis det skønnes nødvendigt anføre yderligere oplysninger eller begrunde afslaget (fakultativt):

D — Den anmodede myndighed beslutter at afvise at imødekomme anmodningen, fordi den i henhold til den anmodede medlemsstats lovgivning vedrører følgende lovovertrædelse (lovovertrædelsens art og dens retlige kvalifikation angives) ....., der straffes med op til ét års fængsel

E — De ønskede oplysninger eller efterretninger foreligger ikke

F — De ønskede oplysninger eller efterretninger er fremskaffet hos en anden medlemsstat eller et tredjeland og er omfattet af specialitetsreglen, og den pågældende medlemsstat eller tredjeland har ikke givet sit samtykke til videregivelse af oplysningerne eller efterretningerne.

BILAG B

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER I HENHOLD TIL RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2006/960/RIA FORMULAR TIL
ANMODNING OM OPLYSNINGER OG EFTERRETNINGER, DER SKAL ANVENDES AF DEN ANMODENDE
MEDLEMSSTAT

Denne formular anvendes, når der anmodes om oplysninger og efterretninger i henhold til rammeafgørelse 2006/960/RIA.

I — Administrative oplysninger

Den anmodende myndighed (navn, adresse, tlf., fax , e-mail, medlemsstat)	
Oplysninger om speditør (fakultativt)	
Rettet til følgende medlemsstat	
Dato og klokkeslæt for denne anmodning	
Anmodningens referencenummer	

Tidligere anmodninger				
☐ Dette er den første anmodning i denne sag				
☐ Denne anmodning følger efter tidligere anmodninger i samme sag				
Tidligere anmodning(er)			Svar	
	Dato	Referencenummer (i den anmodende medlemsstat)	Dato	Referencenummer (i den anmodede medlemsstat)
1.				
2.				
3.				
4.				

Hvis anmodningen sendes til mere end én myndighed i den anmodede medlemsstat, angives hver af de benyttede kanaler:	
☐ Den nationale enhed/Europol-forbindelsesofficer	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
☐ Interpol-NCB	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
☐ Sirene	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
☐ Forbindelsesofficer	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
☐ Andet (præciseres):	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
Hvis den samme anmodning sendes til andre medlemsstater, angives de andre medlemsstater og de benyttede kanaler (fakultativt)	

II — Tidsfrister

Påmindelse: tidsfrister i henhold til artikel 4 i rammeafgørelse 2006/960/RIA

A — Lovovertrædelser falder ind under artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA,

og

de ønskede oplysninger eller efterretninger er lagret i en database, som en retshåndhævende myndighed har direkte adgang til

→ Anmodningen haster → Tidsfrist: 8 timer med mulighed for udsættelse

→ Anmodningen haster ikke → Tidsfrist: 1 uge

B — Øvrige tilfælde: tidsfrist: 14 dage

☐ Der ANMODES om hastebehandling
☐ Der ANMODES IKKE om hastebehandling
Grunde til hastebehandling (f.eks. at mistænkte er varetægtsfængslet, eller at sagen skal for retten inden en bestemt dato):
De ønskede oplysninger eller efterretninger

Type kriminalitet eller kriminel(le) aktivitet(er), der efterforskes
Beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelserne eller lovovertrædelserne er begået, herunder tid og sted, og i hvilket omfang den person, der er genstand for oplysningerne eller efterretningerne, har deltaget i lovovertrædelserne eller lovovertrædelserne:

Lovovertrædelsens/lovovertrædelsernes karakter

A — Anvendelse af artikel 4, stk. 1 og 3, i rammeafgørelse 2006/960/RIA

A.1. Lovovertrædelsen straffes med en fængselsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år i den anmodende medlemsstat OG

A.2. Det drejer sig om en (eller flere) af følgende lovovertrædelser:

☐ deltagelse i en kriminel organisation	☐ hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
☐ terrorisme	☐ falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
☐ menneskehandel	☐ internetkriminalitet
☐ seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi	☐ miljøkriminalitet, herunder
☐ ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer	☐ ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og -sorter
☐ ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer	☐ menneskesmugling
☐ bestikkelse	☐ forsæligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
☐ svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser	☐ ulovlig handel med menneskevæv og -organer
☐ organiseret eller væbnet tyveri	☐ bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
☐ ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande	☐ racisme og fremmedhad
☐ bedrageri	☐ ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
☐ afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning	☐ handel med stjålne motorkøretøjer
☐ efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter	☐ voldtægt
☐ forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter	☐ forsæligt brandstiftelse
☐ forfalskning af betalingsmidler	☐ strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
☐ ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer	☐ skibs- eller flykapring
	☐ sabotage

→ Lovovertrædelsen falder derfor ind under artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA → Artikel 4, stk. 1 (hastende sager), og artikel 4, stk. 3 (ikke-hastende sager), i rammeafgørelse 2006/960/RIA finder derfor anvendelse med hensyn til de tidsfrister, der skal overholdes i forbindelse med besvarelsen af denne anmodning

eller

- B — Lovovertrædelsen/lovovertrædelserne er ikke dækket af A.
I så fald gives en beskrivelse af lovovertrædelsen/lovovertrædelserne:

Formålet med anmodningen om oplysninger eller efterretninger

Forbindelsen mellem det formål, som oplysningerne eller efterretningerne skal bruges til, og den person, som er genstand for oplysningerne eller efterretningerne

Identiteten (hvis kendt) af den eller de personer, som står i centrum for den kriminalefterforskning eller kriminalefterretningsoperation, der ligger til grund for anmodningen om oplysninger eller efterretninger

Forhold, der giver anledning til at tro, at oplysningerne eller efterretningerne findes i den anmodede medlemsstat

Begrænsninger i brugen af oplysningerne i denne anmodning til andre formål end dem, hvortil de er meddelt, eller med henblik på forebyggelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed

- kan bruges
 kan bruges, men den person, der har stillet oplysningerne til rådighed, må ikke nævnes
 kan ikke bruges uden tilladelse fra den person, der har stillet oplysningerne til rådighed
 kan ikke bruges